

ผลของการปรับโครงสร้างอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาต่อผู้มีเงินได้
ในเขตจังหวัดปทุมธานี

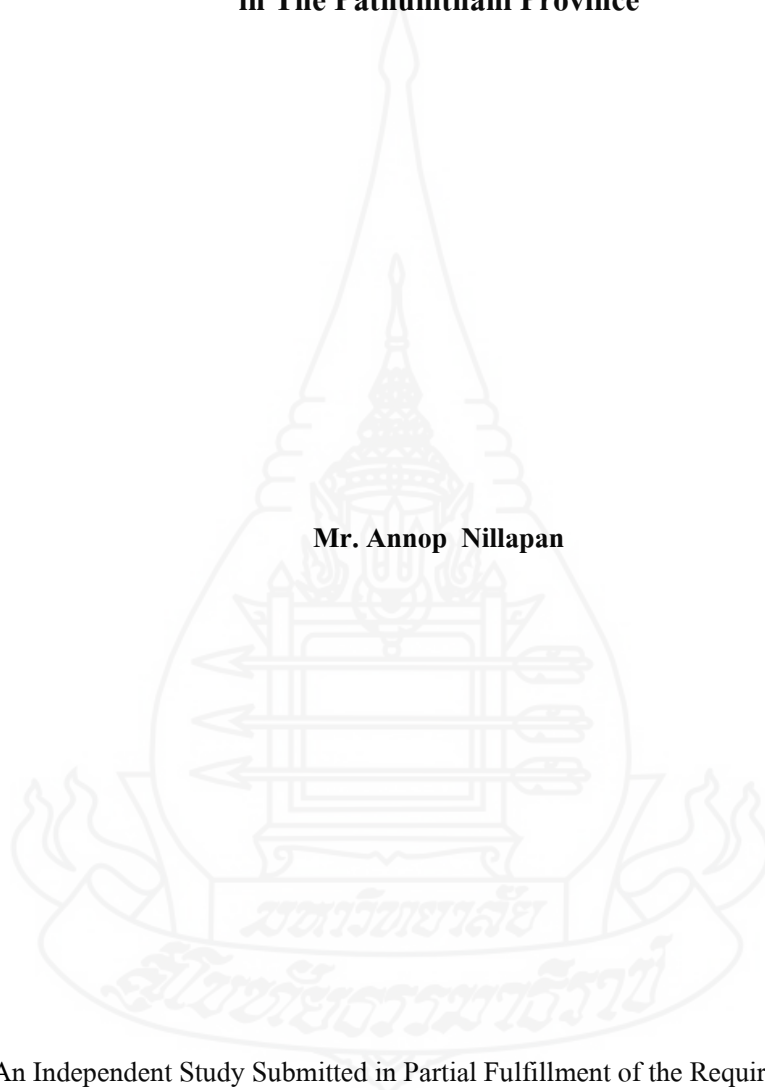

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
แขนงวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2556

**Result of The Restructuring, The Rate of Personal Income Tax The Taxpayer is
in The Pathumthani Province**

Mr. Annop Nillapan

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Business Administration

School of Management Science

Sukhothai Thammathirat Open University

2013

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ผลของการปรับโครงสร้างอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
ต่อผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี
ชื่อและนามสกุล นายอรรถพร นิลพันธุ์
แขนงวิชา บริหารธุรกิจ
สาขาวิชา วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์สุชุมาลย์ ชำนิง

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 20 พฤษภาคม 2557

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์สุชุมาลย์ ชำนิง)

..... กรรมการ
(อาจารย์สุเทพ พงษ์พิทักษ์)

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุรีย์ เข้มทอง)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาวิทยาการจัดการ

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ผลของการปรับโครงสร้างอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาต่อผู้มีเงินได้
ในเขตจังหวัดปทุมธานี

ผู้ศึกษา นายอรรถณพ นิลพันธุ์ รหัสนักศึกษา 2553001112

ปริญญา บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์สุขุมาลัย ชำนิง

ปีการศึกษา 2556

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาผลของการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างอัตราภาษีที่มีต่อการใช้จ่ายของประชาชน (2) เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการใช้จ่ายของผู้มีเงินได้ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ประชากรที่ใช้ในการสำรวจคือผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานีจำนวน 329,954 คน โดยใช้วิธีกำหนดขนาดตัวอย่างจำนวน 318 คนเครื่องมือที่ใช้ในรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการศึกษาพบว่า ผู้มีเงินได้ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุมากกว่า 40 ปี มีสถานภาพสมรส การศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า รายได้น้อยกว่า 20,000 บาท เป็นพนักงานบริษัทเอกชน และทราบถึงพระราชกฤษฎีกาลดอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาใหม่ (1) การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างอัตราภาษีที่มีผลต่อการใช้จ่ายของประชาชน พบว่า ผู้มีเงินได้ส่วนใหญ่มีรายได้มาจากเงินเดือน ใช้จ่ายเพื่อซื้อสินค้าอุปโภคบริโภค เก็บออมโดยการฝากธนาคาร เพื่อใช้จ่ายยามเกษียณมีการลงทุนโดยการซื้อทองคำ อสังหาริมทรัพย์ และบริจาคการกุศลสาธารณะ (2) เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการใช้จ่ายของผู้มีเงินได้จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า 1) เพศ และสถานภาพการสมรสที่ต่างกัน ใช้จ่ายเงินที่ต่างกันในการบริโภค 2) อายุ การศึกษาที่ต่างกัน ใช้จ่ายเงินแตกต่างกันในการบริโภคและสิ่งจูงใจที่ทำให้เกิดการเก็บออม 3) รายได้ที่แตกต่างกัน ใช้จ่ายเงินแตกต่างกันในการบริโภคและการลงทุน 4) อาชีพที่ต่างกัน ใช้จ่ายเงินแตกต่างกันในการบริโภคและการบริจาคเพื่อการกุศล

คำสำคัญ อัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ผู้มีเงินได้ จังหวัดปทุมธานี

Independent Study title: Result of The Restructuring, The Rate of Personal Income Tax The Taxpayer is in The Pathumthani Province

Author: Mr. Annop Nillapan; **ID:** 2553001112;

Degree: Master of Business Administration;

Independent Study advisor: Sukumarn Shumnij, Associate Professor;

Academic year: 2013

Abstract

This research aims (1) to study the effects of changes in tax rate on peoples' spending and (2) to compare taxpayers' expenditure whom classified by personal factors.

The research is a survey studies and the population is 329,954 Pathumthani province taxpayers and the sample size is 318. The questionnaire is used to collect data and the statistics used in data analysis were percentage, mean, standard deviation test and analysis of variance.

The results showed that (1) the majority of the sample were female, older than 40 years old, married, graduated with bachelor's degree or equivalent, income range is 0 - 20,000 baht and were company employees. All of them know about the recent personal income tax deductions royal decree. (2) The samples' income is mainly from salary which spent for consumer goods such as food and save their money in the bank for retirement age. They also invest in gold and real estate and donate to the temple for charity. 1) Different genders and marital statuses are different in the way of spending money in consumption. 2) Different ages and levels of education are different in the way of spending money in consumption and saving incentives. 3) Different ranges of income are different in the way of spending money in consumption and investment. 4) Different careers are different in the way of spending money in consumption and charity.

Keywords: The Rate of Personal Income Tax, Taxpaye, Pathumthani Province

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่งของ
รองศาสตราจารย์สุขุมาลัย ชำนิจ อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ได้ให้คำแนะนำ และข้อคิดเห็นต่างๆ
มาโดยตลอด ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณมา ณ ที่นี้

ขอขอบคุณรุ่นพี่และเพื่อนๆ นักศึกษาปริญญาโท ที่สาขาวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ที่ให้ความรู้ เทคนิค และคำแนะนำในการทำการศึกษาค้นคว้า
อิสระครั้งนี้

สุดท้ายนี้ ขอขอบคุณ และขอใจ ครอบครัวยุและเพื่อนๆ ของผู้ศึกษา ที่คอยให้กำลังใจ
และให้การสนับสนุนอยู่เสมอ ทำให้ผู้ศึกษามีกำลังใจที่จะทำการศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้จนสำเร็จได้

อรณพ นิลพันธุ์

เมษายน 2557

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพ	ด
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การศึกษา	2
กรอบแนวคิดการศึกษา	2
ขอบเขตของการศึกษา	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	4
ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับภาษีอากร	4
แนวคิดการบริโภคและการออม	10
ทฤษฎีการบริโภคและการออม	14
แนวคิดเกี่ยวกับหลักการลงทุน	23
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	29
บทที่ 3 วิธีดำเนินการศึกษา	32
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	32
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	32
การเก็บรวบรวมข้อมูล	34
การวิเคราะห์ข้อมูล	35

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	36
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล.....	36
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ ในเขตจังหวัดปทุมธานี.....	39
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการใช้จ่ายของผู้มีเงินได้ ในเขตจังหวัดปทุมธานี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล.....	43
บทที่ 5 สรุปการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	122
สรุปการศึกษา.....	123
อภิปรายผล.....	129
ข้อเสนอแนะ.....	131
บรรณานุกรม.....	132
ภาคผนวก.....	135
ประวัติผู้ศึกษา.....	141

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 4.1 จำนวนและค่าร้อยละของปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล.....	36
ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นในการใช้จ่าย ของผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานีในภาพรวม.....	39
ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นในการใช้จ่าย ของผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี.....	40
ตารางที่ 4.4 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการใช้จ่ายของประชาชน ผู้มีเงินได้ในเขต จังหวัดปทุมธานี ด้านรายได้และการใช้จ่าย จำแนกตามเพศ.....	43
ตารางที่ 4.5 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านการบริโภค จำแนกตามเพศ.....	45
ตารางที่ 4.6 การเปรียบเทียบการใช้จ่ายของผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านการออม (รูปแบบการออม) จำแนกตามเพศ.....	46
ตารางที่ 4.7 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่าย ของผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านสิ่งจูงใจที่ทำให้การออม จำแนกตามเพศ.....	47
ตารางที่ 4.8 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการใช้จ่ายของผู้มีเงินได้ในเขต จังหวัดปทุมธานี ด้านรูปแบบของการลงทุน จำแนกตามเพศ.....	48
ตารางที่ 4.9 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่าย ของผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านการบริจาคเพื่อการกุศล จำแนกตามเพศ.....	49
ตารางที่ 4.10 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่าย ของผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านรายได้และการใช้จ่าย จำแนกตามอายุ.....	50
ตารางที่ 4.11 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่าย ของผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านการบริโภค (การใช้จ่ายในรอบเดือน) จำแนกตามอายุ.....	51

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.12 ค่า Scheffe เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ที่มีอายุแตกต่างกันกับเรื่อง การซื้อเสื้อผ้ากระเป่ารองเท้า หรือเครื่องแต่งกาย ทุกเดือนเป็นรายคู่.....	52
ตารางที่ 4.13 ค่า Scheffe เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกันกับเรื่อง การใช้จ่ายด้านความบันเทิง เช่นดูหนัง, ท่องเที่ยว ฯลฯ เป็นประจำเป็นรายคู่.....	53
ตารางที่ 4.14 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านการออม (รูปแบบของการออม) จำแนกตามอายุ.....	54
ตารางที่ 4.15 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านสิ่งจูงใจที่ทำให้เกิดการเก็บออม จำแนกตามอายุ.....	55
ตารางที่ 4.16 ค่า Scheffe เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกันกับเรื่อง เก็บออมเพื่อชื้อยานพาหนะเป็นรายคู่.....	56
ตารางที่ 4.17 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านรูปแบบของการลงทุน จำแนกตามอายุ.....	57
ตารางที่ 4.18 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านการบริจาคเพื่อการกุศล จำแนกตามอายุ.....	58
ตารางที่ 4.19 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านรายได้และการใช้จ่าย จำแนกตามสถานภาพสมรส.....	59
ตารางที่ 4.20 ค่า Scheffe เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน กับเรื่องการได้จัดบันทึกรายรับรายจ่ายอย่างสม่ำเสมอเป็นรายคู่.....	60

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.21 ค่า Scheffe เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันกับเรื่องการได้พิจารณาว่าสินค้านั้นเป็นสิ่งจำเป็นก่อนจึงตัดสินใจซื้อ เป็นรายคู่.....	61
ตารางที่ 4.22 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านการบริโภค (การใช้จ่ายในรอบเดือน) จำแนกตามสถานภาพสมรส.....	61
ตารางที่ 4.23 ค่า Scheffe เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันกับเรื่องการซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคเช่นอาหาร สบู่ ยา สีฟัน ฯลฯ ทุกเดือนเป็นรายคู่.....	63
ตารางที่ 4.24 ค่า Scheffe เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันกับเรื่องการซื้อเสื้อผ้ากระเป๋ารองเท้า หรือเครื่องแต่งกาย ทุกเดือนเป็นรายคู่.....	63
ตารางที่ 4.25 ค่า Scheffe เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันกับเรื่องการใช้จ่ายด้านความบันเทิง เช่นดูหนัง, ท่องเที่ยว ฯลฯ เป็นประจำเป็นรายคู่.....	64
ตารางที่ 4.26 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านการออม (รูปแบบของการออม) จำแนกตามสถานภาพสมรส.....	65
ตารางที่ 4.27 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานีด้านสิ่งจูงใจที่ทำให้เกิดการเก็บออม จำแนกตามสถานภาพสมรส.....	66
ตารางที่ 4.28 ค่า Scheffe เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันกับเรื่องการเก็บออมเพื่อเป็นการศึกษานูตราเป็นรายคู่.....	67
ตารางที่ 4.29 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านรูปแบบของการลงทุน จำแนกตามสถานภาพสมรส.....	68

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.30 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่าย ของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านการบริจาคเพื่อการกุศล จำแนกตามสถานภาพสมรส.....	69
ตารางที่ 4.31 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่าย ของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านรายได้และการใช้จ่าย จำแนกตามระดับการศึกษา.....	70
ตารางที่ 4.32 ค่า Scheffe เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับ การศึกษาแตกต่างกันกับเรื่องการมีรายได้ส่วนใหญ่มาจากเงินเดือน เป็นรายคู่.....	73
ตารางที่ 4.34 ค่า Scheffe เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษา ที่แตกต่างกันกับเรื่องการมีภาระผ่อนชำระค่าที่อยู่อาศัยหรือเช่าที่อยู่อาศัย เป็นรายคู่.....	74
ตารางที่ 4.35 ค่า Scheffe เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษา ที่แตกต่างกันกับเรื่องการซื้อเสื้อผ้ากระเป๋ารองเท้า หรือเครื่องแต่งกาย ทุกเดือนเป็นรายคู่.....	75
ตารางที่ 4.36 ค่า Scheffe เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษา ที่แตกต่างกันกับเรื่องการใช้จ่ายเพื่อบำรุงสุขภาพร่างกายเป็นประจำเป็นรายคู่.....	76
ตารางที่ 4.37 ค่า Scheffe เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษา ที่แตกต่างกันกับเรื่องการมีภาระค่ายานพาหนะทุกเดือน เช่น ค่าผ่อนชำระวงรถ ค่าน้ำมัน ค่าโดยสารสาธารณะเป็นรายคู่.....	77
ตารางที่ 4.38 ค่า Scheffe เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษา ที่แตกต่างกันกับเรื่องการใช้จ่ายด้านความบันเทิง เช่น ดูหนัง ท่องเที่ยว ฯลฯ เป็นประจำเป็นรายคู่.....	78
ตารางที่ 4.39 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่าย ของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านการออม (รูปแบบของการออม) จำแนกตามระดับการศึกษา.....	79

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.40 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่าย ของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานีด้านสิ่งจูงใจที่ทำให้เกิด การเก็บออม จำแนกตามระดับการศึกษา.....	80
ตารางที่ 4.41 ค่า Scheffe เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษา ที่แตกต่างกันกับเรื่องการเก็บออมเพื่อเป็นการศึกษาบุตรเป็นรายคู่.....	81
ตารางที่ 4.42 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่าย ของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านรูปแบบของการลงทุน จำแนกตามระดับการศึกษา.....	82
ตารางที่ 4.43 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่าย ของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านการบริจาคเพื่อการกุศล จำแนกตามระดับการศึกษา.....	84
ตารางที่ 4.44 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่าย ของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานีด้านรายได้และการใช้จ่าย จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน.....	85
ตารางที่ 4.45 ค่า Scheffe เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน แตกต่างกันกับเรื่องการมีรายได้มากกว่ารายจ่ายในแต่ละเดือนเป็นรายคู่.....	86
ตารางที่ 4.46 ค่า Scheffe เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน แตกต่างกันกับเรื่องหากรายได้มากขึ้นจะแบ่งรายได้บางส่วนเป็นเงินออม และการลงทุนเป็นรายคู่.....	87
ตารางที่ 4.47 ค่า Scheffe เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน แตกต่างกันกับเรื่องหากได้รับเงินหรือ โบนัสจะใช้จ่ายเงินทั้งหมดซื้อสินค้า ที่ท่านต้องการเป็นรายคู่.....	88
ตารางที่ 4.48 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่าย ของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านการบริโภค (การใช้จ่ายในรอบเดือน) จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน.....	89

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.49 ค่า Scheffe เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน แตกต่างกันกับเรื่องการมีภาระผ่อนชำระค่าที่อยู่อาศัยหรือเช่าที่อยู่อาศัย เป็นรายคู่.....	90
ตารางที่ 4.50 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่าย ของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานีด้านการออม (รูปแบบของการออม) จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน.....	91
ตารางที่ 4.51 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่าย ของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านสิ่งจูงใจที่ทำให้เกิด การเก็บออม จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน.....	92
ตารางที่ 4.52 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่าย ของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านรูปแบบของการลงทุน จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน.....	93
ตารางที่ 4.53 ค่า Scheffe เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน แตกต่างกันกับเรื่องการลงทุน โดยการซื้ออสังหาริมทรัพย์เช่น คอนโด บ้าน ที่ดิน เป็นรายคู่.....	95
ตารางที่ 4.54 ค่า Scheffe เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน แตกต่างกันกับเรื่องการลงทุน โดยการซื้อตราสารหนี้, พันธบัตร, ตั๋วแลกเงินธนาคารพาณิชย์เป็นรายคู่.....	95
ตารางที่ 4.55 ค่า Scheffe เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน แตกต่างกันกับเรื่องการลงทุน โดยการซื้อหุ้นกู้เป็นรายคู่.....	96
ตารางที่ 4.56 ค่า Scheffe เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน แตกต่างกันกับเรื่องการลงทุน โดยการซื้อหุ้นสามัญเป็นรายคู่.....	96
ตารางที่ 4.57 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่าย ของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านการบริจาค เพื่อการกุศล จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน.....	97

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.58 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่าย ของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านรายได้และการใช้จ่าย จำแนกตามอาชีพ.....	98
ตารางที่ 4.59 ค่า Scheffe เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกัน กับเรื่องการมีรายได้ส่วนใหญ่มาจากเงินเดือนเป็นรายคู่.....	100
ตารางที่ 4.60 ค่า Scheffe เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกัน กับเรื่องการมีรายได้มากกว่ารายจ่ายในแต่ละเดือนเป็นรายคู่.....	101
ตารางที่ 4.61 ค่า Scheffe เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกัน กับเรื่องหากได้รับเงินพิเศษหรือโบนัสจะใช้จ่ายเงินทั้งหมดซื้อสินค้า ที่ต้องการเป็นรายคู่.....	102
ตารางที่ 4.62 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่าย ของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านการบริโภค (การใช้จ่ายในรอบเดือน) จำแนกตามอาชีพ.....	103
ตารางที่ 4.63 ค่า Scheffe เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกัน กับเรื่องการซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคเช่นอาหาร สบู่ ยาสีฟัน ฯลฯ ทุกเดือนเป็นรายคู่.....	104
ตารางที่ 4.64 ค่า Scheffe เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกัน กับเรื่องการซื้อเสื้อผ้ากระเป่ารองเท้า หรือเครื่องแต่งกาย ทุกเดือนเป็นรายคู่.....	106
ตารางที่ 4.65 ค่า Scheffe เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกัน กับเรื่องการใช้จ่ายด้านความบันเทิง เช่นดูหนัง, ท่องเที่ยว ฯลฯ เป็นประจำเป็นรายคู่.....	107
ตารางที่ 4.66 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่าย ของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านการออม (รูปแบบของการออม) จำแนกตามอาชีพ.....	108
ตารางที่ 4.67 ค่า Scheffe เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกัน กับเรื่องการฝากธนาคารแบบฝากประจำทุกเดือนเป็นรายคู่.....	109

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.68 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่าย ของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านสิ่งจูงใจที่ทำให้เกิด การเก็บออมจำแนกตามอาชีพ.....	110
ตารางที่ 4.69 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่าย ของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านรูปแบบของการลงทุน จำแนกตามอาชีพ.....	111
ตารางที่ 4.70 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่าย ของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านการบริจาคเพื่อการกุศล จำแนกตามอาชีพ.....	113
ตารางที่ 4.71 ค่า Scheffe เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกัน กับเรื่องบริจาคเพื่อสนับสนุนการศึกษาเป็นรายคู่.....	114
ตารางที่ 4.72 ค่า Scheffe เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกัน กับเรื่องการบริจาคเพื่อสถานพยาบาลหรือสาธารณะสุขเป็นรายคู่.....	115
ตารางที่ 4.73 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่าย ของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านรายได้และการใช้จ่าย จำแนกตามความรู้ตาม พรฎ.ลดภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา.....	116
ตารางที่ 4.74 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่าย ของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านการบริโภค (การใช้จ่ายในรอบเดือน) จำแนกตามความรู้ตาม พรฎ. ลดภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา.....	117
ตารางที่ 4.75 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่าย ของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านการออม (รูปแบบของการออม) จำแนกตามความรู้ตาม พรฎ. ลดภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา.....	118
ตารางที่ 4.76 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่าย ของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านสิ่งจูงใจที่ทำให้เกิด การเก็บออม จำแนกตามความรู้ตาม พรฎลดภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา.....	119

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.77 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่าย ของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านรูปแบบของการลงทุน จำแนกตามความรู้ตาม พรฎ.ลดภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา.....	120
ตารางที่ 4.78 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่าย ของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านการบริจาคเพื่อการกุศล จำแนกตามความรู้ตาม พรฎ.ลดภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา.....	121
ตารางที่ 5.1 สรุปความแตกต่างของความคิดระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่าย ของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี.....	128

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการศึกษา.....	2
ภาพที่ 2.1 ฟังก์ชันการบริโภคของเคนส์.....	16
ภาพที่ 2.2 แสดงการเปลี่ยนแปลงจำนวนหรือระดับการบริโภค.....	18
ภาพที่ 2.3 การเปลี่ยนแปลงหรือย้ายทั้งเส้น.....	19
ภาพที่ 2.4 วัฏจักรชีวิตกระแสรายได้กับการบริโภค.....	21

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา คือ ภาษีที่จัดเก็บจากบุคคลทั่วไป หรือจากหน่วยภาษีที่มีลักษณะพิเศษ ตามที่กฎหมายกำหนดและมีรายได้เกิดขึ้นตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยปกติจัดเก็บเป็นรายปี รายได้ที่เกิดขึ้นในปีใดๆ ผู้มีเงินได้มีหน้าที่ต้องนำไปแสดงรายการตนเองตามแบบแสดงรายการภาษีที่กำหนดภายในเดือนมกราคมถึงมีนาคมของปีถัดไป สำหรับผู้มีเงินได้บางกรณี กฎหมายยังกำหนดให้ยื่นแบบแสดงรายการ เสียภาษีตอนครึ่งปี สำหรับรายได้ ที่เกิดขึ้นจริงในช่วงครึ่งปีแรก เพื่อเป็นการบรรเทาภาระภาษีที่ต้องชำระและเงินได้บางกรณี กฎหมายกำหนดให้ ผู้จ่ายทำหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายจากเงินได้ที่จ่ายบางส่วน เพื่อให้มีการทยอยชำระภาษีขณะที่มีเงินได้เกิดขึ้นอีกด้วย(กรมสรรพากร, 2556 : ออนไลน์)

ภาษีรายได้เป็นภาษีทางตรงที่จัดเก็บจากฐานรายได้เป็นภาษีที่มีความสำคัญอีกประเภทหนึ่ง ในการทำรายได้ให้แก่รัฐบาลนอกเหนือจากภาษีทางอ้อมที่เคยทำรายได้ให้รัฐบาลเป็นหลักในอดีต เนื่องจากเป็นภาษีที่ฐานรายได้ในการประเมินการจัดเก็บภาษี เมื่อมีการจัดเก็บภาษีรายได้จึง ก่อให้เกิดผลกระทบโดยตรงต่อผู้มีเงินได้ เนื่องจากการจัดเก็บภาษีรายได้มีผลให้ผู้มีเงินได้ที่ต้องรับภาระภาษีมีรายได้หลังหักภาษีลดลงเพราะจะต้องสูญเสียรายได้จำนวนหนึ่งให้กับรัฐบาล ซึ่งส่งผลกระทบต่อการใช้จ่ายของผู้มีรายได้ เพราะจะทำให้ใช้จ่ายลดลงอันเนื่องจากรายได้ที่ลดลงเนื่องจากผู้บริโภคในประเทศจับจ่ายใช้สอยซื้อสินค้าและบริการเพื่อนำมาอุปโภคและบริโภคในแต่ละปีมีมูลค่าคิดเป็นสัดส่วนสูงที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับรายจ่ายอื่น ๆ ภายในประเทศ (ประพันธ์ เสวตนนท์, 2541: 81)

สืบเนื่องจากการที่รัฐบาลได้มีนโยบายการบรรเทาภาระภาษีให้แก่ผู้มีเงินได้ เพื่อสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ สร้างความเป็นธรรมในสังคม และเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ จึงลดอัตราการเสียภาษีเงินได้สำหรับบุคคลธรรมดา โดยจะเพิ่มขึ้นอัตราในการคำนวณเงินได้สุทธิจาก 5 ชั้น เป็น 7 ชั้น และลดอัตราภาษีเงินได้เพิ่มขีดความสามารถสูงสุดจาก 37% เป็น 35% ซึ่งได้มีพระราชกฤษฎีกา ออกตามความในประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕๗๕) พ.ศ.๒๕๕๖ ซึ่งมีผลตั้งแต่วันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๕๖

จากที่กล่าวมาผู้ทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ จึงมีความสนใจที่จะศึกษามาตรการปรับเปลี่ยนโครงสร้างภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เพื่อกระตุ้นค่าใช้จ่ายภาคประชาชนจะมีผลต่อผู้มีเงินได้ ทั้งในเรื่อง ค่าใช้จ่าย เงินออม และการลงทุน อย่างไร โดยใช้กรณีศึกษาการใช้จ่ายของผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี

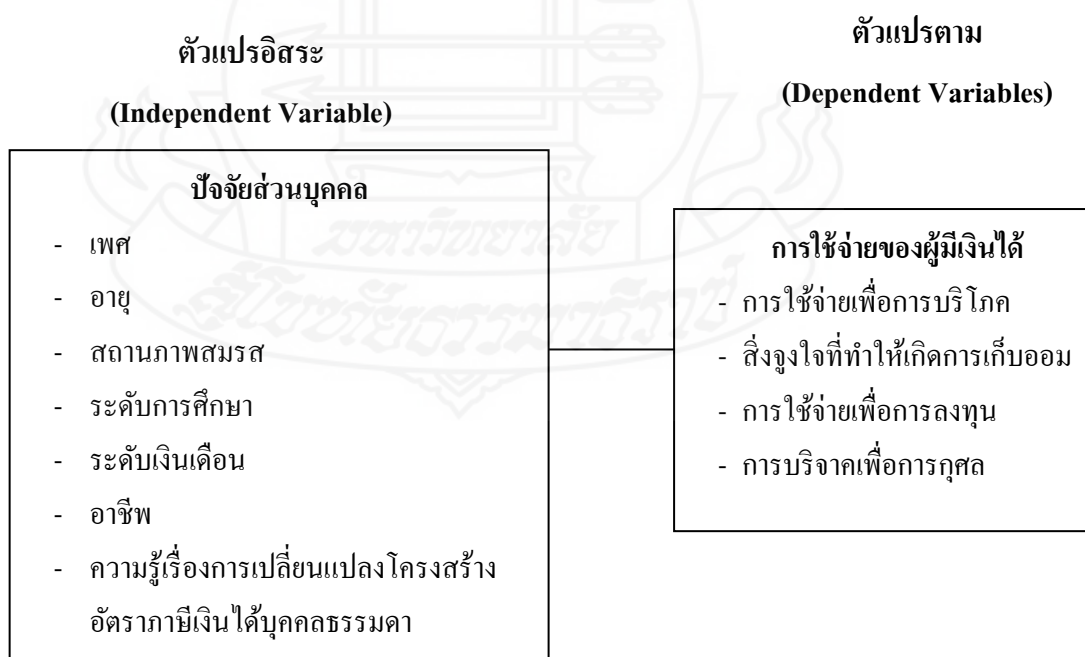
2. วัตถุประสงค์การศึกษา

- 2.1 เพื่อศึกษาผลการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างอัตราภาษีที่มีต่อการใช้จ่ายของประชาชน
- 2.2 เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการใช้จ่ายของผู้มีเงินได้จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

3. กรอบแนวคิดการศึกษา

ในการศึกษาผลของการปรับโครงสร้างอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาต่อผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ผู้ศึกษาได้นำแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมาใช้กำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษาดังนี้

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้มีเงินได้ตัวแปรตาม ได้แก่ การใช้จ่ายของผู้มีเงินได้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการศึกษา

4. ขอบเขตของการศึกษา

4.1 ขอบเขตด้านประชากร โดยประชากรที่จะศึกษาในครั้งนี้โดยจัดเก็บตัวอย่างจากประชากรผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี จำนวน 329,954 คน ใช้วิธีกำหนดขนาดตัวอย่างด้วยวิธีการเปิดตารางHerbert Askin and Raymond R.Colton(อ้างถึงในนราศรี ไวนิชกุล, 2554: 132) ที่ระดับความเชื่อมั่นที่ 95 % และระดับความคลาดเคลื่อน 5% ได้กลุ่มตัวอย่าง 322 คน

4.2 ขอบเขตด้านเวลา ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าอิสระ คือตั้งแต่เดือน 1 พฤศจิกายน พ.ศ. 2556- 31 พฤษภาคม 2557

4.3 ขอบเขตด้านเนื้อหา จะศึกษาเนื้อหาปัจจัยการใช้จ่ายของประชากร ตามแนวคิดต่างๆ ที่กล่าวมาแล้วข้างต้น

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

5.1 ภาษีอากร หมายถึง สิ่งที่รัฐบาลบังคับเก็บจากรายกรและนำมาใช้เพื่อประโยชน์ของสังคมส่วนรวมโดยมิได้มีสิ่งตอบแทนโดยตรงแก่ผู้เสียภาษี

5.2 การใช้จ่ายของผู้มีเงินได้ หมายถึง การใช้จ่ายหรือการบริโภค การลงทุน การออม และการบริจาคเพื่อการกุศล

5.3 อัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา หมายถึง ภาษีที่จัดเก็บจากบุคคลทั่วไป หรือจากหน่วยภาษีที่มีลักษณะพิเศษตามที่กฎหมายกำหนด

5.4 การบริจาคเพื่อการกุศล หมายถึง การนำเงินไปมอบให้แก่ 1) สถานพยาบาลและสถานศึกษาของทางราชการ 2)สถานศึกษาที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชนโดยบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลอื่นและสถานศึกษาที่เป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 3)องค์การหรือสถานสาธารณกุศลที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังประกาศกำหนด

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 เพื่อทราบผลของการปรับโครงสร้างภาษีรายได้ในแต่ละช่วงมีผลต่อการใช้จ่ายเพื่อการบริโภค การออม และการลงทุนของประชาชน

6.2 เพื่อใช้ผลการศึกษาเป็นแนวทางหรือข้อเสนอแนะในการปรับปรุงโครงสร้างอัตราภาษี เพื่อให้ระบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดามีประสิทธิภาพมากขึ้น

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาผลของการปรับโครงสร้างอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาต่อผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ผู้ศึกษาได้นำแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมาใช้กำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษาดังนี้

1. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับภาษีอากร
2. แนวคิดการบริโภคและการออม
3. ทฤษฎีการบริโภคและการออม
4. แนวคิดเกี่ยวกับหลักการลงทุน
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับภาษีอากร

ภาษีอากรหมายถึงสิ่งที่รัฐบาลบังคับเก็บจากรายกรและนำมาใช้เพื่อประโยชน์ของสังคมส่วนรวมโดยมิได้มีสิ่งตอบแทนโดยตรงแก่ผู้เสียภาษี

1.1 ประเภทภาษีอากร

ประมวลรัษฎากรเป็นกฎหมายที่ให้อำนาจกรมสรรพากรจัดเก็บภาษี 5 ประเภทใหญ่ๆ ได้แก่ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ และอากรแสตมป์ ภาษีอากรแต่ละประเภทมีลักษณะและวิธีการจัดเก็บที่แตกต่างกัน ดังนี้

1.1.1 ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา คือ ภาษีที่จัดเก็บจากบุคคลทั่วไป หรือจากหน่วยภาษีที่มีลักษณะพิเศษตามที่กฎหมายกำหนดและมีรายได้เกิดขึ้นตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยปกติจัดเก็บเป็นรายปี รายได้ที่เกิดขึ้นในปีใดๆ ผู้มีรายได้มีหน้าที่ต้องนำไปแสดงรายการตนเองตามแบบแสดงรายการภาษีที่กำหนดภายในเดือนมกราคมถึงมีนาคมของปีถัดไป สำหรับผู้มีเงินได้บางกรณีกฎหมายยังกำหนดให้ยื่นแบบแสดงรายการ เสียภาษีตอนครึ่งปี สำหรับรายได้ ที่เกิดขึ้นจริงในช่วงครึ่งปีแรก เพื่อเป็นการบรรเทาภาระภาษีที่ต้องชำระและเงินได้บางกรณี กฎหมายกำหนดให้ ผู้จ่ายทำหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายจากเงินได้ที่จ่ายบางส่วน เพื่อให้มีการทยอยชำระภาษี ขณะที่ผู้มีเงินได้เกิดขึ้นอีกด้วย

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ได้แก่ ผู้ที่มีเงินได้เกิดขึ้นระหว่างปีที่ผ่านมาโดยมีสถานะ อย่างหนึ่งอย่างใด ดังนี้

- 1) บุคคลธรรมดา
- 2) ห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีชื่อนิติบุคคล
- 3) ผู้ถึงแก่ความตายระหว่างปีภาษี
- 4) กองมรดกที่ยังไม่ได้แบ่ง

1.1.2 ภาษีเงินได้นิติบุคคล เป็นภาษีอากรประเภทหนึ่งที่บัญญัติไว้ในประมวลรัษฎากร จัดเก็บจากเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ที่จดทะเบียนตามประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ และหมายความรวมถึงนิติบุคคลอื่นๆ ที่ไม่ได้จดทะเบียนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ด้วย

1.1.3 ภาษีมูลค่าเพิ่ม เป็นภาษีที่เก็บจากผู้ขายสินค้าในประเทศ การให้บริการในประเทศ และการนำเข้าสินค้าผู้ประกอบการที่ขายสินค้าหรือให้บริการในทางธุรกิจหรือวิชาชีพ เป็นปกติธุระ ไม่ว่าจะประกอบกิจการในรูปของบุคคลธรรมดา คณะบุคคลหรือห้างหุ้นส่วนสามัญที่มีชื่อนิติบุคคล หรือนิติบุคคลใด ๆ หากมีรายรับจากการขายสินค้าหรือให้บริการเกินกว่า 1.8 ล้านบาทต่อปี มีหน้าที่ต้องยื่นคำขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มเพื่อเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียน โดยคำนวณภาษีที่ต้องเสียจากภาษีขายหักด้วยภาษีซื้อในแต่ละเดือนภาษี

1.1.4 ภาษีธุรกิจเฉพาะ เป็นภาษีตามประมวลรัษฎากรประเภทหนึ่ง จัดเก็บจากการประกอบกิจการเฉพาะอย่างแทนภาษีการค้าที่ถูกยกเลิก ภาษีธุรกิจเฉพาะเริ่มใช้บังคับใน พ.ศ. 2535 พร้อมกันกับภาษีมูลค่าเพิ่ม

1.1.5 อากรแสตมป์ เป็นภาษีตามประมวลรัษฎากรประเภทหนึ่ง จัดเก็บจากการกระทำ ธุรสาร 28 ลักษณะ ตามที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราอากรแสตมป์

1.2 โครงสร้างอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ลักษณะ โครงสร้างอัตราภาษีของภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เป็นภาษีที่ยึดหลักความสามารถ ซึ่งภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของประเทศไทยในทางทฤษฎีจัดเป็นภาษีทางตรง คือ ผู้เสียภาษีไม่สามารถผลักภาระภาษีได้ การจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะจัดเก็บจากรายรายได้ ซึ่งมี โครงสร้างอัตราภาษีแบบก้าวหน้า อัตราที่เรียกเก็บจะสูงขึ้นเมื่อฐาน ภาษีมียกขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับหลักความเป็นธรรมในแนวนอนและแนวตั้งลดความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้ในสังคม

1.3 พระราชกฤษฎีกาลดภาษีบุคคลธรรมดาใหม่ จาก 5 ขั้นอัตรา เป็น 7 ขั้นอัตรา

พระราชกฤษฎีกาลดภาษีบุคคลธรรมดาใหม่มีผลบังคับใช้ สำหรับเงินได้ปีภาษี 2556 และปีภาษี 2557 หลังลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 23 ธันวาคม พ.ศ.2556

ด้วยขณะนี้พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการลดอัตรารัษฎากร (ฉบับที่ 575) พ.ศ.2556 กำหนดให้ลดอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาได้ลงประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วเมื่อวันที่ 23 ธันวาคม 2556 โดยมีผลบังคับใช้สำหรับเงินได้ปีภาษี 2556 และปีภาษี 2557 ทั้งนี้ กรมสรรพากรชี้แจงเกี่ยวกับการลดอัตราภาษีเงินได้สำหรับบุคคลธรรมดาตามพระราชกฤษฎีกาฉบับดังกล่าว ดังนี้ อัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กำหนดให้ลดอัตราภาษีเงินได้สำหรับเงินได้สุทธิจากเดิมที่มี 5 ขั้นอัตรา เปลี่ยนเป็น 7 ขั้นอัตรา คือ

- ขั้นที่ 1 เงินได้สุทธิส่วนที่ไม่เกิน 300,000 บาท เสียภาษีร้อยละ 5
- ขั้นที่ 2 ส่วนที่เกิน 300,000 บาท แต่ไม่เกิน 500,000 บาท ร้อยละ 10
- ขั้นที่ 3 ส่วนที่เกิน 500,000 บาท แต่ไม่เกิน 750,000 บาท ร้อยละ 15
- ขั้นที่ 4 ส่วนที่เกิน 750,000 บาท แต่ไม่เกิน 1,000,000 บาท ร้อยละ 20
- ขั้นที่ 5 ส่วนที่เกิน 1,000,000 บาท แต่ไม่เกิน 2,000,000 บาท ร้อยละ 25
- ขั้นที่ 6 ส่วนที่เกิน 2,000,000 บาท แต่ไม่เกิน 4,000,000 บาท ร้อยละ 30
- ขั้นที่ 7 ส่วนที่เกิน 4,000,000 บาท เสียภาษีร้อยละ 35

สำหรับเงินได้สุทธิหลังจากการคำนวณ (เงินได้พึงประเมิน หักค่าใช้จ่าย และหักลดหย่อน) ส่วนที่ไม่เกิน 150,000 บาทแรก ยังคงได้รับยกเว้นภาษี ทั้งนี้ ตามพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 470) พ.ศ.2551

ส่วนปี 2556 การคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาหัก ณ ที่จ่าย สำหรับการจ่ายเงินได้พึงประเมิน ตามประมวลรัษฎากร มีสิทธิคำนวณภาษีโดยใช้อัตราภาษีใหม่ตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ.2556 สำหรับการคำนวณภาษีหัก ณ ที่จ่ายของเดือนธันวาคม พ.ศ.2556 ผู้จ่ายเงินได้มีสิทธิคำนวณภาษีตามอัตราภาษีใหม่ เช่น การจ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (1) แห่งประมวลรัษฎากร ให้นำเงินได้ที่จ่ายให้ผู้มีเงินได้ตามจำนวนที่จ่ายจริงทั้งปี หักค่าใช้จ่ายในอัตราร้อยละ 40 ของเงินได้พึงประเมินแต่ไม่เกิน 60,000 บาท แล้วนำไปหักลดหย่อน ตามที่ผู้มีเงินได้แจ้งไว้เหลือเงินได้สุทธิเท่าใด ให้คำนวณภาษีตามอัตราภาษีใหม่ จากนั้นให้นำภาษีหัก ณ ที่จ่ายที่หักไว้แล้วถึงเดือนพฤศจิกายน พ.ศ.2556 มาหักออก ถ้ามีภาษีที่ต้องเสียเพิ่มเติมเท่าใด ก็ให้หักภาษี ณ ที่จ่ายและนำส่งไว้เท่านั้น ถ้าไม่มีภาษีที่ต้องเสียเพิ่มเติม (เนื่องจากจำนวนเงินภาษีหัก ณ ที่จ่าย ที่หักไว้แล้วถึงเดือนพฤศจิกายน พ.ศ.2556 มีจำนวนมากกว่าภาษีที่คำนวณได้) ผู้จ่ายเงินได้ ไม่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่ายแต่อย่างใด การคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาประจำปี (ภ.ง.ด. 90 และ ภ.ง.ด. 91)

ซึ่งคำนวณภาษี โดยนำเงินได้พึงประเมิน หักค่าใช้จ่ายและค่าลดหย่อนเหลือเท่าใดเป็นเงินได้สุทธิ ให้คำนวณภาษีตามอัตรากำหนดใหม่

ปีภาษี 2557 การคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา หัก ณ ที่จ่าย สำหรับการจ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (1) แห่งประมวลรัษฎากร การคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาครั้งปี (ภ.ง.ด. 94) และการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาประจำปี (ภ.ง.ด. 90 และ ภ.ง.ด. 91) ให้คำนวณภาษีโดยใช้อัตรากำหนดใหม่แล้วแต่กรณี การลดอัตรากำหนดภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาดังกล่าว เนื่องจากรัฐบาลมีนโยบายในการบรรเทาภาระภาษีให้แก่ผู้มีเงินได้ เพื่อสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ สร้างความเป็นธรรมในสังคม และเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ

อัตรากำหนดแบบเก่า 5 ขั้นอัตรา

ผู้มีเงินได้สุทธิตั้งแต่ 0-150,000 บาท/ปี ได้รับการยกเว้นภาษี

ผู้มีเงินได้สุทธิตั้งแต่ 150,001-500,000 บาท/ปี จะเสียภาษี ร้อยละ 10 ของเงินได้สุทธิ

ผู้ที่มีเงินได้สุทธิตั้งแต่ 500,001-1,000,000 บาท/ปี จะเสียภาษี ร้อยละ 20 ของเงินได้สุทธิ

ผู้ที่มีเงินได้สุทธิตั้งแต่ 1,000,001-4,000,000 บาท/ปี จะเสียภาษี ร้อยละ 30 ของเงินได้สุทธิ

ผู้ที่มีเงินได้สุทธิตั้งแต่ 4,000,001 บาท/ปี ขึ้นไป จะเสียภาษี ร้อยละ 37 ของเงินได้สุทธิ

1.4 ผลจากการปรับเปลี่ยนโครงสร้างภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ผู้ที่จะได้รับประโยชน์โดยตรงจากการปรับเปลี่ยนโครงสร้างภาษีคือกลุ่มมนุษย์เงินเดือนจำนวนประมาณ 2.8 ล้านคนที่มีรายได้เดือนละ 20,000 บาทขึ้นไป กล่าวคือ ในจำนวนประชากรไทยที่มีอายุ 20 ปีขึ้นไป จำนวน 38 ล้านคน มีผู้ที่ขึ้นแบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มีประมาณ 10 ล้านคน คิดเป็นประมาณ 25% แต่ใน 10 ล้านคนนั้น ผู้ที่ขึ้นแบบ ๓ ประมาณ 70% มีเงินได้สุทธิต่อปีต่ำกว่า 150,000 บาท ซึ่งไม่มีภาระภาษี ดังนั้นการลดภาษีครั้งนี้จึงมีผลกระทบต่อผู้เสียภาษีประมาณ 2.8 ล้านคน หรือ 7.5% ของประชากรไทยที่มีอายุ 20 ปีขึ้นไปเท่านั้น

กลุ่มคนชั้นกลางจะเป็นผู้ได้รับประโยชน์สูงสุด ประมาณครึ่งหนึ่งของผู้เสียภาษีทั้งหมดมีรายได้ต่อเดือน 20,000-32,000 บาท ในขณะที่ผู้ที่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 350,000 บาท ซึ่งอยู่ในขั้นบันไดสูงสุดของระบบภาษีนั้น มีสัดส่วนเพียงประมาณ 1% ของผู้เสียภาษีทั้งหมด ศูนย์วิจัยเศรษฐกิจและธุรกิจ ธนาคารไทยพาณิชย์ (EIC) ประเมินว่ากลุ่มผู้ที่มีรายได้ต่อเดือน 20,000-32,000 บาท จะมีภาระภาษีลดลงโดยเฉลี่ย 50% และจะลดลงตามการเพิ่มขึ้นของระดับรายได้ ส่วนผู้ที่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 350,000 บาท จะมีภาระภาษีลดลงเฉลี่ยประมาณ 6% กว่า 70% ของผู้เสียภาษีทั้งหมดจะมีรายได้ที่เพิ่มขึ้นในใบรับรองเงินเดือนตลอดทั้งปี 2014 (ผ่านการหักภาษี ณ ที่จ่ายของบริษัทต่างๆ ในอัตราที่ลดลง) ประมาณ 300-600 บาทต่อเดือน

โดยรวมรายได้ของผู้เสียภาษีที่เพิ่มขึ้นทั้งปีนั้นจะมีประมาณ 27,000 ล้านบาท คาดว่าประมาณ 30% ของรายได้ที่เพิ่มขึ้นนี้ จะกลายเป็นการใช้จ่ายสินค้าต่างๆ ซึ่งเป็นแรงส่งที่สำคัญสำหรับการบริโภคเอกชน ภาคธุรกิจต่างๆ โดยเฉพาะกลุ่มธุรกิจค้าปลีก จึงควรให้ความสนใจกับการคืนภาษีที่เพิ่มขึ้นสำหรับมนุษย์เงินเดือนเกือบ 3 ล้านคนนี้ โดยการเพิ่มขึ้นจะเฉลี่ยอยู่ที่ประมาณ 6,500 บาท สำหรับกว่า 80% ของผู้เสียภาษี และสูงถึงกว่า 50,000 บาทสำหรับ 10% ของผู้เสียภาษีที่มีรายได้สูงสุด (Top 10%) แม้ว่าการศึกษาพฤติกรรมผู้เสียภาษีในต่างประเทศจะไม่พบหลักฐานที่ชัดเจนว่าผู้เสียภาษีจะใช้จ่ายเงินดังกล่าวไปกับสินค้าประเภทใด แต่คงไม่น่าแปลกใจถ้าเราจะเห็นการเพิ่มขึ้นของยอดขายสินค้าในกลุ่มที่ไม่จำเป็นต่อการดำรงชีพ เช่น เสื้อผ้า อาหารและเครื่องคัมตามร้านอาหาร รวมไปถึงเครื่องใช้อิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ ซึ่งผู้เสียภาษีอาจเริ่มใช้จ่ายตั้งแต่เริ่มเห็นยอดเงินคืนจากการคำนวณภาษี (จาก SCBNัยทางเศรษฐกิจจากการลดภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ วันที่ 24 ตุลาคม พ.ศ.2556)

1.5 การวางแผนภาษี

การวางแผนเพื่อเสียภาษีไม่ได้หมายถึงการหาช่องทางหลบเลี่ยงภาษี หรือหนีภาษี แต่หมายถึงการเตรียมการเพื่อเสียภาษีอย่างถูกต้องครบถ้วนและประหยัดที่สุด โดยเสียตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ไม่ต้องเสียซ้ำซ้อน หรือเสียมากกว่าที่ควรจะเป็น รวมทั้งเลือกใช้สิทธิในการลดหย่อนภาษีได้อย่างถูกต้อง

1.5.1 ประโยชน์ 3 ต่อ ของการวางแผนภาษี

- 1) ต่อที่ 1 ประหยัดภาษี ทำให้มีเงินเหลือเพิ่มขึ้น
- 2) ต่อที่ 2 เงินที่เหลือนำไปหาดอกผลหรือเงินเพิ่มจากการออมหรือลงทุนได้อีก
- 3) ต่อที่ 3 หากนำเงินนั้นไปลงทุนทำให้ได้สิทธิประโยชน์ทางภาษี เช่น ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) ในปีถัดไป ก็สามารถนำเงินลงทุนนั้นไปหักลดหย่อนภาษีในปีถัดไปได้

1.5.2 สิ่งื่บุคคลธรรมดาผู้มีหน้าที่เสียภาษี ควรเตรียมวางแผนแต่เนิ่นๆ คือ

- 1) ทำความเข้าใจประเภทของรายได้ และค่าใช้จ่ายที่หักภาษีได้
- 2) ศึกษาสิทธิประโยชน์ทางภาษีต่างๆ เพื่อประโยชน์สูงสุดในการลดหย่อนภาษี
- 3) ติดตามการแก้ไขเปลี่ยนแปลงกฎหมายภาษีอากรและสิทธิประโยชน์ต่างๆ ที่ทางราชการกำหนดขึ้นอย่างต่อเนื่อง

1.5.3 วิธีประหยัดเงินภาษี

1) เลือกปีที่เกิดเงินได้ให้เหมาะสมเนื่องจากกฎหมายกำหนดให้นำรายได้ในแต่ละปีมาคำนวณภาษีในปีนั้นๆ แต่หากในปีใดผู้เสียภาษีคาดว่าตนเองจะมีรายได้สูง และต้องเสียภาษีเป็นจำนวนมาก ผู้เสียภาษีอาจเลือกเลื่อนระยะเวลาในการรับเงินได้ออกไป เพื่อลดฐานเงินได้ปีนั้นและประหยัดภาษีได้เพิ่มขึ้น

2) จัดประเภทของเงินได้ให้ถูกต้องเนื่องจาก เงินได้แต่ละประเภทสามารถหักค่าใช้จ่ายได้ไม่เท่ากัน เช่นเงินได้จากจ้างแรงงาน สามารถหักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาได้ร้อยละ 40 ของเงินได้แต่รวมกันแล้วต้องไม่เกิน 60,000 บาท ดังนั้นหากจำแนกเงินได้ที่ได้รับอย่างถูกต้องก็จะทำให้ประหยัดภาษีได้มากขึ้น

3) ลงทุนหรือออมในรูปแบบที่ได้รับยกเว้นภาษีเช่น เงินหรือผลตอบแทนจากการออม การลงทุนบางประเภท เช่น ดอกเบี้ยเงินฝากบางประเภท ดอกเบี้ยพันธบัตร สลากออมสิน สลาก ธกส.

4) ใช้สิทธิเครดิตจากเงินปันผล หากคุณมีรายได้เป็นเงินปันผล และถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย 10% กฎหมายกำหนดให้ผู้เสียภาษีสามารถเลือกได้ว่าจะนำยอดเครดิตภาษีเงินปันผลมาหักเป็นเครดิตภาษี หรือจะเลือกวิธีหักภาษี ณ ที่จ่าย 10% ก็ได้ ซึ่งหากอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลของบริษัทที่จ่ายเงินปันผลให้สูงกว่าภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้เสียภาษี ผู้เสียภาษีอาจเลือกใช้สิทธิประโยชน์จากเครดิตภาษีเงินปันผลก็ได้

5) ใช้สิทธิประโยชน์จากค่าลดหย่อน กฎหมายได้กำหนดค่าลดหย่อนหลายประเภทเพื่อแบ่งเบาภาระภาษีและช่วยส่งเสริมการลงทุน การออม การสร้างสวัสดิการทางสังคม

1.5.4 ค่าลดหย่อนเพื่อส่วนตัวและครอบครัว

1) ค่าลดหย่อนสำหรับผู้มีเงินได้/คู่สมรสลดหย่อนได้คนละ 30,000 บาท
 2) ค่าลดหย่อนบุตร บุตรไม่ศึกษา/ศึกษาอยู่ต่างประเทศ ลดหย่อนได้คนละ 15,000 บาท บุตรศึกษาในประเทศ ลดหย่อนได้คนละ 17,000 บาท ทั้งนี้ รวมจำนวนบุตรหักลดหย่อนได้ไม่เกิน 3 คน

3) ค่าลดหย่อนบิดา มารดาหักลดหย่อนได้คนละ 30,000 บาท (บิดามารดาต้องมีอายุ 60 ปีขึ้นไป ต้องไม่มีรายได้พึงประเมินในปีที่ขอลดหย่อนเกิน 30,000 บาท และต้องอยู่ในอุปการะของผู้มีเงินได้

1.5.5 ค่าลดหย่อนเพื่อเป็นสวัสดิการ ช่วยเหลือสังคม หรือตามนโยบายของรัฐ

- 1) เงินกองทุนประกันสังคม หักลดหย่อนตามที่จ่ายจริง
- 2) ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมเพื่อที่อยู่อาศัย โดยการจ้างหรือสร้างเพื่อเป็นประกันในการกู้ยืม หักลดหย่อนได้ตามจริง สูงสุดไม่เกิน 100,000 บาท
- 3) ค่าบริจาคเพื่อการกุศลลดหย่อนได้เต็มจำนวน หากเป็นเงินบริจาคเพื่อการศึกษาลดหย่อนได้ถึง 2 เท่า แต่ทั้งหมดต้องไม่เกินร้อยละ 10 ของเงินได้หลังหักลดหย่อนภาษีทุกกรณีแล้ว
- 4) มาตรการลดหย่อนภาษีพิเศษของรัฐบาลตามนโยบายต่างๆ เช่น นโยบายกระตุ้นการซื้อรถยนต์คันแรก เป็นต้น ซึ่งคุณควรติดตามข่าวสารอย่างใกล้ชิด

1.5.6 ค่าลดหย่อนจากการออมและการลงทุนระยะยาว

- 1) เงินสะสมเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (รวมกับเงินลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ) ลดหย่อนได้สูงสุดไม่เกินปีละ 500,000 บาท
- 2) เงินลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) สามารถนำมูลค่าที่ซื้อเข้ามาหักลดหย่อนสูงสุด 15 % ของเงินได้พึงประเมิน และเมื่อรวมเข้ากับเงินสะสมของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ หรือกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการแล้ว ต้องไม่เกิน 500,000 บาท
- 3) เงินลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) สามารถนำมูลค่าที่ซื้อเข้ามาหักลดหย่อนได้สูงสุด 15 % ของเงินได้พึงประเมิน แต่ไม่เกิน 500,000 บาท
- 4) ค่าเบี้ยประกันชีวิตหักลดหย่อนได้ไม่เกิน 100,000 บาท โดยกรมธรรม์ต้องมีกำหนดระยะเวลา 10 ปีขึ้นไป และเอาประกันกับผู้รับประกันที่ประกอบกิจการในไทยเท่านั้น

2. แนวคิดการบริโภคและการออม

การบริโภคหมายถึงรายจ่ายของครัวเรือนในการซื้อสินค้าและบริการในรอบ 1 ปีจากการศึกษาทางเศรษฐศาสตร์พบว่าปัจจัยสำคัญที่กำหนดการบริโภคและการออมมีหลายปัจจัยเช่น รายได้ประชาชาติ อัตราภาษี ระดับราคาสินค้าและบริการ ฯลฯ

2.1 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริโภค

1. รายได้ที่ใช้จ่ายได้จริงคือ รายได้ที่ภาคครัวเรือนได้รับหักด้วยภาษีเงินได้ส่วนบุคคล รายได้ที่ใช้จ่ายเป็นระดับรายได้ที่ประชาชน สามารถนำไปใช้จ่ายในการบริโภค การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างและอัตราภาษีเงินได้ส่วนบุคคล จะส่งผลกระทบต่อรายได้ที่ใช้จ่ายได้จริง

2. สินทรัพย์ของผู้บริโภค สินทรัพย์ที่ครัวเรือนถือครองอยู่มีสภาพคล่องสูงหรือต่ำไม่เท่ากัน ทั้งนี้พิจารณาจากความยากง่ายและอัตราความเสี่ยงด้านมูลค่าในการเปลี่ยนเป็นเงินสด ตามปกติสินทรัพย์ที่มีสภาพคล่องเรียงตามลำดับสูงไปหาต่ำ ได้แก่ เงินสด เงินฝากกระแสรายวัน เงินฝากประจำ พันธบัตรทองคำ หุ้น และที่ดิน ในกรณีที่ผู้บริโภคถือสินทรัพย์ที่มี สภาพคล่องสูงไว้มาก ผู้บริโภคจะรู้สึกว่าคุณมีฐานะการเงินที่มั่นคง สามารถใช้จ่ายเพื่อการบริโภคได้มาก ส่วนกรณีที่ผู้บริโภคถือสินทรัพย์สภาพคล่องต่ำไว้มาก ผู้บริโภคไม่แน่ใจว่าจะสามารถ เปลี่ยนเป็นเงินสดได้ในเวลาที่ต้องการและได้มูลค่าที่ตนพอใจมากนักน้อยเพียงใด จึงต้องชะลอการบริโภค บางส่วนไว้ก่อน

3. การคาดการณ์ของผู้บริโภค สิ่งที่ผู้บริโภคคาดการณ์และส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อ มีหลายอย่าง อาทิ รายได้ในอนาคต ราคาสินค้า ปริมาณสินค้า ฯลฯ การคาดการณ์ของผู้บริโภคเกี่ยวกับรายได้ในอนาคตมีผลต่อการบริโภคในปัจจุบัน หากผู้บริโภคคาดการณ์ว่าจะมีรายได้ในอนาคตเพิ่มขึ้น เขาจะลดการออมและเพิ่มการบริโภคในปัจจุบัน

4. สินค้าคงทนที่ผู้บริโภคมีอยู่ สินค้าที่ผู้บริโภคซื้อ มี 2 ชนิด คือ สินค้าประเภทไม่คงทน ได้แก่ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม และของใช้ที่หมดเปลืองอื่น ๆ ใช้จ่าย ส่วนนี้มีระดับสม่ำเสมอ และมีจำนวนค่อนข้างแน่นอน ส่วนสินค้าประเภทคงทนเช่น รถยนต์ โทรทัศน์ ตู้เย็น และเครื่องเรือน เป็นต้น หากช่วงเวลาใดครัวเรือนส่วนใหญ่ครอบครองสินค้าคงทนไว้มากและยังมีสภาพใช้งานได้ ใช้จ่ายเพื่อซื้อสินค้าเหล่านี้จะอยู่ในระดับต่ำ ในทางตรงข้าม ใช้จ่ายเพื่อซื้อสินค้าคงทนจะอยู่ในระดับสูง

5. สินเชื่อเพื่อการบริโภคและอัตราดอกเบี้ย ณ ระดับรายได้ที่จ่ายได้เท่ากัน ในกรณีที่สังคมนั้นมีระบบการให้สินเชื่อเพื่อการบริโภคในรูปของการจ่ายเงินค่างวดและดอกเบี้ยต่ำ จะจูงใจให้มีการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคสูงกว่าในกรณีที่ไม่มีระบบการให้สินเชื่อเพื่อการบริโภค ทำให้ผู้บริโภคมีหนี้สินพอกพูน อัตราดอกเบี้ยเงินฝากสูงจะจูงใจให้ครัวเรือนออมมากขึ้นและใช้จ่ายเพื่อการบริโภคน้อยลง ส่วนอัตราดอกเบี้ยเงินฝากต่ำ ครัวเรือนจะมีการออมต่ำและบริโภคมากขึ้น

6. ค่านิยมทางสังคม เป็นคุณค่าที่สังคมได้กำหนดไว้ว่าเป็นสิ่งที่น่าประพฤติปฏิบัติ โดยไม่คำนึงถึงความเหมาะสมและสอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจและสังคม หากค่านิยมทางสังคมให้ความสำคัญยิ่งต่อวัตถุ จะทำให้ผู้บริโภคบางกลุ่มมุ่งการใช้จ่ายทางสินค้าและบริการที่ฟุ่มเฟือยและมีราคาสูง ทำให้สังคมนั้นมีการบริโภคอยู่ไยระดับสูงและการออมต่ำส่วนสังคมที่ยึดค่านิยมการประหยัด สังคมนั้นจะมีการบริโภคและการออมอยู่ในระดับที่เหมาะสม และมีผลดีทางเศรษฐกิจในระยะยาว

7. อัตราการเพิ่มของประชากรและโครงสร้างอายุของประชากร ถ้าอัตราการเพิ่มของ ประชากรอยู่ในระดับสูง รายจ่ายเพื่อการบริโภคจะเพิ่มในอัตราสูง ส่วนกรณีตรงกันข้าม รายจ่ายเพื่อการบริโภคจะเพิ่มในอัตราน้อย นอกจากนี้ โครงสร้างอายุของประชากรก็มีอิทธิพลต่อ รายจ่ายเพื่อการบริโภคและการออม โดยทั่วไป หากจำนวนประชากรทำงานเทียบกับประชากร ทั้งหมดมีสัดส่วนต่ำ การใช้จ่ายเพื่อการบริโภคจะมีมาก เพราะประชากรที่ไม่อยู่ในวัยทำงานแม้จะ ไม่มีรายได้แต่ก็ยังมีการบริโภค ส่วนในกรณีตรงข้าม การบริโภคจะน้อย

2.2 กระบวนการตัดสินใจซื้อของผู้ซื้อ

มีขั้นตอนในการตัดสินใจที่เหมือนกันแม้ผู้ซื้อจะมีลักษณะการซื้อ เหตุผลหรือ ความชอบที่แตกต่างกัน ขั้นตอนการตัดสินใจสามารถแบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน (ฉัตยาพร เสมอใจ, 2550, หน้า 33-34) คือ

ขั้นตอนที่ 1 การรับรู้ถึงความต้องการโดยผู้บริโภคจะตระหนักความต้องการในสิ่ง ที่ตนเองรู้สึกว่ายังขาดหายไปในชีวิตของตนและมองหาผลิตภัณฑ์ที่สามารถมาเติมเต็มให้กับความ ต้องการนั้น

ขั้นตอนที่ 2 การค้นหาข้อมูลผู้บริโภคจะพยายามหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ ให้มากที่สุดเพื่อนำมาใช้ในการตัดสินใจ

ขั้นตอนที่ 3 ประเมินทางเลือกผู้บริโภคจะนำข้อมูลทั้งหมดที่ได้มาทำการเปรียบเทียบ เพื่อหาทางเลือกที่ดีที่สุดและเหมาะสมกับตนเองที่สุด

ขั้นตอนที่ 4 การตัดสินใจเป็นการตัดสินใจทำการซื้อจริงซึ่งผู้ซื้อต้องตัดสินใจ เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ตราผลิตภัณฑ์ผู้ขายเวลาในการซื้อและปริมาณการซื้อ

ขั้นตอนที่ 5 พฤติกรรมภายหลังการซื้อ การใช้ผู้ซื้ออาจมีพฤติกรรมในการตอบสนอง ความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจจากการซื้อ-การใช้ดังกล่าวคือ

- เมื่อพึงพอใจก็จะซื้อซ้ำและอาจกลายเป็นลูกค้าที่มีความภักดีได้นอกจากนี้อาจบอกต่อไปถึงบุคคลอื่นๆที่ใกล้ชิดด้วย

- เมื่อไม่พึงพอใจก็จะเลิกใช้และอาจบอกความรู้สึกที่ไม่ดีให้ผู้อื่นฟังต่อไปหรืออาจเรียกร้องให้ผู้ขายรับผิดชอบต่อความไม่พึงพอใจที่ได้รับทั้งนี้ข้อมูลหลังการซื้อ-การใช้จะกลายเป็นข้อมูลย้อนกลับที่สำคัญสำหรับลูกค้าในการพิจารณาเพื่อตัดสินใจซื้อในครั้งต่อไป

2.3 การออม

เงินออมหมายถึง ส่วนหนึ่งของรายได้ปัจจุบันที่ไม่ได้ใช้จ่ายไปเพื่อการบริโภค หากแต่เก็บไว้โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการใช้จ่ายต่างๆในอนาคต การใช้จ่ายเงินออมอาจทำได้หลายรูปแบบ เช่น ถูไว้เป็นเงินสด นำเงินออมไปฝากธนาคาร หรือนำเงินออมไปซื้อหลักทรัพย์ เป็นต้น

ภราดร ปรีดาศักดิ์ (2549: 368) ให้ความหมายการออมหมายถึงการกั้นเงินรายได้ส่วนหนึ่งเอาไว้โดยมิได้นำเงินรายได้ส่วนนี้ออกไปใช้จ่ายซื้อสินค้าหรือบริการในช่วงเวลาหนึ่ง รายได้ส่วนนี้จึงเรียกว่าเงินออม

เงินออมจึงหมายถึง ส่วนของรายได้ที่เหลืออยู่ หรือที่กั้นเอาไว้ไม่นำมาใช้จ่ายในการบริโภคและอุปโภคในปัจจุบัน โดยมีจุดประสงค์เพื่อเก็บไว้ใช้จ่ายในอนาคต เช่น ในยามป่วยไข้ เมื่อแก่ชราหรือลงทุน เป็นต้น เงินออมนั้นจะเกิดประโยชน์ อาจจะช่วยการนำไปฝากไว้กับสถาบันการเงิน ผู้ฝากเงินจะได้รับผลตอบแทนเป็นดอกเบี้ยและสถาบันการเงินที่รับฝากเงินจะนำเงินนั้นไปให้ผู้ลงทุนหรือผู้บริโภคต่อไป บางครั้งจึงเรียกการนำเงินออมไปฝากสถาบันการเงินว่า เป็นการลงทุนทางอ้อม ในบางกรณีผู้มีเงินออมอาจทำการลงทุนเพื่อประกอบธุรกิจเองก็ได้ ในกรณีนี้ถือเป็นการลงทุนทางตรง

วัตถุประสงค์ของการออม

1. สร้างหลักประกันชีวิตในระหว่างยังทำงานและความมั่นคงทางด้านการเงิน
2. เพื่อให้มีเงินไว้ใช้ในวัยชราไม่เป็นภาระต่อลูกหลานและสังคม
3. เพื่อไว้ใช้ทางด้านการศึกษาในการนำมาสร้างความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน และสร้างเงินในอนาคต
4. เพื่อไว้เป็นมรดกให้ลูกหลานและสังคม
5. เพื่อเป็นเงินทุนในการประกอบอาชีพหรือเปลี่ยนอาชีพ
6. เพื่อไว้ใช้จ่ายนอกเหนือจากรายจ่ายประจำ
7. เพื่อไว้ใช้ยามฉุกเฉินและยามเจ็บป่วย

3. ทฤษฎีการบริโภคและการออม

การบริโภคและการออมเป็นของคู่กัน ดังนั้น การออมจึงมีความเกี่ยวข้องกับทฤษฎีการบริโภคอย่างใกล้ชิด

ฟังก์ชันการบริโภคและการออม

ความสัมพันธ์ระหว่างการบริโภคกับตัวกำหนดต่างๆด้วยสัญลักษณ์ทางพีชคณิต ซึ่งเรียกว่าฟังก์ชันการบริโภค (Consumption function) ดังนี้

$$c = f(Yd, A_1, A_2, A_3, \dots)$$

- โดย
- c คือ รายจ่ายเพื่อการบริโภค
 - Yd คือ รายได้พึงใช้จ่ายหรือรายได้ของครัวเรือนหลังหักภาษี
 - A_1 คือ สินทรัพย์ของบริโภค
 - A_2 คือ สินค้าคงทนที่ผู้บริโภคมีอยู่
 - A_3 คือ การคาดการณ์ของผู้บริโภค เช่น การคาดคะเนเงินเพื่อ ฯลฯ

ทฤษฎีสम्मติฐานรายได้สมบูรณ์ (Absolute Income Hypothesis หรือ AIH) นักเศรษฐศาสตร์ผู้มีชื่อเสียงที่ชื่อ จอห์น เมนาร์ด เคนส์ (John Maynard Keynes) กล่าวไว้ในทฤษฎีสम्मติฐานรายได้สมบูรณ์ (Absolute Income Hypothesis หรือ AIH) ทฤษฎีว่าด้วยการบริโภคและการลงทุนตามแนวคิดของเคนส์ ฟังก์ชันการบริโภคขึ้นอยู่กับรายได้ในช่วงเวลาเดียวกันกล่าวคือ การบริโภคขึ้นอยู่กับรายได้ที่จ่ายได้ในช่วงเวลาเดียวกัน เนื่องจากเน้นความสำคัญของรายได้ในปัจจุบัน ดังนั้นทฤษฎีการบริโภคของเคนส์ จึงอาจเรียกอีก ชื่อหนึ่งว่าทฤษฎีการบริโภคสมมติฐานรายได้

ฟังก์ชันการบริโภคของเคนส์

ฟังก์ชันการบริโภคของสำนักเคนส์แสดงให้เห็นว่าการบริโภค (c) ขึ้นอยู่กับรายได้ที่สามารถ ใช้จ่ายใช้สอยได้จริงหรือรายได้หลังหักภาษี (Yd)

$$CONS = f(Yd)$$

$$Yd = Y - TY$$

โดยที่

CONS คือ การบริโภค

Yd คือ รายได้หลังหักภาษี

TY คือ ภาษีรายได้

ทฤษฎีการจัดการรายได้ของเคนส์ โดยที่เคนส์ได้อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ภาครัฐบาลโดยการจัดเก็บภาษีกับระดับรายได้รวมแทนการแยกตามแหล่งของรายได้เหมือนกรณีของ Friedman และแอนโด และโมดิเกลียนิ

ดังนั้น Tax Function คือ

$$t = t(y) \quad , t' > 0$$

ดังนั้นสามารถเขียนสมการด้านภาษีดังนี้

$$T = \alpha_0 + \alpha_1 y$$

จากฟังก์ชันการบริโภคสามารถเขียนเป็นสมการบริโภคดังนี้

$$c = \alpha + \beta(Y - TY)$$

หรือ

$$c = \alpha + \beta Yd$$

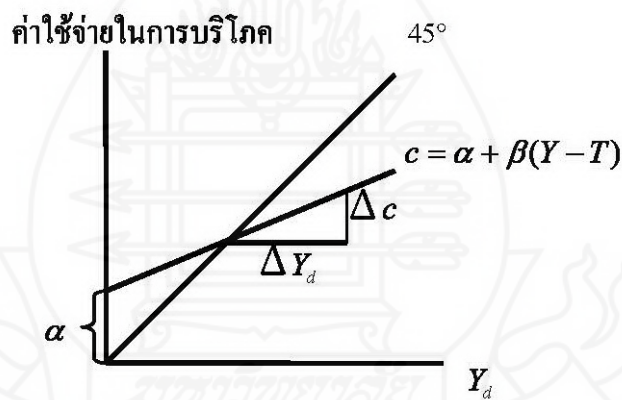
จากสมการแสดงให้เห็นว่ามูลค่าการบริโภคทั้งหมดได้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นการบริโภคอิสระ ไม่ว่าจะมียาจ่ายหรือไม่มีผู้บริโภครายใดก็ยังต้องทำการบริโภคเพื่อรักษาชีวิตของตนให้อยู่รอด คือ การเปลี่ยนแปลงของ α ในสมการและการเปลี่ยนแปลงของความโน้มเอียงสุดท้าย ในการบริโภค คือการเปลี่ยนแปลงของค่า β ในสมการฟังก์ชันการบริโภค

สอดคล้องกับฟังก์ชันการบริโภคของเคนส์ข้างต้น ผู้บริโภคมีขีดจำกัดในสภาพคล่องจะสามารถบริโภคได้มากที่สุดเท่ากับรายได้ที่ใช้ในปัจจุบันนั่นคือ α และ β ดังนั้นจึงเป็นที่ชัดเจนจากสมการการบริโภคของเคนส์ ว่าจำนวนภาษีที่รัฐบาลจัดเก็บในปัจจุบันมีส่วนกำหนดต่อระดับรายจ่ายในการบริโภคของผู้บริโภคในปัจจุบัน แนวคิดของเคนส์ จึงระบุว่าระดับการใช้จ่าย

เพื่อการบริโภคยอมผันแปรโดยตรงกับระดับรายได้ นั่นคือเมื่อระดับรายได้ที่ใช้จ่ายสูงขึ้น การบริโภคจะมากขึ้นด้วย เมื่อรัฐบาลดำเนินนโยบายลดภาษี การลดภาษีของรัฐบาลทำให้ผู้บริโภคมีรายได้ที่ ใช้จ่ายได้ในปัจจุบันเพิ่มสูงขึ้น นำไปสู่การบริโภคที่สูงขึ้น

การวิเคราะห์ฟังก์ชันการบริโภคของเคนส์ ใช้หลักเหตุผลและผลของครัวเรือนเป็นฐาน ในการสรุปลักษณะฟังก์ชันการบริโภครวม ซึ่งถือว่าคุณสมบัติการบริโภคในระดับครัวเรือนไม่แตกต่างไปจากคุณสมบัติการอุปโภคบริโภคในสังคมโดยรวม คุณสมบัติการอุปโภคบริโภคดังกล่าวได้แก่

1. การใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภค เป็นฟังก์ชันของรายได้อันผันแปรตามภาษีแล้ว
2. ค่า MPC มีค่าเป็นบวก แต่น้อยกว่า 1
3. ค่า MPC เพิ่มขึ้นในอัตราลดลง เมื่อรายได้เพิ่มขึ้น
4. นอกจากรายได้แล้วยังมีปัจจัยต่างๆมากมายซึ่งมีผลกระทบต่อระดับการบริโภคของผู้บริโภค และ APC มีค่าลดลง
5. APC มีค่าลดลง เมื่อรายได้เพิ่มขึ้น

ภาพที่ 2.1 ฟังก์ชันการบริโภคของเคนส์

จากภาพที่ 2.1 จุดตัดแกนตั้ง α คือ ระดับการบริโภค ณ ระดับรายได้ที่สามารถใช้จ่ายใช้สอย ได้จริงเท่ากับศูนย์ค่าความชันของเส้นการบริโภค β คือ ความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายของการบริโภค $\left(\frac{\Delta c}{\Delta Y}\right)$ โดยกำหนด c คือ การบริโภคที่แท้จริง และ Y_d คือ รายได้ที่สามารถใช้จ่ายใช้สอยได้แท้จริง จุดตัดของ α วัดการบริโภค ณ ระดับรายได้ที่สามารถใช้จ่ายใช้สอยได้จริง

คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการบริโภคและการออมของทฤษฎีการบริโภคของเคนส์ที่สำคัญ มีดังนี้

1. ความโน้มเอียงถัวเฉลี่ยในการบริโภค (Average Propensity to Consume: APC)

หมายถึงอัตราส่วนระหว่างรายจ่ายเพื่อการบริโภคต่อรายได้ที่ใช้จ่ายได้ซึ่งบอกให้ทราบถึงสัดส่วนของการบริโภค ณ แต่ละระดับรายได้ต่างๆดังสูตร

$$APC = \frac{C}{Y_d}$$

2. ความโน้มเอียงส่วนเพิ่มในการบริโภค (Marginal Propensity to Consume: MPC)

หมายถึงอัตราส่วนระหว่าง การเปลี่ยนแปลงในรายจ่ายเพื่อการบริโภค ต่อการเปลี่ยนแปลงในรายได้ที่ใช้จ่ายได้นั้นคือการวัดค่าของการบริโภคที่เปลี่ยนแปลงไปอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงของรายได้ 1 หน่วยดังสูตร

$$MPC = \frac{\Delta C}{\Delta Y_d}$$

3. ความโน้มเอียงถัวเฉลี่ยในการออม (Average Propensity to Save: APS) หมายถึง

อัตราส่วนระหว่างจำนวนเงินออมต่อรายได้ที่ใช้จ่ายได้ซึ่งบอกให้ทราบถึงสัดส่วนของการออม ณ แต่ละระดับรายได้ต่างๆโดยที่

$$APS = \frac{S}{Y_d}$$

4. ความโน้มเอียงส่วนเพิ่มในการออม (Marginal Propensity to Save: MPS)

หมายถึงอัตราส่วนระหว่าง การเปลี่ยนแปลงในจำนวนเงินออม ต่อการเปลี่ยนแปลงในรายได้ที่ใช้จ่ายได้นั้นคือการวัดค่าของการออมที่เปลี่ยนแปลงไปอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงของรายได้ 1 หน่วยโดยที่

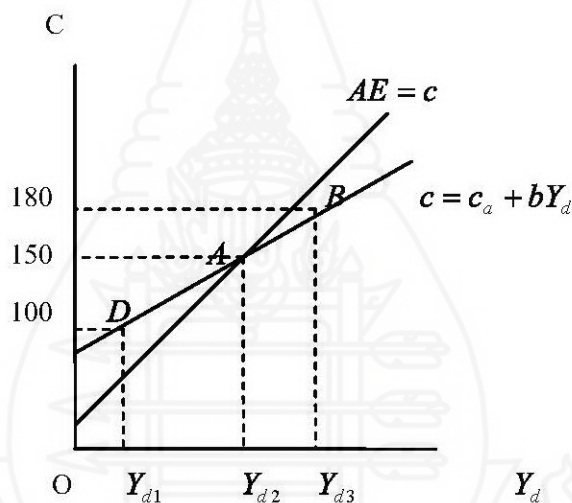
$$MPS = \frac{\Delta S}{\Delta Y_d}$$

การเปลี่ยนแปลงจำนวนหรือระดับการบริโภคและการเปลี่ยนแปลงการบริโภค

การเปลี่ยนแปลงจำนวนหรือระดับการบริโภคและการเปลี่ยนแปลงการบริโภคมีความหมายต่างกันในเชิงทฤษฎี จากฟังก์ชันการบริโภค

$$c = f(Y_d, A_1, A_2, A_3, \dots)$$

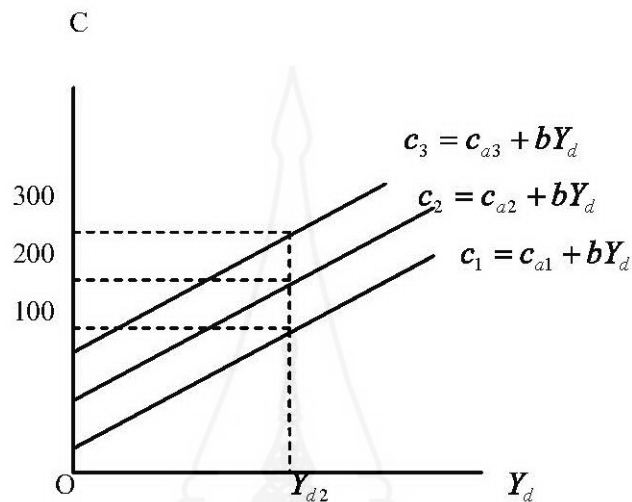
1. การเปลี่ยนแปลงจำนวนหรือระดับการบริโภค หมายถึง การเปลี่ยนแปลงในรายจ่ายเพื่อการบริโภคสืบเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของรายได้ซึ่งเป็นตัวกำหนด โดยตรงในการบริโภค การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเป็นการเคลื่อนย้ายจากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่ง บนเส้นการบริโภคเดียวกัน

ภาพที่ 2.2 แสดงการเปลี่ยนแปลงจำนวนหรือระดับการบริโภค

จากภาพที่ 2.2 กำหนดให้ปัจจัยอื่น ๆ คงที่ เมื่อรายได้เท่ากับ $O 2 dY$ การบริโภคเท่ากับ 150 ล้านบาท จุด A ต่อมารายได้เพิ่มขึ้นเป็น $O 3 dY$ การบริโภคจึงเพิ่มขึ้นเป็น 180 ล้านบาท จุด B นั้น คือเกิดการเคลื่อนย้ายจากจุด A ไปยังจุด B บนเส้นการบริโภคเดียวกันตรงกันข้าม เมื่อรายได้ลดลงจาก $O 2 dY$ เป็น $O 1 dY$ การบริโภคจะลดลงจาก 150 ล้านบาทเป็น 100 ล้านบาท จึงเกิดการย้ายจากจุด A มาอยู่ที่จุด D บนเส้นการบริโภคเดิม

2. การเปลี่ยนแปลงการบริโภคหมายถึง การเปลี่ยนแปลงระดับรายจ่ายเพื่อการบริโภค สืบเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงในตัวกำหนดทางอ้อมทั้ง ๆ ที่ระดับรายได้ ซึ่งเป็นตัวกำหนดทางตรง ยังคงเดิม การเปลี่ยนแปลงการบริโภคนี้แสดงโดยการบริโภคทั้งเส้น เคลื่อนย้ายไปจากตำแหน่งเดิม

ภาพที่ 2.3 การเปลี่ยนแปลงหรือย้ายทั้งเส้น

จากภาพที่ 2.3 $2c$ เป็นเส้นการบริโภคเริ่มแรก ต่อมาสมมติว่าผู้บริโภคคาดการณ์ว่าจะเกิดภาวะราคาสินค้าสูงขึ้นอย่างรุนแรงในระบบเศรษฐกิจ ผู้บริโภคทั้งหลายต่างตัดสินใจเพิ่มการบริโภค โดยเร่งซื้อสินค้ามากขึ้นทันใด ฉะนั้น ณ ระดับรายได้ $2dY$ การบริโภคเพิ่มจาก 200 ล้านบาท เป็น 300 ล้านบาท นอกจากนี้หากระบบเศรษฐกิจไม่ได้อยู่ที่ระดับรายได้ $2dY$ แต่อยู่ ณ ระดับรายได้ อื่น ๆ เหตุการณ์ดังกล่าวก็จะมีผลให้ระดับการบริโภคเพิ่มขึ้นเช่นกัน ดังนั้นเส้นการบริโภคมีการเคลื่อนย้าย ไปจากเดิมทั้งเส้น จาก $2c$ เป็นเส้น $3c$ ในทางตรงข้าม สมมติมีการคาดการณ์ว่าระดับราคาสินค้า โดยทั่วไปจะลดลง เส้นการบริโภคก็จะย้ายจากเส้น $2c$ เป็น $1c$ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าการเปลี่ยนแปลง ในตัวกำหนดโดยอ้อม ณ ทุกระดับรายได้ จะทำให้เส้นการบริโภคย้ายจากเดิมทั้งเส้น

ทฤษฎีการบริโภคแบบรายได้เปรียบเทียบ (Relative Income Hypothesis)

ทฤษฎีนี้ถูกเสนอขึ้น โดย James S. Duesenberry โดยทฤษฎีนี้ได้อธิบายว่าผู้บริโภคแต่ละคนไม่ได้ให้ความสำคัญกับระดับบริโภคแบบสัมบูรณ์ (ให้ความสำคัญกับรายได้ของตนเองในการบริโภค) มาเท่ากับระดับการบริโภคแบบเปรียบเทียบ โดยผู้บริโภคจะเปรียบเทียบระดับการบริโภคของตนเองกับคนอื่น ๆ ในสังคม กล่าวคือผู้คนที่มียาได้ต่ำจะพยายามรักษาระดับ

การบริโภคให้ใกล้เคียงกับคนอื่น ๆ (คนที่มียาได้หรือระดับการบริโภคที่สูงกว่า) และผู้ที่มียาได้สูงก็จะพยายามรักษาระดับการบริโภคให้ใกล้เคียงกับคนอื่น ๆ (คนที่มียาได้หรือระดับการบริโภคที่ต่ำกว่า) และระดับการบริโภคที่เคยชินจากในอดีต จะมีผลต่อระดับการบริโภคในปัจจุบันถึงแม้ว่ายาที่ได้รับจะลดลงก็ตาม

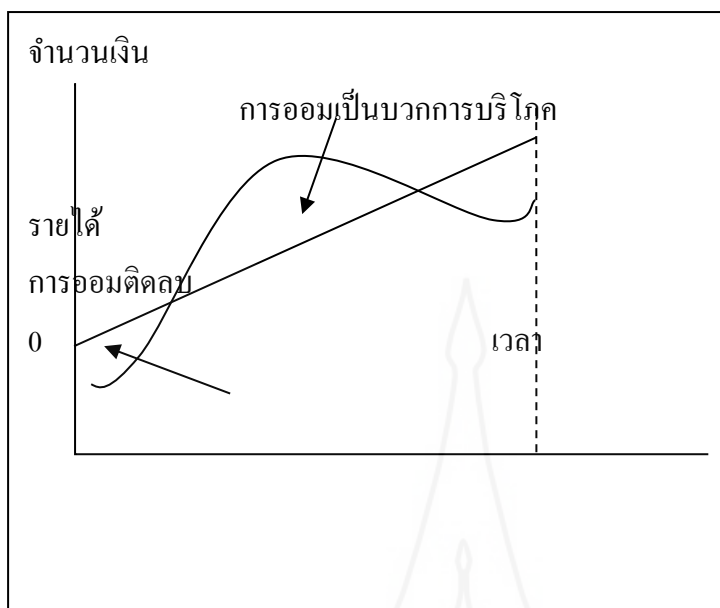
ทฤษฎีการบริโภคแบบรายได้ถาวร (Permanent Income Hypothesis)

ทฤษฎีนี้ถูกเสนอขึ้นโดย Milton Friedman ผู้ซึ่งได้รับรางวัลโนเบล สาขาเศรษฐศาสตร์ ในปี ค.ศ. 1976 โดยทฤษฎีนี้ได้อธิบายว่า เราสามารถแบ่งรายได้และการบริโภคออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่มีลักษณะถาวรและชั่วคราวทฤษฎีนี้จะมีพื้นฐานมาจากทฤษฎีการบริโภคแบบระหว่างเวลา หรือแบบข้ามช่วงเวลาโดยรายได้ถาวรเป็นรายได้ที่ได้รับเป็นประจำที่ครัวเรือนใช้ในการบริโภค หรือเป็นรายได้ที่ครัวเรือนนำมาใช้ในการบริโภคโดยไม่กระทบต่อฐานะของครัวเรือนส่วนรายได้ชั่วคราวเป็นรายได้ที่เกิดขึ้นหรือได้รับโดยไม่ได้คาดหวังซึ่งการบริโภคก็ขึ้นอยู่กับแต่ละคนว่าจะบริโภคครั้งเดียวหมดเลยหรือว่าจะค่อยๆบริโภครายได้อายุสั้นๆจนหมด

ทฤษฎีการบริโภคแบบช่วงอายุขัยหรือแบบวงจรชีวิต (Life-Cycle Hypothesis)

ทฤษฎีนี้ถูกเสนอขึ้นโดย Franco Modigliani ผู้ซึ่งได้รับรางวัลโนเบล สาขาเศรษฐศาสตร์ ในปี ค.ศ. 1985 โดยทฤษฎีนี้ได้อธิบายว่าในช่วงชีวิตของผู้บริโภคแต่ละคนจะมีรายได้ค่อนข้างต่ำในช่วงเริ่มต้นของชีวิตต่อมาจะค่อยๆมีรายได้เพิ่มสูงขึ้นเมื่อมีอายุเพิ่มสูงขึ้นและสุดท้ายรายได้จะค่อยๆลดลงอีกครั้งเมื่อถึงบั้นปลายชีวิตส่วนทางด้านกรบริโภคนั้นผู้บริโภคจะพยายามรักษาระดับการบริโภคให้ค่อนข้างคงที่หรือเพิ่มขึ้นจากตอนเริ่มต้นของชีวิตไม่มากนักโดยที่ในช่วงกลางของชีวิตนั้นผู้บริโภคจะมีรายได้มากกว่าการบริโภคทำให้ผู้บริโภคจะมีเงินออมเก็บไว้และเงินออมนี้เองจะนำไปใช้บริโภคในช่วงบั้นปลายชีวิตของผู้บริโภคเองเนื่องจากในช่วงบั้นปลายของชีวิตรายได้ของผู้บริโภคจะลดลงจะน้อยกว่าการบริโภคในบั้นปลายชีวิตของตนเอง

ตามแนวคิดของ Franco Modigliani, Albert Ando และ Richard Brumberg เชื่อว่าปริมาณการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคในงวดเวลาหนึ่งจะขึ้นอยู่กับการคาดคะเนของรายได้ตลอดช่วงอายุขัยทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอนาคตหากพิจารณาการกระจายรายได้และปริมาณ การใช้จ่ายเพื่อการบริโภคในวัฏจักรชีวิตที่ควรจะเป็นของบุคคลหนึ่งๆ ดังรูป

ภาพที่ 2.4 วัฏจักรชีวิตกระแสรายได้กับการบริโภค

จากภาพที่ 2.4 จะเห็นได้ว่าในช่วงชีวิตของบุคคลขณะที่มีอายุน้อย จะมีระดับรายได้ อยู่ในระดับต่ำ และจะมีรายได้สูงขึ้นเมื่อมีอายุมากขึ้น ต่อมาเมื่อเข้าสู่วัยสูงอายุก็จะกลับมามีรายได้ ลดลงอีกครั้ง การกระจายรายได้ตลอดช่วงอายุจึงมีลักษณะเป็นไปตามเส้น yy ส่วนปริมาณ การใช้จ่ายเพื่อการบริโภคของบุคคลจะสูงขึ้นเป็นลำดับตามอายุขัยโดยมีลักษณะของการกระจาย ปริมาณการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคตามเส้น cc เมื่อทำการเปรียบเทียบกันระหว่างเส้น yy และ cc แล้ว จะพบว่าในช่วงต้นของชีวิต บุคคลจะมีรายได้ไม่เพียงพอต่อการบริโภค ดังนั้นบุคคลจึงต้อง ประพฤติตนเป็นผู้กอดำ ต่อมาในช่วงกลางของชีวิตจึงจะเริ่มที่จะมีรายได้เหลือจ่ายจนสามารถ ใช้จ่ายหนี้ได้ และเก็บเงินสะสมไว้สำหรับช่วงปลายของชีวิต เงินสะสมส่วนนี้ก็คือส่วนของเงิน ออมนั่นเอง

ตามแนวคิดของMilton Friedman เชื่อว่าครัวเรือนจะมีพฤติกรรมในจัดสรรรายได้เพื่อ การบริโภคโดยอิงกับรายได้ในระยะยาวที่คาดว่าจะได้รับ พร้อมทั้งได้กำหนดให้รายได้ประกอบไปด้วย 2 ส่วน คือ รายได้ถาวร และรายได้ชั่วคราว ซึ่งตามทฤษฎีนี้ปริมาณการใช้จ่ายเพื่อการบริโภค ของครัวเรือนจะขึ้นอยู่กับรายได้ถาวร โดยครัวเรือนจะไม่ทำการบริโภคในส่วน of รายได้ชั่วคราว ดังนั้นจากการที่การออมเป็นเงินส่วนเหลือที่ไม่ได้ทำการบริโภคแล้ว จึงสามารถเกิดได้ทั้งจากส่วน ของรายได้ถาวรและรายได้ชั่วคราว

ทฤษฎีความต้องการถือเงิน (Demand for Money Theory)

ทฤษฎีความต้องการถือเงิน เป็นทฤษฎีที่อธิบายทางด้านอุปสงค์ของเงิน หรือความต้องการถือเงินของประชาชน โดยทั่วไปในระบบเศรษฐกิจทฤษฎีความต้องการถือเงินที่อธิบายถึงอุปสงค์ของเงินในระบบเศรษฐกิจ มีวิวัฒนาการ ดังนี้

ทฤษฎีความต้องการถือเงินของสำนักเคมบริดจ์ (Cash Balance Type)

ในระยะเวลาใกล้เคียงกับการที่ เออวิง พิชเชอร์ สร้างสมการการแลกเปลี่ยน นักเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ ประเทศอังกฤษ เช่น แอลเฟรด มาแชลล์ (Alfred Marshall) พิกูร์ (A.C. Pigou) และ โรเบิร์ตสัน (Robertson) ได้พัฒนาแนวความคิดเกี่ยวกับบทบาทของเงินที่แตกต่างจากพิชเชอร์ ในรูปของสมการความต้องการถือเงินของสำนักเคมบริดจ์ (The Cambridge's Cash Balance Equation)

$$M = kPT$$

โดยให้ M คือ ปริมาณเงินที่หมุนเวียนทั้งหมด

k คือ ระยะเวลาเฉลี่ยที่ประชาชนจะถือเงินไว้ใช้จ่าย โดยทั่วไปกำหนดเป็นส่วนหนึ่งของปี

P คือ ระดับราคาสินค้าและบริการ โดยทั่วไป

T คือ ปริมาณของสินค้าและบริการที่ซื้อขายกันในช่วงเวลาหนึ่ง

ทฤษฎีนี้ กล่าวถึงปริมาณเงินที่ประชาชนต้องการจะถือไว้เพื่อใช้จ่ายในอนาคต จึงเป็นทฤษฎีที่เน้นทางด้านอุปสงค์ของเงินที่ประชาชนต้องการจะถือไว้ขณะใดขณะหนึ่ง และอุปทานของเงิน เช่น ถ้าอุปทานของเงินมีมากกว่าความต้องการถือเงิน จะมีมูลค่าเพิ่มขึ้น ระดับราคาสินค้าและบริการจะลดลง

ทฤษฎีความต้องการถือเงินของเคนส์

จากทฤษฎีปริมาณเงินแบบดั้งเดิม ที่ให้ความสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงของปริมาณเงินที่มีผลกระทบต่อระดับราคาสินค้า เพราะมีสมมติฐานว่า ไม่มีการว่างงานในระบบเศรษฐกิจ แต่ในสภาพที่เป็นจริง เมื่อเกิดภาวะเศรษฐกิจตกต่ำทั่วโลกในปี พ.ศ. 2473 โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสหรัฐอเมริกาและยุโรป มีการว่างงานในอัตราที่สูงมาก ทฤษฎีปริมาณเงินแบบดั้งเดิมไม่อาจแก้ไขปัญหาได้ จึงเกิดแนวคิดทางทฤษฎีการเงินขึ้นมาใหม่ โดย จอห์น เมย์นาร์ด เคนส์ (John Maynard Keynes) ในหนังสือชื่อ The General Theory of Employment, Interest and Money ซึ่งตีพิมพ์เผยแพร่ทั่วไปในปี พ.ศ. 2479

เคนส์ได้ให้ความหมาย ความต้องการถือเงิน คือ ปริมาณเงินที่มีผู้ต้องการถือไว้ในระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง ซึ่งมีวัตถุประสงค์ 3 ด้าน คือ

1. ความต้องการถือเงินไว้เพื่อใช้จ่ายประจำวันหมายถึง บุคคลทุกคนในระบบเศรษฐกิจมีความจำเป็นที่จะต้องถือเงินไว้จำนวนหนึ่ง เพื่อใช้จ่ายใช้สอยในชีวิตประจำวัน
2. ความต้องการถือเงินไว้เพื่อใช้จ่ายในกรณีฉุกเฉินหมายถึงบุคคลโดยทั่วไปจะถือเงินบางส่วนไว้เพื่อใช้จ่ายในกรณีฉุกเฉินที่ไม่ได้คาดคิดไว้ก่อน เช่น การเจ็บป่วย การเกิดอุบัติเหตุ รอดเสีย เป็นต้น ความต้องการถือเงินชนิดนี้จะขึ้นอยู่กับรายได้ ถ้ารายได้มาก ปริมาณเงินที่ถือไว้จะมาก ถ้ามีรายได้น้อย ปริมาณเงินที่ถือไว้จะน้อยลง
3. ความต้องการถือเงินไว้เพื่อแสวงหากำไรเป็นความต้องการถือเงินโดยหวังผลตอบแทน โดยบุคคลจะมีความต้องการถือเงินไว้เพื่อนำไปลงทุน เมื่อบุคคลคาดคะเนว่าอัตราดอกเบี้ยจะสูงขึ้น บุคคลก็จะนำเงินไปลงทุนน้อยลง ในทางตรงกันข้าม หากบุคคลคาดว่าอัตราดอกเบี้ยจะต่ำลง บุคคลจะถือเงินเพื่อลงทุนมากขึ้น ดังนั้น ความต้องการถือเงินเพื่อแสวงหากำไรจึงขึ้นอยู่กับอัตราดอกเบี้ย

จากทฤษฎีความต้องการถือเงิน อาจสรุปได้ว่า ความต้องการถือเงินจะผันแปรไปในทิศทางเดียวกันกับระดับรายได้

4. แนวคิดเกี่ยวกับหลักการลงทุน

การลงทุนหมายถึงการนำเงินที่เก็บสะสมไปสร้างผลตอบแทนที่สูงกว่าการออม โดยการลงทุนในพันธบัตรรัฐบาล หรือหลักทรัพย์ต่าง ๆ ซึ่งจะมี ความเสี่ยง ที่สูงขึ้นการลงทุน ส่วนบุคคลแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

1. การลงทุนในสินทรัพย์ที่มีตัวตนเห็นประโยชน์จากการใช้ได้อย่างชัดเจน กับการลงทุนในสินทรัพย์ที่ไม่เห็นประโยชน์การใช้ได้โดยชัดเจน การลงทุนซื้อบ้าน ซื้อรถยนต์ ซื้อเพชรพลอยของมีค่า
2. การลงทุนทางการเงินหมายถึง การที่ผู้ลงทุนนำเงินที่มีอยู่ไปซื้อหลักทรัพย์ต่าง ๆ ซึ่งหลักทรัพย์ดังกล่าวก่อให้เกิดรายได้กับผู้ลงทุนนั้น ซึ่งการลงทุนทางการเงินโดยทั่วไปมักจะทำผ่านกลไกของตลาดการเงิน โดยวัตถุประสงค์ของการลงทุนทางการเงิน เพื่อจะได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนในรูปแบบของดอกเบี้ย เงินปันผล กำไรจากการซื้อขายหุ้น และสิทธิพิเศษอื่น ๆ กล่าวโดยสรุปก็คือ มุ่งผลตอบแทนจากการใช้ทุนในรูปแบบของผลตอบแทนทางการเงินนั่นเอง

ผลตอบแทนจากการลงทุน

การลงทุนมีความสัมพันธ์กับด้านผลตอบแทนและความเสี่ยงที่คนเราลงทุนก็ เพราะเราคาดหวังจะได้รับผลตอบแทนเท่านั้นเท่านั้น แต่บางครั้งไม่เป็นไปตามที่คาดหมาย จึงต้องอยู่ ภายใต้อาการเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้ด้วย ผลตอบแทนจากการลงทุน มีหลายรูปแบบได้แก่

ก. รายได้ตามปกติได้แก่ ดอกเบี้ยหรือเงินปันผลในกรณีที่บุคคลซื้อพันธบัตรหรือ ลงทุนในหุ้นต่าง ๆ ซึ่งกำหนดเวลาที่จะได้รับดอกเบี้ยหรือเงินปันผลตามที่บริษัทระบุไว้

ข. กำไรจากการซื้อขายหุ้น ในกรณีของหุ้นสามัญที่บุคคลลงทุนซื้อไว้มีราคาสูงขึ้น ซึ่งเมื่อขายออกไปแล้วจะได้กำไร

ค. ค่าเช่า ในการลงทุนซื้อทรัพย์สิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งพวกอสังหาริมทรัพย์ เช่น ที่ดิน บ้าน อพาร์ทเมนต์ ที่อยู่อาศัย เมื่อนำไปให้ผู้อื่นเช่าก็จะมีรายได้ ค่าเช่าเป็นรายได้ที่คืนมาสู่เจ้าของ

ง. ผลตอบแทนอื่น ๆ เช่น การซื้อหุ้นสามัญก็จะมีสิทธิในหารออกกเสี่ยงเลือก คณะกรรมการของบริษัท และถ้าถือหุ้นไว้มากก็จะมีโอกาสจะได้รับเลือกเป็นผู้บริหารซึ่งสามารถ กำหนดนโยบายของบริษัทได้ หรือสิทธิในการซื้อขายหุ้นใหม่ได้ในราคาพิเศษ เป็นต้น

นอกจากนี้ในการลงทุน ผู้ลงทุนต้องคำนึงถึงในเรื่อง ดอกเบี้ยของดอกเบี้ยที่จะได้รับ ด้วย โดยคำนึงถึงดอกเบี้ยทบต้น ในการลงทุนการซื้อพันธบัตร ซึ่งให้ดอกเบี้ยประจำทุก ๆ งวด และ จะได้รับเงินต้นคืนเมื่อครบกำหนด ถ้าผู้ลงทุนนำดอกเบี้ยที่ได้รับไปใช้จ่าย ผลตอบแทนที่จะได้รับก็ จะเท่ากับอัตราดอกเบี้ยตามที่ระบุไว้ในพันธบัตรนั้น แต่ถ้าผู้ลงทุนนำดอกเบี้ยที่ได้รับในแต่ละงวด ไปลงทุนต่อ ดอกเบี้ยดังกล่าวจะกลายเป็นเงินต้นของงวดถัดไปตามหลักของดอกเบี้ยทบต้น ก่อให้เกิดดอกผลตามมา ดังนั้นเมื่อสิ้นสุดเวลาก็จะได้รับเงินต้นคืนพร้อมผลตอบแทนได้อีกมากซึ่ง สรุปแล้วก็คือ อัตราผลตอบแทนได้รับจริงจะสูงกว่าที่ได้ประกาศไว้ เพียงแต่มีข้อแม้ว่าเราจะต้องนำ ดอกผลที่ได้รับไปลงทุนใหม่อย่างสม่ำเสมอเท่านั้น

กองทุนรวม

กองทุนรวม กองทุนรวมเป็นชื่อเรียกทั่วไปของบริษัทจัดการการลงทุนของกองทุนเปิด ในประเทศสหรัฐอเมริกาซึ่งมีกองทุนที่บริหาร โดยบริษัทจัดการการลงทุนประมาณ 90% และมี นโยบายการลงทุนลักษณะเฉพาะเจาะจงซึ่งมีระบุไว้ในหนังสือชี้ชวนเช่นกองทุนรวมตลาดเงินมี นโยบายถือสินทรัพย์ระยะสั้นอายุไม่เกิน 1 ปีในตลาดเงินซึ่งมีความเสี่ยงต่ำหรือกองทุนรวมตราสาร หนี้ จะมีนโยบายลงทุนในตราสารหนี้ที่ให้รายได้ประจำเป็นต้น

กองทุนรวมเป็นเครื่องมือในการลงทุน สำหรับผู้ลงทุนรายย่อยที่ประสงค์นำเงินมา ลงทุนในตลาดเงินและตลาดทุนแต่ตัดสินใจด้วยอุปสรรคหลายประการที่ทำให้การลงทุนด้วยตนเอง ไม่ได้ผลตอบแทนตามเป้าหมายที่ต้องการเช่น

- มีทุนทรัพย์จำนวนจำกัดไม่สามารถกระจายการลงทุนในหลักทรัพย์ต่างประเทศได้มากพอเพื่อลดความเสี่ยงจากการลงทุนหรือ

- ไม่มีประสบการณ์ความรู้ความชำนาญในการลงทุนหรือ

- ไม่มีเวลาจะศึกษาค้นหาและติดตามข้อมูลเพื่อใช้ในการตัดสินใจการลงทุน

กองทุนรวมมีลักษณะเป็นนิติบุคคลแยกออกจากบริษัทจัดการซึ่งผลประโยชน์ต่างๆ ที่กองทุนรวมได้รับนั้นจะได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีเช่นกองทุนรวมลงทุนในตราสารทุนได้รับเงินปันผลและหรือกำไรส่วนเกินทุนรวมทั้งส่วนกองทุนรวมลงทุนในตราสารหนี้ได้รับดอกเบี้ย ส่วนลดรับและหรือกำไรส่วนเกินทุนซึ่งไม่ต้องเสียภาษีส่วนผู้ถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมนั้นเมื่อได้รับเงินปันผลหรือกำไรส่วนเกินมูลค่าหน่วยลงทุนจะมีภาระภาษีสำหรับบุคคลธรรมดาและนิติบุคคลในลักษณะเช่นเดียวกับการภาษีจากการลงทุนในตราสารทุนเว้นแต่กรณีผู้ลงทุนซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาซึ่งเลือกที่จะนำเงินปันผลที่ได้รับจากกองทุนรวมไปรวมคำนวณเป็นเงินได้เพื่อเสียภาษีผู้ลงทุนจะไม่สามารถเครดิตภาษีเงินปันผลได้

ดังนั้นการลงทุนในกองทุนรวมจึงเป็นอีกทางเลือกหนึ่งในการลงทุนทางอ้อมสำหรับผู้ลงทุนรายย่อยโดยผู้ลงทุนจะลงทุนผ่านบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมและได้รับผลตอบแทนในอัตราที่สูงกว่าการออมเงินในรูปแบบเงินฝากในสถาบันการเงินแต่ได้รับความเสี่ยงจากการลงทุนซึ่งระดับความเสี่ยงจะขึ้นอยู่กับประเภทของกองทุนรวมและลักษณะการบริหารกองทุนรวมของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมดังกล่าว

ประเภทของกองทุนรวม

1. แบ่งตามประเภทของการขายคืนหน่วยลงทุน

1.1 กองทุนเปิด เป็นกองทุนรวมที่ไม่มีกำหนดอายุไถ่ถอนคืนสามารถขายหน่วยลงทุนได้ตลอดระยะเวลาสิ้นอายุกองทุน โดยผู้ลงทุนสามารถขายหน่วยลงทุนคืนให้บริษัทจัดการลงทุนหรือตัวแทนของบริษัทจัดการลงทุนได้ตามกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในหนังสือชี้ชวนในราคามูลค่าสินทรัพย์สุทธิโดยปัจจุบันกองทุนรวมในประเทศไทยส่วนใหญ่เป็นกองทุนประเภทกองทุนเปิดที่ผู้ลงทุนสามารถซื้อขายหน่วยลงทุนได้ตลอด

1.2 กองทุนปิด เป็นกองทุนรวมที่มีกำหนดระยะเวลาของการไถ่ถอนคืนที่แน่นอนหน่วยลงทุนคงที่ไม่มีมีการออกหน่วยลงทุนเพิ่มและไม่มีการรับไถ่ถอนหน่วยลงทุนก่อนครบกำหนดอายุของกองทุนนั้นแต่ผู้ลงทุนสามารถขายหน่วยลงทุนก่อนกำหนดได้ในตลาดรองกองทุนประเภทนี้สามารถเรียกได้อีกชื่อหนึ่งว่ากองทุนแบบไม่รับซื้อคืนหน่วยลงทุนโดยส่วนใหญ่ในประเทศไทยอายุกองทุนมักกำหนดระยะเวลา 3 ปี 5 ปีหรือ 10 ปี

2. แบ่งตามนโยบายการลงทุน 10 แบบมาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ด.)

1. กองทุนรวมตราสารแห่งทุนเป็นกองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนในหรือมีไว้ซึ่งตราสารทุน โดยเฉลี่ยในรอบปีบัญชีไม่น้อยกว่าร้อยละ 65 ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุนรวม บริษัทจัดการต้องรายงานค่าเฉลี่ยการถือครองตราสารทุนให้สำนักงานก.ล.ด.ทราบทุกกรอบระยะเวลา 3 เดือน 6 เดือน 9 เดือนและ 12 เดือนของรอบบัญชีกองทุนหากค่าเฉลี่ยการถือครองตราสารทุนไม่ถึงร้อยละ 65 ในรอบระยะเวลาใดให้บริษัทจัดการแสดงเหตุผลโดยชัดเจนเพื่อที่สำนักงานก.ล.ด. จะได้นำไปเปิดเผยให้แก่ผู้ลงทุนและผู้สนใจลงทุนทราบต่อไปโดยทั่วไปแล้วกองทุนรวมตราสารแห่งทุนมีความเสี่ยงสูงกว่ากองทุนรวมที่มีนโยบายลงทุนในตราสารประเภทอื่นจึงเหมาะสำหรับผู้ลงทุนที่ยอมรับความเสี่ยงได้สูงและควรลงทุนเพื่อหวังผลที่ดีกว่าในระยะยาว

2. กองทุนรวมตราสารแห่งหนี้เป็นกองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนในหรือมีไว้เฉพาะเงินฝากหรือหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินอื่นหรือการหาผลตอบแทนโดยวิธีอื่นตามที่สำนักงานก.ล.ด. กำหนดหรือให้ความเห็นชอบให้กองทุนประเภทดังกล่าวลงทุนได้ห้ามมิให้กองทุนรวมตราสารแห่งหนี้ลงทุนหรือมีไว้ซึ่งตราสารทุนหรือตราสารกึ่งหนี้กึ่งทุน (หุ้นกู้แปลงสภาพ) ยกเว้นแต่สำนักงานก.ล.ด. จะพิจารณาอนุญาตเมื่อมีผู้ให้คำรับรองที่น่าเชื่อถือได้ว่าจะเป็นผู้รับซื้อตราสารทุนหลังการแปลงสภาพนั้นออกจากกองทุนโดยทั่วไปแล้วกองทุนรวมตราสารแห่งหนี้มีความเสี่ยงน้อยกว่ากองทุนรวมที่มีนโยบายลงทุนในตราสารทุนจึงเหมาะสำหรับผู้ลงทุนที่ยอมรับความเสี่ยงได้น้อยกว่า

3. กองทุนรวมตราสารแห่งหนี้ระยะยาวเป็นกองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนในหรือมีไว้เฉพาะเงินฝากหรือหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินอื่นหรือการหาผลตอบแทนโดยวิธีอื่นตามที่สำนักงานก.ล.ด. กำหนดหรือให้ความเห็นชอบให้กองทุนประเภทดังกล่าวลงทุนได้โดยกองทุนมีวัตถุประสงค์ที่จะดำรงพอร์ตโฟลิโอ ดูเรชันในขณะใดขณะหนึ่งของกองทุนรวมนั้นมากกว่าหนึ่งปีขึ้นไปพอร์ตโฟลิโอ ดูเรชันหมายถึงอายุถ่วงเฉลี่ยแบบถ่วงน้ำหนักของกระแสเงินที่ได้รับจากทรัพย์สินของกองทุนรวมพอร์ตโฟลิโอ ดูเรชันมากกว่าหนึ่งปีมีความหมายโดยทั่วไปว่าทรัพย์สินที่กองทุนลงทุนและมีไว้มีอายุเฉลี่ยมากกว่าหนึ่งปีเหมาะกับนักลงทุนที่ยอมรับความเสี่ยงต่ำและสามารถลงทุนระยะยาวได้

4. กองทุนรวมตราสารแห่งหนี้ระยะสั้นเป็นกองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนในหรือมีไว้เฉพาะเงินฝากหรือหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินอื่นหรือการหาผลตอบแทนโดยวิธีอื่นตามที่สำนักงานก.ล.ด. กำหนดหรือให้ความเห็นชอบให้กองทุนประเภทดังกล่าวลงทุนได้โดยกองทุนมีวัตถุประสงค์ที่จะดำรงพอร์ตโฟลิโอ ดูเรชันในขณะใดขณะหนึ่งของกองทุนรวมนั้นไม่เกินหนึ่งปี

พอร์ตโฟริโอ ดูเรชันต่ำกว่าหนึ่งปีมีความหมายโดยทั่วไปว่าทรัพย์สินที่กองทุนลงทุนและมีไว้มีอายุเฉลี่ยน้อยกว่าหนึ่งปีเหมาะสำหรับผู้ลงทุนที่ต้องการลงทุนระยะสั้นและต้องการความเสี่ยงต่ำ

5. กองทุนรวมผสม เป็นกองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนในหรือมีไว้ซึ่ง หลักทรัพย์หรือทรัพย์สินอื่นหรือการหาผลตอบแทนโดยวิธีอื่นตามที่สำนักงาน ก.ล.ต. กำหนดหรือให้ความเห็นชอบให้กองทุนประเภทดังกล่าวลงทุนได้โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะดำรงอัตราส่วนการลงทุนในหรือมีไว้ซึ่งตราสารทุนในขณะใดขณะหนึ่งไม่เกินร้อยละ 65 และไม่น้อยกว่าร้อยละ 35 ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุนรวมกองทุนผสมลงทุนในตราสารได้ทุกประเภทผู้จัดการกองทุนสามารถแสวงหาโอกาสลงทุนที่ดีกว่าได้ทั้งในตลาดตราสารทุนและตลาดตราสารหนี้แต่เป็นการจัดสรรเงินลงทุนประเภทสมดุลเพราะมีข้อกำหนดเกี่ยวกับซิลลิ่งและฟลอร์ในการลงทุนในตราสารทุนกองทุนผสมเหมาะสำหรับผู้ลงทุนที่ยอมรับความเสี่ยงได้ปานกลาง

6. กองทุนรวมผสมแบบยืดหยุ่น เป็นกองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนในหรือมีไว้ซึ่ง หลักทรัพย์หรือทรัพย์สินอื่นหรือการหาผลตอบแทนโดยวิธีอื่นตามที่สำนักงาน ก.ล.ต. กำหนดหรือให้ความเห็นชอบให้กองทุนประเภทดังกล่าวลงทุนได้ทั้งนี้การลงทุนในหรือมีไว้ซึ่งหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินอื่นหรือการหาผลตอบแทนโดยวิธีอื่นดังกล่าวขึ้นกับการตัดสินใจลงทุนของผู้จัดการกองทุนรวมตามความเหมาะสมและสภาพการณ์ในแต่ละขณะกองทุนรวมผสมแบบยืดหยุ่นสามารถลงทุนในตราสารทุกประเภทเช่นเดียวกับกองทุนรวมผสมแต่ไม่มีข้อกำหนดเกี่ยวกับซิลลิ่งและฟลอร์การลงทุนในตราสารทุนแต่อย่างใดการจัดสรรเงินลงทุนของกองทุนรวมผสมแบบยืดหยุ่นระหว่างตลาดตราสารทุนและตลาดตราสารหนี้ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของผู้จัดการกองทุนกองทุนรวมผสมแบบยืดหยุ่นเหมาะสำหรับผู้ลงทุนที่ยอมรับความเสี่ยงได้ปานกลาง

7. กองทุนรวมหน่วยลงทุนเป็นกองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนในหรือมีไว้ซึ่ง หน่วยลงทุนและใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหน่วยลงทุนของกองทุนรวมโดยเฉลี่ยในรอบปีบัญชีไม่น้อยกว่าร้อยละ 65 ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุนรวมเนื่องจากกองทุนรวมมีข้อดีหลายประการที่สำคัญคือมีการกระจายการลงทุนความเสี่ยงจึงลดลงทั้งยังมีต้นทุนเฉลี่ยต่ำกว่ากองทุนรวมหน่วยลงทุนจึงรับเอาข้อได้เปรียบดังกล่าวมานอกจากนั้นแล้วกองทุนรวมหน่วยลงทุนยังกระจายการลงทุนไปในหลายกองทุนรวมภายใต้การจัดการของหลายผู้จัดการกองทุนและหลายบริษัทจัดการจึงเป็นการกระจายความเสี่ยงที่กว้างขวางกว่าข้อเสียของกองทุนรวมหน่วยลงทุนอยู่ที่มีค่าธรรมเนียมในการจัดการและค่าใช้จ่ายอื่นๆซ้ำซ้อน

8. กองทุนรวมใบสำคัญแสดงสิทธิเป็นกองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนในหรือมีไว้ซึ่งใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้นใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้นกู้ใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อ

หน่วยลงทุนและใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้นเพิ่มทุนโดยเฉลี่ยในรอบปีบัญชีไม่น้อยกว่าร้อยละ 65 ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุนรวมการลงทุนในใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้นมีความเสี่ยงสูงกองทุนประเภทนี้จึงมีความเสี่ยงสูงมาก

9. กองทุนรวมกลุ่มธุรกิจเป็นกองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนในหรือมีไว้ซึ่งตราสารทุนของบริษัทที่มีธุรกิจหลักประเภทเดียวกันตามที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกำหนดโดยเฉลี่ยในรอบปีบัญชีไม่น้อยกว่าร้อยละ 65 ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุนรวมกองทุนรวมกลุ่มธุรกิจมีการลงทุนกระจุกตัวจึงมีความเสี่ยงสูงกว่ากองทุนรวมตราสารแห่งทุน โดยทั่วไป

10. กองทุนรวมตลาดเงินเป็นกองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนในหรือมีไว้ซึ่งตราสารหนี้ที่มีคุณภาพและมีกำหนดชำระคืนเมื่อทวงถามหรือมีอายุคงเหลือไม่เกิน 1 ปีกองทุนรวมตลาดเงินมีนโยบายการลงทุนที่คล้ายคลึงกับกองทุนรวมตราสารแห่งหนี้ระยะสั้นมีความเสี่ยงต่ำสุดเหมาะสำหรับการลงทุนระยะสั้นของผู้ลงทุนที่ไม่ต้องการความเสี่ยงหากพิจารณาเปรียบเทียบกับปริมาณการลงทุนในกองทุนรวมเงินฝากในระบบสถาบัน

ความเสี่ยงจากการลงทุน

ความเสี่ยงจากการลงทุนหมายถึงการที่ผู้ลงทุนได้รับผลตอบแทนจริงจากการลงทุนคลาดเคลื่อนไปจากผลตอบแทนที่คาดหวังไว้ไม่ว่าผลตอบแทนที่ได้รับจริงนั้นจะมากกว่าหรือน้อยกว่าที่คาดหวังถือเป็นความเสี่ยงทั้งสิ้นดังนั้นการลงทุนทุกประเภทจึงมีความ

การกระจายการลงทุนอย่างเหมาะสมเพื่อลดความเสี่ยงจากการลงทุน

- การกระจายการลงทุนในอุตสาหกรรมหรือธุรกิจหลายประเภท
- เลือกลงทุนในหลายหลักทรัพย์ (ควรมากกว่า 15 หลักทรัพย์) ที่มีความแตกต่างกัน
- หลีกเลี่ยงอุตสาหกรรมหรือธุรกิจที่อาจจะมีผลกระทบต่ำกว่าอุตสาหกรรมหรือ

ธุรกิจอื่น

- หลีกเลี่ยงหลักทรัพย์ที่อาจจะมีผลกระทบหรือสร้างผลตอบแทนต่ำกว่า

หลักทรัพย์อื่น

- เน้นการลงทุนระยะยาวควรกำหนดระยะเวลาในการลงทุนที่แน่นอน ไม่ตื่นตระหนก

หากมีความผันผวนในระยะสั้น

- ไม่ลงทุนแบบเก็งกำไรระยะสั้นๆ
- ไม่ซื้อขายบ่อยเพราะการซื้อขายในแต่ละครั้งมีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นเสมอ

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยในประเทศ

อรนุช เชาวน์สุวรรณกิจ (2550) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของครัวเรือนไทยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของครัวเรือนไทย โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิจากเอกสารและเว็บไซต์ของหน่วยงานต่างๆทั้งภาครัฐและภาคเอกชนมาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาและเชิงปริมาณผลการวิจัยพบว่าพฤติกรรมการออมของครัวเรือนไทยมีความสัมพันธ์กับปัจจัยทางเศรษฐกิจด้านต่างๆคือรายได้ถาวรของครัวเรือนรายได้ชั่วคราวของครัวเรือนขนาดของครัวเรือนโดยเฉลี่ยอัตราผลตอบแทนเงินฝากประจำ 12 เดือนโดยเฉลี่ยและอัตราเงินเพื่อพื้นฐานโดยพฤติกรรมการออมของครัวเรือนไทยกับรายได้ถาวรของครัวเรือนรายได้ชั่วคราวของครัวเรือนและอัตราผลตอบแทนเงินฝากประจำ 12 เดือนโดยเฉลี่ยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันส่วนขนาดของครัวเรือนโดยเฉลี่ยและอัตราเงินเพื่อพื้นฐานมีความสัมพันธ์กับปริมาณการออมของครัวเรือนไทยในทิศทางตรงกันข้าม

วิภา คิตเมตตาคกุล (2549) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องทัศนคติของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปเกี่ยวกับการออมความสนใจและทัศนคติของคนวัยทำงานในย่านสีลมและสาทรที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวโดยใช้วิธีวิจัยเชิงสำรวจด้วยแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครในพื้นที่ย่านสีลมและสาทรรวม 400 คนและวิเคราะห์ประมวลผลข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยกับการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในเรื่องผลตอบแทนมากที่สุดโดยมีความพอใจจากการได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีและกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยน้อยที่สุดในประเด็นที่ว่า การออมเงินในรูปของกองทุนมีความมั่นคงกว่าการออมในรูปแบบอื่น โดยปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพครอบครัวมีผลต่อทัศนคติด้านผลตอบแทนและด้านจุดมุ่งหมายแตกต่างกันในส่วนของปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพและรายได้ของคนวัยทำงานมีผลต่อทัศนคติโดยรวมด้านจุดมุ่งหมายและด้านภาพลักษณ์แต่ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศอายุและระดับการศึกษาไม่มีผลต่อทัศนคติที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของคนวัยทำงาน

สุนทรี อร่ามเรือง (2550) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องผลกระทบของการปรับโครงสร้างภาษีรายได้ต่อค่าใช้จ่ายในการบริโภคในประเทศไทยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิวัฒนาการของระบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาและสาเหตุของการปรับโครงสร้างภาษีที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงอัตราภาษีที่เก็บจากรายได้อีกทั้งศึกษาผลการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างอัตราภาษีที่มีต่อการใช้จ่ายในการบริโภค

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเป็นข้อมูลทุติยภูมิ ประเภทอนุกรมเวลา เป็นรายปี แบ่งช่วงการศึกษา ออกเป็น 6 ช่วง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2523 – 2546 โดยใช้ตัวแปรหุ่นเป็นตัวแทนในการปรับโครงสร้างภาษี ทดสอบโดยใช้แบบจำลองสมการถดถอยเชิงเส้น ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด ผลการศึกษาพบว่า การปรับโครงสร้างภาษีรายได้มีผลต่อพฤติกรรมการบริโภค ซึ่งการบริโภคมีความสัมพันธ์กับ รายได้หลังหักภาษีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยการปรับโครงสร้างภาษี มีผลต่อการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมการบริโภค โดยทำให้แนวโน้มในช่วงการบริโภคในช่วงต่างๆ ทั้ง 6 ช่วง การเปลี่ยนแปลง อัตราภาษีในแต่ละช่วงเวลาทำให้การบริโภคเพิ่มขึ้นในทุกๆระดับรายได้ก่อนการหักภาษี ดังนั้น การปรับโครงสร้างภาษีโดยการลดอัตราภาษีมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงการใช้จ่ายเพื่อการบริโภค เพิ่มขึ้น สรุปได้ว่าการที่รัฐบาลปรับโครงสร้างภาษีรายได้ทุกๆ ครั้งมีผลทำให้เกิดการกระตุ้น การบริโภคโดยการเพิ่มการใช้จ่ายเพื่อการบริโภค

ศรินยา ธนศรีภักดีกุล (2549) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องแบบแผนการบริโภคอาหารของ คริวเรือนไทยที่มีรายได้แตกต่างกัน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะแบบแผนค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารของครัวเรือนไทยในแต่ละกลุ่มรายได้ และปัจจัยที่มีผลต่อสัดส่วนค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารของครัวเรือนไทย โดยใช้ข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของ ครัวเรือนปี พ.ศ. 2547 ของสำนักสถิติแห่งชาติ ทำการวิเคราะห์ด้วยแบบจำลอง The Linear Approximate Almost Ideal Demand System (LA/AIDS) ผลการศึกษาพบว่าครัวเรือนไทยในแต่ละ กลุ่มรายได้มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยในแต่ละหมวดสินค้าต่างๆ ของครัวเรือนแตกต่างกัน หมายความว่าเมื่อ ระดับรายได้แตกต่างกัน จะทำให้แบบแผนการบริโภคอาหารของครัวเรือนแตกต่างกันด้วย โดยปัจจัยที่มีผลต่อสัดส่วนค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารในทุกหมวดคือ รายได้ของครัวเรือน และ จำนวนสมาชิกของครัวเรือน สรุปได้ว่ารายได้มีผลต่อพฤติกรรมการบริโภคอาหารของครัวเรือน ดังนั้นรัฐบาลควรมีนโยบายที่เป็นการส่งเสริมให้ครัวเรือนในกลุ่มรายได้ต่ำมีรายได้สูงขึ้น

ดาราทพร นู โพนทอง (2554) ได้ศึกษาวิจัย เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วม ลงทุนในกองทุน RMF หรือ LTF เพื่อการลดหย่อนภาษี เงินได้บุคคลธรรมดาของเจ้าหน้าที่ พยาบาลภายในโรงพยาบาลอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือแบบสอบถามเป็น เครื่องมือในการเก็บข้อมูลปฐมภูมิ จากการเก็บรวบรวมข้อมูลแล้วผู้วิจัยได้นำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดย วิธี สถิติ เชิงพรรณนา โดยอธิบายลักษณะต่างๆ ไปของข้อมูลและแสดงค่าร้อยละ ของข้อมูลที่เก็บ รวบรวมมาได้ จากนั้นผู้วิจัยจึงใช้แบบจำลอง Logistic Regressing โดยวิธี การคาดประมาณภาวะ ความน่าจะเป็นสูงสุด และเทคนิควิเคราะห์ Marginal Effects โดยตั้งสมมติฐานให้ ค่าระดับ นัยสำคัญอยู่ที่ 0.05 หรือภายใต้ความเชื่อมั่นที่ 95% จากผลการวิจัยสรุปได้ว่าปัจจัยที่มีผลต่อ การตัดสินใจเข้าร่วมลงทุนในกองทุน RMF หรือ LTF เพื่อการลดหย่อนภาษี เงินได้บุคคลธรรมดา

ของเจ้าหน้าที่พยาบาลภายในโรงพยาบาล อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่นคือปัจจัยด้านประเภทของหน่วยงานที่สังกัด (TF) และปัจจัยด้านความรู้ ความเข้าใจถึงประโยชน์ทางภาษี ในการเข้าร่วมกองทุน (K)

5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Bollen (2006) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องลักษณะของกองทุนรวมและพฤติกรรมของผู้ลงทุนมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์และการดำเนินงานระหว่างลักษณะของกองทุนที่ลงทุนในธุรกิจที่รับผิดชอบต่อสังคม (กองทุน SRI) กับกองทุนที่ดำเนินงานตามนโยบายปกติซึ่งมีผลกระทบต่อพฤติกรรมของผู้ลงทุน โดยใช้ข้อมูลทศวรรษที่เป็นข้อมูลอนุกรมเวลามาวิเคราะห์ด้วยวิธีการวิจัยเชิงประจักษ์ (Empirical Methodology) ผลการวิจัยพบว่าลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ลงทุนในกองทุน SRI ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมีระดับการศึกษาสูงแต่รายได้อยู่ในระดับต่ำกว่ารายได้ของผู้ลงทุนในกองทุนที่ดำเนินงานตามนโยบายปกติทั้งนี้ความเคลื่อนไหวของกระแสเงินสดของผู้ลงทุนในกองทุน SRI นั้นอยู่ในระดับต่ำกว่ากองทุนที่ดำเนินงานตามนโยบายปกติโดยได้ค้นพบหลักฐานที่มีน้ำหนักและยืนยันได้ว่ากระแสเงินสดที่เคลื่อนตัวเข้าสู่กองทุน SRI มีความอ่อนไหวที่จะเกิดการปรับตัวลดลงของผลตอบแทนเชิงบวกมากกว่ากระแสเงินสดที่เคลื่อนตัวเข้าสู่กองทุนที่ดำเนินงานตามนโยบายปกติสำหรับการออกกองทุนใหม่ของบริษัทจัดการกองทุนเพื่อดึงดูดเงินทุนและสินทรัพย์ของนักลงทุนภายใต้การบริหารงานของบริษัทนั้นได้รับอิทธิพลจากปัจจัยหลายด้านรวมทั้งความต้องการของผู้ลงทุนต่อประเภทของกองทุนส่วนการศึกษาความแตกต่างด้านความเสี่ยงของกองทุน SRI กับกองทุนที่ดำเนินงานตามนโยบายปกติได้มุ่งเน้นผลการดำเนินงานและการควบคุมตามธรรมชาติโดยพบว่าความแตกต่างในพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนมีสาเหตุมาจากลักษณะของกองทุน SRI มากกว่าองค์ประกอบของ Portfolio

Luna and Alexander (2005) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง 529 โครงการ (โครงการออมเงินระยะยาวที่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาล): อิทธิพลของปัจจัยทางภาษีและปัจจัยที่มีใช้ทางภาษีที่มีต่อทางเลือกของผู้ลงทุนการศึกษานี้ได้อาศัยข้อมูลอนุกรมภาคตัดขวางจำนวน 77 โครงการจาก 50 มลรัฐในช่วงระยะเวลาไม่ต่ำกว่า 8 ไตรมาส โดยใช้ One-way Random Effects Model เป็นเครื่องมือทดสอบทางสถิติจากข้อมูลเบื้องต้นพบว่ามูลค่าที่ผู้เสียภาษีได้ลงทุนในโครงการดังกล่าวสูงกว่า 45,000 ล้านบาทผลการวิจัยพบว่าปัจจัยทางภาษีและปัจจัยที่มีใช้ทางภาษี (ในที่นี้ได้ใช้ปัจจัยส่งเสริมการลงทุนเช่นค่าธรรมเนียม) ได้ส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนตามโครงการดังกล่าวโดยปัจจัยส่งเสริมการลงทุนมีความสำคัญเป็นอันดับแรกนอกจากนี้ผู้ลงทุนยังเลือกลงทุนในโครงการที่มีการลงทุนนอกมลรัฐแม้ว่าอาจสูญเสียสิทธิ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

ในการศึกษารูปแบบในการศึกษาวิจัยคือการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาผลของมาตรการภาษีของรัฐบาลต่อคุณภาพทั่วไปของระบบเศรษฐกิจและศึกษาถึงผลการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างอัตราภาษีที่มีต่อการใช้จ่ายของประชาชนผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร (Population) ที่นำมาศึกษารูปแบบนี้ได้แก่ประชากรผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ซึ่งมีประชากรเป้าหมายทั้งหมด 329,954 คน (สำนักงานสรรพากร ภาค 4: ข้อมูลวันที่ 1 มกราคม 2556 ถึง 3 มีนาคม 2557)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง (Sample) หรือ ตัวแทนของประชากรบางส่วนที่เลือกมามีจำนวน 322 คน โดยการใช้วิธีกำหนดขนาดตัวอย่างด้วยวิธีการเปิดตาราง Herbert Askin and Raymond R. Colton. (อ้างถึงในนราศรี ไววนิชกุล, 2554: 132) ที่ระดับความเชื่อมั่นที่ 95 % และระดับความคลาดเคลื่อน ที่ 5% แต่เนื่องจากเก็บแบบทดสอบกลับคืนมาได้เพียง 318 ชุด จึงคำนวณจากกลุ่มตัวอย่าง 318 คน โดยที่แบบทดสอบที่ได้รับกลับมานั้น เพียงพอต่อการศึกษา เพราะแบบทดสอบที่ได้รับกลับคืนมามากกว่า ร้อยละ 98

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม (Questionnaires) ซึ่งผู้ศึกษาได้สร้างขึ้นโดยวางแนวคำถามตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา กรอบแนวคิด ทฤษฎี และศึกษาจากผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามปลายปิดแบบให้เลือกตอบเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลของประชากรผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี

เพศ

อายุ

สถานภาพสมรส

ระดับการศึกษา

ระดับเงินเดือน

อาชีพ

การทราบว่ามิพระราชกฤษฎีกาลดภาษีบุคคลธรรมดาใหม่ จาก 5 ชั้นอัตรา เป็น 7 ชั้นอัตราสำหรับเงินได้ปีภาษี 2556หรือไม่

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามปลายปิดแบบให้เลือกตอบเกี่ยวเป็นการวัดการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ประกอบไปด้วย ด้านรายได้และการใช้จ่าย การบริโภค การออมและการลงทุน

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด

ลักษณะแบบคำถามใช้มาตรวัดแบบประเมินค่า (Rating Scale) ตามแบบลิเคิร์ท (Likert rating scale) โดยกำหนดระดับของการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี เป็น 5 ระดับคะแนนดังนี้

ระดับคะแนน	5	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
ระดับคะแนน	4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
ระดับคะแนน	3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
ระดับคะแนน	2	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
ระดับคะแนน	1	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

เกณฑ์การแปลความหมายคะแนนเฉลี่ยผู้วิจัยเลือกใช้ เกณฑ์สมบูรณ์ (Absolute Criteria) ตามแนวทางของเบสต์ (Best, 1981: 204-208)

ระดับคะแนน	4.50 - 5.00	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
ระดับคะแนน	3.50 - 4.49	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
ระดับคะแนน	2.50 - 3.49	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
ระดับคะแนน	1.50 - 2.49	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
ระดับคะแนน	1.00 - 1.49	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

ก่อนนำแบบสอบถามไปใช้จริง หลังจากสร้างแบบสอบถามและนำเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขและทดสอบหา

1. ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) คือถูกต้องตามเนื้อหาตามโครงสร้างตามวัตถุประสงค์ ตลอดจนกรอบแนวคิดของการวิจัย ซึ่งการตรวจสอบความสอดคล้อง ใช้วิธีการหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของรายการ (Index of Congruence: IOC)ซึ่งเป็นการหาความตรงเชิงเนื้อหาที่ประกอบด้วยอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญ พิจารณาที่ละประเด็นหรือทีละข้อ และค่า IOC ที่เหมาะสมควรมีค่า > 0.6 และ ค่า IOC ที่ได้มีค่า 0.889

2. ความเที่ยง (Reliability) คือมีความคงเส้นคงวาในผลของการวัดไม่ว่าวัดกี่ครั้งผลก็ต้องได้เท่ากันเสมอไป โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient Method) โดยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มที่มีลักษณะเหมือนประชากรที่ศึกษา แต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 5% ของขนาดตัวอย่างทั้งหมด หลังจากนั้นนำมาหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient Method) ว่ามีความน่าเชื่อถือ (ก่อนนำแบบสอบถามไปใช้จริง) โดยค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม ได้ค่าอยู่ระหว่าง 0.183-2.029 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา 0.839

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

เนื่องจากเครื่องมือในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ผู้ศึกษาจะรวบรวมข้อมูลเองโดยการแจกแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างประชากรผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานีจำนวน 322 คน แต่เนื่องจากเก็บแบบทดสอบกลับคืนมาได้เพียง 318 ชุด จึงคำนวณจากกลุ่มตัวอย่าง 318 คน โดยที่แบบทดสอบที่ได้รับกลับมานั้น เพียงพอต่อการศึกษา เพราะแบบทดสอบที่ได้รับกลับคืนมามากกว่า ร้อยละ 98 และเก็บข้อมูลพร้อมตรวจสอบความครบถ้วนของข้อมูลภายใน 30 วัน ข้อมูลที่ได้จะเป็นข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data)

เมื่อรวบรวมข้อมูลได้ครบผู้ศึกษาจะนำมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของคำตอบจนครบตามจำนวนแบบสอบถามที่แจกไป ก่อนนำไปวิเคราะห์

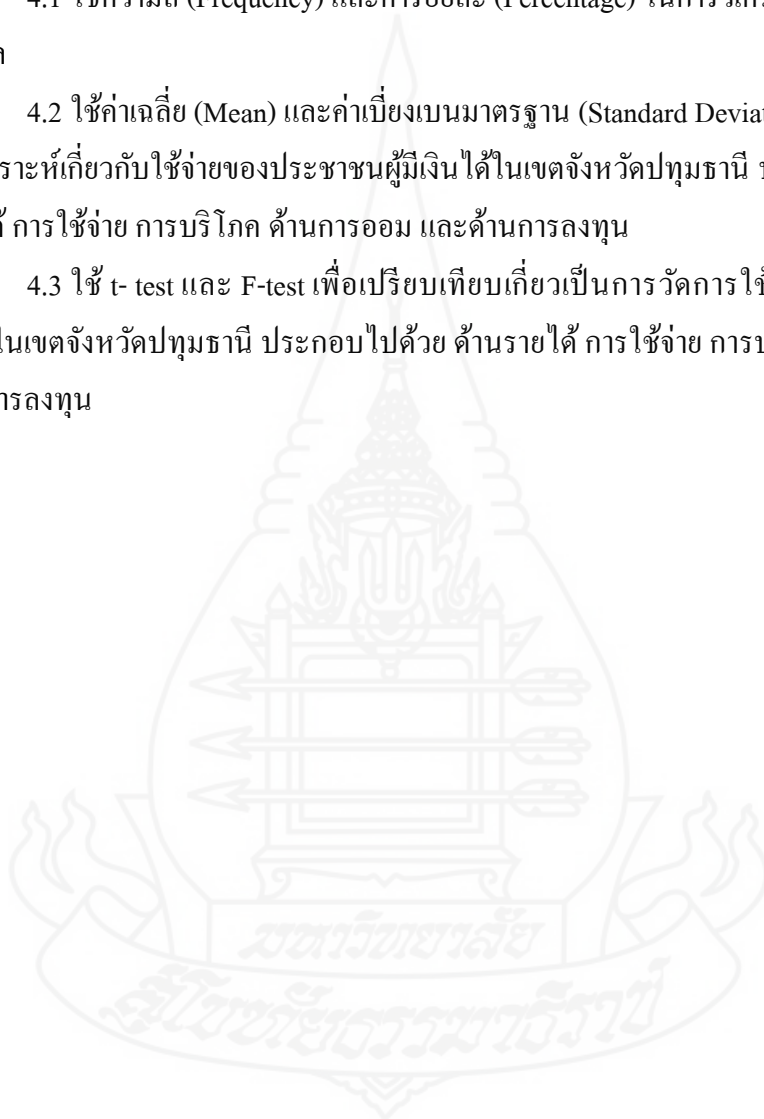
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาจะนำข้อมูลที่ได้อ้างรหัส และประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for window โดยใช้วิธีทางสถิติที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

4.1 ใช้ความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ในการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล

4.2 ใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ในการวิเคราะห์เกี่ยวกับใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ประกอบไปด้วย ด้านรายได้ การใช้จ่าย การบริโภค ด้านการออม และด้านการลงทุน

4.3 ใช้ t- test และ F-test เพื่อเปรียบเทียบเกี่ยวเป็นการวัดการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ประกอบไปด้วย ด้านรายได้ การใช้จ่าย การบริโภค ด้านการออม ด้านและการลงทุน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาในเรื่อง “ผลของการปรับโครงสร้างอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาต่อผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี” โดยทำการสำรวจด้วยแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 318 คน โดยมีผลการศึกษาแบ่งเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามมีจำนวน 7 ด้าน ดังนี้

ตารางที่ 4.1 จำนวนและค่าร้อยละของปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล

	ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	133	41.82
	หญิง	185	58.18
	รวม	318	100.00
อายุ	น้อยกว่า 20 ปี	3	0.94
	21-30 ปี	46	14.47
	31-40 ปี	108	33.96
	มากกว่า 40 ปี	161	50.63
	รวม	318	100.00

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

	ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
สถานภาพสมรส	โสด	119	37.42
	สมรส	168	52.83
	หม้าย /หย่าร้าง	31	9.75
	รวม	318	100.00
ระดับการศึกษา	ต่ำกว่าปวส. / อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	83	26.10
	ปวส. /อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	45	14.15
	ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	167	52.52
	สูงกว่าปริญญาตรี	23	7.23
	รวม	318	100.00
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	น้อยกว่า 20,000 บาท	131	41.19
	20,001-30,000 บาท	121	38.05
	30,001-40,000 บาท	41	12.89
	40,001-50,000 บาท	14	4.40
	50,001 บาท ขึ้นไป	11	3.46
	รวม	318	100.00
อาชีพปัจจุบัน	ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	84	26.42
	พนักงานบริษัทเอกชน	207	65.09
	ผู้ประกอบการ/นักธุรกิจ	6	1.89
	พนักงานส่วนท้องถิ่น	4	1.26
	อาชีพอิสระ	8	2.51
	อาชีพอื่นๆ	9	2.83
	รวม	318	100.00

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล		จำนวน	ร้อยละ
การทราบถึงพระราชกฤษฎีกากด ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาใหม่ จาก 5 ชั้นอัตรา เป็น 7 ชั้นอัตรา สำหรับเงินได้ปีภาษี 2556	ทราบ ไม่ทราบ	207 111	65.09 34.91
รวม		318	100.00

จากตารางที่ 4.1 ผลวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลพบว่า

1.1 เพศ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมีจำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 58.18 และเป็นเพศชายมีจำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 41.82

1.2 อายุ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุมากกว่า 40 ปี มากที่สุดจำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 50.63 รองลงมาคืออายุระหว่าง 31-40 ปี มีจำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 33.96 และมีอายุน้อยกว่า 20 ปี น้อยที่สุด มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ .94

1.3 สถานภาพสมรส พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสมากที่สุด มีจำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 52.83 รองลงมาคือมีสถานภาพโสด มีจำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 37.42 และมีสถานภาพหม้าย/หย่าร้าง น้อยที่สุดมีจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 9.75

1.4 ระดับการศึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มากที่สุดมีจำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 52.52 รองลงมาคือระดับการศึกษาต่ำกว่าปวส./อนุปริญญาหรือเทียบเท่า มีจำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 26.10 และมีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี น้อยที่สุดมีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 7.23

1.5 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้น้อยกว่า 20,000 บาท มากที่สุด มีจำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 41.19 รองลงมาคือมีรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท มีจำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 38.05 และมีรายได้ 50,001 บาทขึ้นไปมีจำนวนน้อยที่สุด มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 3.46

1.6 อาชีพ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชนมากที่สุด มีจำนวน 207 คน คิดเป็นร้อยละ 65.09 รองลงมาคือมีอาชีพเป็นข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีจำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 26.42 และประกอบอาชีพอิสระมีจำนวนน้อยที่สุด มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.51

1.7 การทราบถึงพระราชกฤษฎีกาลดภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาใหม่ จาก 5 ชั้นอัตรา เป็น 7 ชั้นอัตราสำหรับเงินได้ปีภาษี 2556 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทราบถึงพระราชกฤษฎีกาลดภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาใหม่ มีจำนวน 207 คน คิดเป็นร้อยละ 65.09 มากกว่ากลุ่มที่ไม่ทราบถึงพระราชกฤษฎีกาลดภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาใหม่ มีจำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 34.91

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้จ่ายของผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี

2.1 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับการใช้จ่ายของผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานีในภาพรวม มีดังนี้

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นในการใช้จ่ายของผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานีในภาพรวม

การใช้จ่ายของผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านรายได้และการใช้จ่าย	3.55	1.13	มาก
ด้านการบริโภค (การใช้จ่ายในรอบเดือน)	2.87	1.31	ปานกลาง
ด้านการออม(รูปแบบของการออม)	2.72	1.47	ปานกลาง
ด้านสิ่งจูงใจที่ทำให้เกิดการเก็บออม	3.27	1.36	ปานกลาง
ด้านรูปแบบของการลงทุน	1.97	1.27	น้อย
ด้านการบริจาคเพื่อการกุศล	2.69	1.18	ปานกลาง
รวม	2.85	1.29	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.2 พบว่าความคิดเห็นในการใช้จ่ายของผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานีในภาพรวม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในการใช้จ่ายอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.85 โดยมีระดับความเห็นในด้านรายได้และการใช้จ่ายมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.55 รองลงมา มีระดับความคิดเห็นในด้านสิ่งจูงใจที่ทำให้เกิดการเก็บออม มีค่าเฉลี่ย 3.27 และมีระดับความคิดเห็นด้านรูปแบบของการลงทุนน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 1.97

2.2 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับการใช้จ่ายของผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านรายได้และการใช้จ่าย มีดังนี้

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นในการใช้จ่าย
ของผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี

ด้านรายได้และการใช้จ่าย	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
รายได้ส่วนใหญ่มาจากเงินเดือน	4.54	0.90	มากที่สุด
รายได้มากกว่ารายจ่ายในแต่ละเดือน	3.16	1.22	ปานกลาง
หากมีรายได้มากขึ้นท่านจะแบ่งรายได้บางส่วนเป็นเงินออมและการลงทุน	4.11	1.04	มาก
จุดบันทึกรายรับรายจ่ายอย่างสม่ำเสมอ	2.76	1.36	ปานกลาง
พิจารณาว่าสินค้านั้นเป็นสิ่งจำเป็นก่อนจึงตัดสินใจซื้อ	3.88	1.03	มาก
หากได้รับเงินพิเศษหรือโบนัสจะใช้จ่ายเงินทั้งหมดซื้อสินค้าที่ต้องการ	2.82	1.19	ปานกลาง
รวม	3.55	1.13	มาก
ด้านการบริโภค (การใช้จ่ายในรอบเดือน)			
ซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคเช่นอาหาร สบู่ ยา สีฟัน ฯลฯ ทุกเดือน	4.01	1.12	มาก
มีภาระผ่อนชำระค่าที่อยู่อาศัยหรือเช่าที่อยู่อาศัย	2.90	1.63	ปานกลาง
ใช้จ่ายค่ารักษาพยาบาลเป็นประจำทุกเดือน	2.18	1.26	น้อย
ซื้อเสื้อผ้ากระเป๋ารองเท้า หรือเครื่องแต่งกาย ทุกเดือน	2.25	1.26	น้อย
ใช้จ่ายเพื่อบำรุงสุขภาพร่างกายเป็นประจำ	2.78	1.20	ปานกลาง
มีภาระค่ายานพาหนะทุกเดือนเช่นค่าผ่อนชำระงวดรถ, ค่าน้ำมัน, ค่าโดยสารสาธารณะ	3.76	1.46	มาก
ใช้จ่ายด้านความบันเทิงเช่นดูหนัง, ท่องเที่ยว ฯลฯ เป็นประจำ	2.21	1.22	น้อย
รวม	2.87	1.31	ปานกลาง

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ด้านการออม (รูปแบบของการออม)	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ฝากธนาคารแบบออมทรัพย์เป็นประจำทุกเดือน	2.97	1.41	ปานกลาง
ฝากธนาคารแบบฝากประจำทุกเดือน	2.41	1.42	น้อย
ทำประกันชีวิตแบบระยะยาวหรือแบบออมทรัพย์	2.79	1.60	ปานกลาง
รวม	2.72	1.47	ปานกลาง
ด้านสิ่งจูงใจที่ทำให้เกิดการเก็บออม			
เก็บออมเพื่อซื้อที่อยู่อาศัย	3.12	1.46	ปานกลาง
เก็บออมเพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉินเช่นเจ็บป่วย	3.62	1.15	มาก
เก็บออมเพื่อซื้อยานพาหนะ	2.72	1.31	ปานกลาง
เก็บออมเพื่อเป็นการศึกษานูต	3.22	1.61	ปานกลาง
เก็บออมเพื่อใช้เป็นเงินทุนประกอบธุรกิจในอนาคต	3.25	1.34	ปานกลาง
เก็บออมเพื่อใช้จ่ายยามเกษียณ	3.81	1.26	มาก
เก็บออมเพื่อให้ได้ผลตอบแทนเช่นดอกเบี้ย	3.13	1.36	ปานกลาง
รวม	3.27	1.36	ปานกลาง
ด้านรูปแบบของการลงทุน			
ลงทุนโดยการซื้อทองคำ	2.23	1.36	น้อย
ลงทุนโดยการซื้ออสังหาริมทรัพย์เช่น คอนโด บ้าน ที่ดิน	2.23	1.40	น้อย
ลงทุนโดยการซื้อกองทุนรวม	2.09	1.35	น้อย
ลงทุนโดยการซื้อตราสารหนี้, พันธบัตร, ตัวแลกเปลี่ยน ธนาคารพาณิชย์	1.95	1.29	น้อย
ลงทุนโดยการซื้อหุ้นกู้	1.69	1.18	น้อย
ลงทุนโดยการซื้อหุ้นสามัญ	1.61	1.02	น้อย
รวม	1.97	1.27	น้อย

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ด้านการบริจาคเพื่อการกุศล	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ท่านบริจาคเพื่อการกุศลสาธารณะโดยบริจาคให้ศาสนา	3.18	1.20	ปานกลาง
บริจาคเพื่อสนับสนุนการศึกษา	2.75	1.18	ปานกลาง
บริจาคเพื่อมูลนิธิเช่นสถานรับเลี้ยงเด็ก บ้านพักคนชรา	2.46	1.19	น้อย
บริจาคเพื่อสถานพยาบาลหรือสาธารณะสุข	2.36	1.14	น้อย
รวม	2.69	1.18	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.3 พบว่า

ด้านรายได้และการใช้จ่ายระดับความคิดเห็นในการใช้จ่ายด้านรายได้และการใช้จ่ายกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยว่ารายได้ส่วนใหญ่มาจากเงินเดือน มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.54 รองลงมาเห็นว่าหากมีรายได้มากขึ้นจะแบ่งรายได้บางส่วนเป็นเงินออมและการลงทุน มีค่าเฉลี่ย 4.11 และกลุ่มตัวอย่างได้มีการจัดบันทึกรายรับรายจ่ายอย่างสม่ำเสมอที่สุด มีค่าเฉลี่ย 2.76

ด้านการบริโภคระดับความคิดเห็นในการใช้จ่ายด้านการบริโภค (การใช้จ่ายในรอมเดือน) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้จ่ายเพื่อซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคเช่นอาหาร สบู่ ยา สีฟัน ฯลฯ ทุกเดือน มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.01 รองลงมาใช้จ่ายเป็นค่ายานพาหนะทุกเดือนเช่นค่าผ่อนชำระงวดรถ, ค่าน้ำมัน, ค่าโดยสารสาธารณะ มีค่าเฉลี่ย 3.76 และกลุ่มตัวอย่างได้มีการใช้จ่ายค่ารักษาพยาบาลเป็นประจำทุกเดือนน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 2.18

ด้านการออมระดับความคิดเห็นในการใช้จ่ายด้านการออม (รูปแบบของการออม) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้จ่ายเพื่อการออมโดยการฝากธนาคารแบบออมทรัพย์เป็นประจำทุกเดือนมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 2.97 รองลงมาใช้จ่ายเพื่อการออมโดยการทำประกันชีวิตแบบระยะยาวหรือแบบออมทรัพย์มีค่าเฉลี่ย 2.79 และกลุ่มตัวอย่างได้มีการใช้จ่ายเพื่อการออมโดยการฝากธนาคารแบบฝากประจำทุกเดือนน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 2.41

ด้านสิ่งจูงใจที่ทำให้เกิดการเก็บออมระดับความคิดเห็นในการใช้จ่ายด้านสิ่งจูงใจที่ทำให้เกิดการเก็บออมกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสิ่งจูงใจที่ทำให้เกิดการเก็บออมเพื่อใช้จ่ายยามเกษียณมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.81 รองลงมาสิ่งจูงใจที่ทำให้เกิดการเก็บออมเพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉินเช่นเจ็บป่วยมีค่าเฉลี่ย 3.62 และกลุ่มตัวอย่างมีสิ่งจูงใจที่ทำให้เกิดการเก็บออมเพื่อซื้อยานพาหนะน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 2.72

ด้านรูปแบบของการลงทุนระดับความคิดเห็นในการใช้จ่ายด้านรูปแบบของการลงทุน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรูปแบบของการลงทุน โดยการซื้อทองคำเท่ากับลงทุน โดยการซื้อ อสังหาริมทรัพย์เช่น คอนโด บ้าน ที่ดิน มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 2.23 รองลงมา มีรูปแบบของการลงทุน โดยการซื้อกองทุนรวมมีค่าเฉลี่ย 2.09 และกลุ่มตัวอย่างมีรูปแบบของการลงทุน โดยการซื้อหุ้นสามัญน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 1.61

ด้านการบริจาคเพื่อการกุศลระดับความคิดเห็นในการใช้จ่ายด้านการบริจาคเพื่อการกุศล กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่บริจาคเพื่อการกุศล โดยท่านบริจาคเพื่อการกุศลสาธารณะ โดยบริจาคให้ศาสนามากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.18 รองลงมาบริจาคเพื่อการกุศลเพื่อสนับสนุนการศึกษา มีค่าเฉลี่ย 2.75 และกลุ่มตัวอย่างบริจาคเพื่อการกุศลเพื่อสถานพยาบาลหรือสาธารณะสุขน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 2.36

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการใช้จ่ายของผู้มีเงินได้ในเขต

จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

3.1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการใช้จ่ายของผู้มีเงินได้ในเขต จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามเพศ

3.1.1 เปรียบเทียบระหว่างความแตกต่างของเพศกับด้านรายได้และการใช้จ่าย

ตารางที่ 4.4 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการใช้จ่ายของประชาชน ผู้มีเงินได้ในเขต

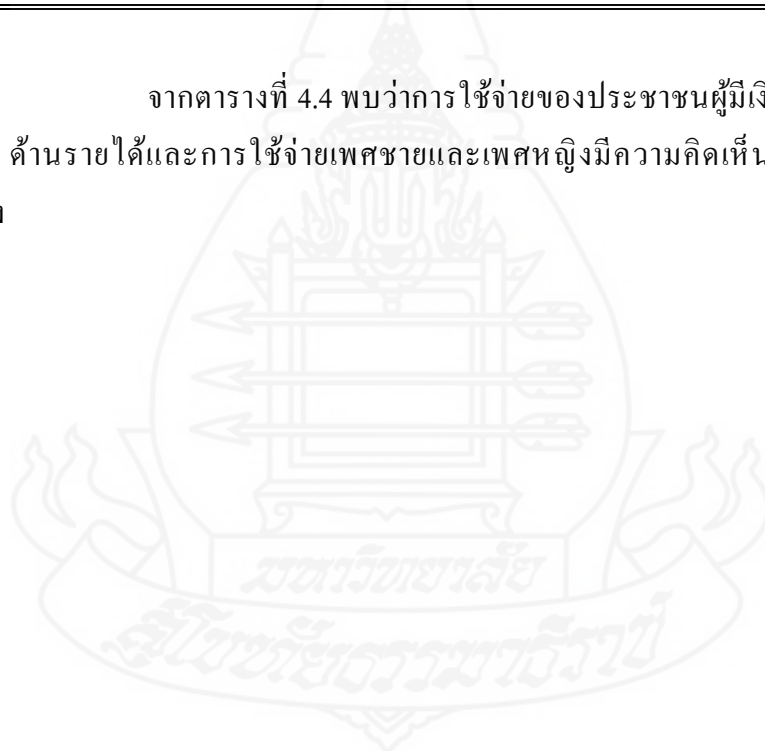
จังหวัดปทุมธานี ด้านรายได้และการใช้จ่าย จำแนกตามเพศ

ด้านรายได้และการใช้จ่าย	ชาย		หญิง		t	Sig
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
รายได้ส่วนใหญ่มาจากเงินเดือน	4.50	0.893	4.57	0.907	-0.696	0.491
รายได้มากกว่ารายจ่ายในแต่ละเดือน	3.23	1.161	3.11	1.265	0.860	0.151

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ด้านรายได้และการใช้จ่าย	ชาย		หญิง		t	Sig
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
หากมีรายได้มากขึ้น จะแบ่งรายได้บางส่วนเป็นเงินออมและการลงทุน	3.99	1.070	4.20	1.020	-1.753	0.820
จุดบันทึกรายรับรายจ่ายอย่างสม่ำเสมอ	2.94	1.336	2.63	1.369	1.995	0.742
พิจารณาว่าสินค้านั้นเป็นสิ่งจำเป็นก่อนจึงตัดสินใจซื้อ	4.03	1.044	3.78	1.016	2.154	0.536
หากได้รับเงินพิเศษหรือโบนัสจะใช้จ่ายเงินทั้งหมดซื้อสินค้าที่ต้องการ	2.76	1.250	2.87	1.144	-0.820	0.077

จากตารางที่ 4.4 พบว่าการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านรายได้และการใช้จ่ายเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นใน *ไม่แตกต่างกัน* ในทุกเรื่อง

3.1.2 เปรียบเทียบความคิดเห็นด้านการบริโภค จำแนกตามเพศระหว่างความแตกต่างของเพศกับด้านการบริโภค

ตารางที่ 4.5 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านการบริโภค จำแนกตามเพศ

ด้านการบริโภค (การใช้จ่ายในรอบเดือน)	ชาย		หญิง		t	Sig
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ซื้อสินค้าอุปโภคบริโภค เช่นอาหาร สบู่ ยาสีฟัน ฯลฯ ทุกเดือน	4.02	1.141	4.00	1.108	0.118	0.579
มีภาระผ่อนชำระค่าที่อยู่อาศัยหรือเช่าที่อยู่อาศัย	3.00	1.572	2.83	1.674	0.903	0.022*
ใช้จ่ายค่ารักษาพยาบาลเป็นประจำทุกเดือน	2.14	1.244	2.21	1.279	0.473	0.349
ซื้อเสื้อผ้า กระเป๋า รองเท้า หรือเครื่องแต่งกาย ทุกเดือน	1.92	1.142	2.48	1.286	-4.04	0.006*
ใช้จ่ายเพื่อบำรุงสุขภาพร่างกายเป็นประจำ	2.75	1.246	2.79	1.161	0.314	0.175
มีภาระค่ายานพาหนะทุกเดือน เช่นค่าผ่อนชำระงวดรถ, ค่าน้ำมัน, ค่าโดยสารสาธารณะ	3.73	1.393	3.79	1.512	0.360	0.190
ใช้จ่ายด้านความบันเทิง เช่นดูหนัง, ท่องเที่ยว ฯลฯ เป็นประจำ	2.21	1.303	2.22	1.155	0.041	0.123

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.5 พบว่าการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านการบริโภค (การใช้จ่ายในรอบเดือน) เพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นแตกต่างกัน โดยเพศชาย จะให้ความสำคัญมากกว่าเพศหญิงในเรื่องการมีภาระผ่อนชำระค่าที่อยู่อาศัยหรือเช่าที่อยู่อาศัย และเพศหญิงจะให้ความสำคัญมากกว่าเพศชายในเรื่องการซื้อเสื้อผ้า กระเป๋า รองเท้า หรือเครื่องแต่งกาย ทุกเดือนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนเรื่องอื่นๆ มีความคิดเห็นในไม่แตกต่างกัน

3.1.3 เปรียบเทียบความคิดเห็น ด้านการออม (รูปแบบการออม) จำแนกตามเพศ

ตารางที่ 4.6 การเปรียบเทียบการใช้จ่ายของผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านการออม (รูปแบบการออม) จำแนกตามเพศ

ด้านการออม (รูปแบบของการออม)	ชาย		หญิง		t	Sig
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ฝากธนาคารแบบออมทรัพย์เป็นประจำทุกเดือน	2.83	1.372	3.07	1.426	-1.477	0.786
ฝากธนาคารแบบฝากประจำทุกเดือน	2.38	1.391	2.43	1.439	-0.270	0.556
ทำประกันชีวิตแบบระยะยาว หรือแบบออมทรัพย์	2.41	1.436	3.06	1.656	-3.667	0.003*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.6 พบว่าการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานีด้านการออม (รูปแบบของการออม) ทั้งเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นแตกต่างกัน โดยเพศหญิงจะให้ความสำคัญมากกว่าเพศชายในเรื่องการได้ทำประกันชีวิตแบบระยะยาว หรือแบบออมทรัพย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนเรื่องอื่นมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

3.1.4 เปรียบเทียบความคิดเห็นด้านสิ่งจูงใจที่ทำให้เกิดการเก็บออม จำแนกตาม

เพศ

ตารางที่ 4.7 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่าย
ของผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านสิ่งจูงใจที่ทำให้การออม
จำแนกตามเพศ

ด้านสิ่งจูงใจที่ทำให้เกิดการเก็บออม	ชาย		หญิง		t	Sig
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
เก็บออมเพื่อซื้อที่อยู่อาศัย	3.12	1.488	3.12	1.436	.008	0.577
เก็บออมเพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉิน เช่นเจ็บป่วย	3.51	1.204	3.70	1.106	-1.426	0.208
เก็บออมเพื่อซื้อยานพาหนะ	2.91	1.276	2.59	1.329	2.158	0.345
เก็บออมเพื่อเป็นการศึกษาบุตร	3.27	1.634	3.18	1.597	0.504	0.336
เก็บออมเพื่อใช้เป็นเงินทุนประกอบธุรกิจ ในอนาคต	3.22	1.367	3.27	1.324	-0.342	0.611
เก็บออมเพื่อใช้จ่ายยามเกษียณ	3.71	1.210	3.88	1.301	-1.161	0.587
เก็บออมเพื่อให้ได้ผลตอบแทนเช่นดอกเบี้ย	3.05	1.333	3.18	1.375	-0.850	0.428

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.7 พบว่าการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัด
ปทุมธานีด้านสิ่งจูงใจที่ทำให้เกิดการเก็บออมทั้งเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นใน *ไม่แตกต่างกัน*

3.1.5 เปรียบเทียบความคิดเห็นด้านรูปแบบของการลงทุน จำแนกตามเพศ

ตารางที่ 4.8 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการใช้จ่ายของผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี
ด้านรูปแบบของการลงทุน จำแนกตามเพศ

ด้านรูปแบบของการลงทุน	ชาย		หญิง		t	Sig
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
ลงทุนโดยการซื้อทองคำ	1.95	1.263	2.43	1.401	-3.136	0.002*
ลงทุนโดยการซื้ออสังหาริมทรัพย์ เช่น คอนโด บ้าน ที่ดิน	2.23	1.381	2.23	1.416	0.004	0.750
ลงทุนโดยการซื้อกองทุนรวม	2.05	1.342	2.12	1.356	-0.516	0.410
ลงทุนโดยการซื้อตราสารหนี้, พันธบัตร, ตั๋วแลกเงินธนาคารพาณิชย์	1.92	1.213	1.98	1.347	-0.416	0.119
ลงทุนโดยการซื้อหุ้นกู้	1.74	1.212	1.65	1.161	0.656	0.461
ลงทุนโดยการซื้อหุ้นสามัญ	1.62	.989	1.59	1.039	0.254	0.935

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.8 พบว่า การใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานีด้านรูปแบบของการลงทุน เพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นแตกต่างกัน โดยเพศหญิงจะให้ความสำคัญมากกว่าเพศชายในเรื่องการลงทุน โดยการซื้อทองคำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนเรื่องอื่นๆ มีความคิดเห็น ไม่แตกต่างกัน

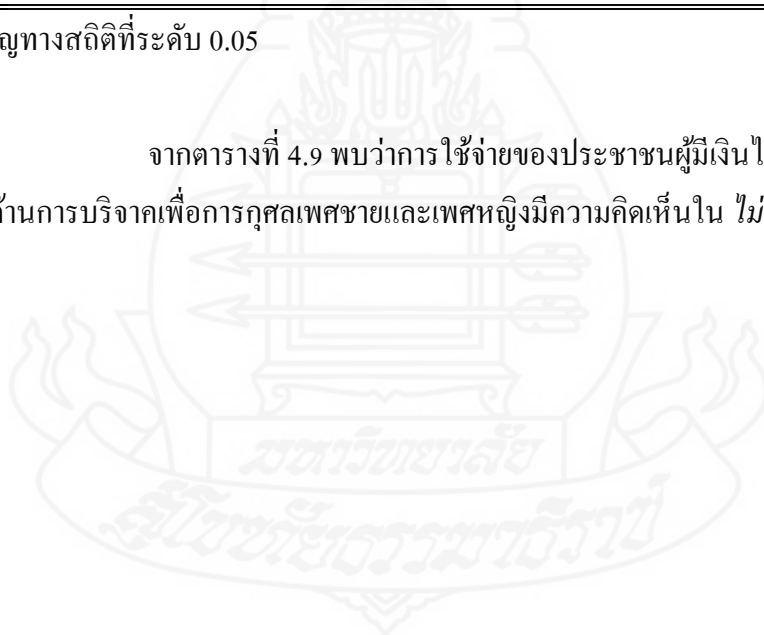
3.1.6 เปรียบเทียบระหว่างความแตกต่างของเพศกับด้านการบริจาคเพื่อการกุศล

ตารางที่ 4.9 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่ายของผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านการบริจาคเพื่อการกุศล จำแนกตามเพศ

ด้านการบริจาคเพื่อการกุศล	ชาย		หญิง		t	Sig
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
บริจาคเพื่อการกุศลสาธารณะ โดยบริจาคให้ศาสนา	3.05	1.202	3.26	1.189	-1.563	0.315
บริจาคเพื่อสนับสนุนการศึกษา	2.77	1.222	2.74	1.155	0.252	0.689
บริจาคเพื่อมูลนิธิ เช่นสถานรับเลี้ยงเด็กบ้านพักคนชรา	2.40	1.128	2.51	1.234	-0.810	0.171
บริจาคเพื่อสถานพยาบาลหรือสาธารณสุข	2.38	1.105	2.35	1.175	0.230	0.479

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.9 พบว่าการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานีด้านการบริจาคเพื่อการกุศลเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นใน *ไม่แตกต่างกัน*

3.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่ายของผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานีจำแนกตามอายุ

3.2.1 เปรียบเทียบระหว่างความแตกต่างของอายุกับด้านรายได้และการใช้จ่าย

ตารางที่ 4.10 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่ายของผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านรายได้และการใช้จ่ายจำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน		SS	df	MS	F	Sig.
รายได้ส่วนใหญ่มาจากเงินเดือน	ระหว่างกลุ่ม	3.186	3	1.062	1.314	0.270
	ในกลุ่ม	253.861	314	0.808		
	รวม	257.047	317			
รายได้มากกว่ารายจ่ายในแต่ละเดือน	ระหว่างกลุ่ม	11.518	3	3.839	2.610	0.052
	ในกลุ่ม	461.978	314	1.471		
	รวม	473.497	317			
หากมีรายได้มากขึ้นจะแบ่งรายได้บางส่วนเป็นเงินออมและการลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	4.174	3	1.391	1.278	0.282
	ในกลุ่ม	341.750	314	1.088		
	รวม	345.925	317			
จดบันทึกรายรับรายจ่ายอย่างสม่ำเสมอ	ระหว่างกลุ่ม	9.143	3	3.048	1.654	0.177
	ในกลุ่ม	578.694	314	1.843		
	รวม	587.836	317			
พิจารณาว่าสินค้านั้นเป็นสิ่งจำเป็นก่อนจึงตัดสินใจซื้อ	ระหว่างกลุ่ม	0.689	3	0.230	0.213	0.887
	ในกลุ่ม	338.006	314	1.076		
	รวม	338.695	317			
หากได้รับเงินพิเศษหรือโบนัสจะใช้จ่ายเงินทั้งหมดซื้อสินค้าที่ต้องการ	ระหว่างกลุ่ม	0.453	3	0.151	0.106	0.957
	ในกลุ่ม	447.685	314	1.426		
	รวม	448.138	317			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.10 พบว่า การใช้จ่ายของผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านรายได้และการใช้จ่ายกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็น ไม่แตกต่างกัน

3.2.2 เปรียบเทียบระหว่างความแตกต่างของอายุกับด้านการบริโภค (การใช้จ่ายในรอบเดือน)

ตารางที่ 4.11 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่ายของผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านการบริโภค (การใช้จ่ายในรอบเดือน) จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน		SS	df	MS	F	Sig.
ซื้อสินค้าอุปโภคบริโภค เช่นอาหาร สนุก ยาสีฟัน ฯลฯ ทุกเดือน	ระหว่างกลุ่ม	3.369	3	1.123	0.894	0.445
	ในกลุ่ม	394.618	314	1.257		
	รวม	397.987	317			
มีภาระผ่อนชำระค่าที่อยู่อาศัย หรือเช่าที่อยู่อาศัย	ระหว่างกลุ่ม	14.937	3	4.979	1.886	0.132
	ในกลุ่ม	829.041	314	2.640		
	รวม	843.978	317			
ใช้จ่ายค่ารักษาพยาบาล เป็นประจำทุกเดือน	ระหว่างกลุ่ม	3.223	3	1.074	0.672	0.570
	ในกลุ่ม	502.198	314	1.599		
	รวม	505.421	317			
ซื้อเสื้อผ้ากระเป๋ารองเท้า หรือเครื่องแต่งกาย ทุกเดือน	ระหว่างกลุ่ม	19.401	3	6.467	4.218	0.006*
	ในกลุ่ม	481.467	314	1.533		
	รวม	500.868	317			
ใช้จ่ายเพื่อบำรุงสุขภาพ ร่างกายเป็นประจำ	ระหว่างกลุ่ม	9.081	3	3.027	2.140	0.095
	ในกลุ่ม	444.067	314	1.414		
	รวม	453.148	317			

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน		SS	df	MS	F	Sig.
มีภาระค่ายานพาหนะทุก	ระหว่างกลุ่ม	16.448	3	5.483	2.605	0.052
เดือนเช่นค่าผ่อนชำระงวดรถ, ในกลุ่ม		660.864	314	2.105		
ค่าน้ำมัน, ค่าโดยสาร						
สาธารณะ	รวม	677.311	317			
ใช้จ่ายด้านความบันเทิง	ระหว่างกลุ่ม	56.622	3	18.874	14.355	0.00*
เช่นดูหนัง, ท่องเที่ยว ฯลฯ	ในกลุ่ม	412.837	314	1.315		
เป็นประจำ	รวม	469.459	317			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.11 พบว่า การใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานีด้านการบริโภค (การใช้จ่ายในรอบเดือน) กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกัน ในเรื่องการซื้อเสื้อผ้ากระเป่ารองเท้า หรือเครื่องแต่งกาย ทุกเดือน, การใช้จ่ายด้านความบันเทิง เช่นดูหนัง, ท่องเที่ยว ฯลฯ เป็นประจำส่วนเรื่องอื่นมีความคิดเห็น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อทดสอบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกันกับด้านการบริโภค (การใช้จ่ายในรอบเดือน) โดยแยกรายละเอียดรายด้าน พบว่า

ตารางที่ 4.12 ค่า Scheffe เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ที่มีอายุแตกต่างกันกับเรื่อง การซื้อเสื้อผ้ากระเป่ารองเท้า หรือเครื่องแต่งกาย ทุกเดือนเป็นรายคู่

อายุ	น้อยกว่า 20 ปี				21-30 ปี	31-40 ปี	มากกว่า 40 ปี
	\bar{x}	2.67	2.72	2.35	2.03		
น้อยกว่า 20 ปี	2.67		0.051	-0.315	-0.636		
21-30 ปี	2.72			-0.366	-0.686*		
31-40 ปี	2.35				-0.321		
มากกว่า 40 ปี	2.03						

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.12 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 21–30 ปีให้ความสำคัญกับเรื่อง การซื้อเสื้อผ้ากระเป่ารองเท้า หรือเครื่องแต่งกาย มากกว่ากลุ่มที่มีอายุมากกว่า 40 ปีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.13 ค่า Scheffe เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกันกับเรื่อง การใช้จ่ายด้านความบันเทิง เช่นดูหนัง, ท่องเที่ยว ฯลฯ เป็นประจำเป็นรายคู่

อายุ	น้อยกว่า 20 ปี				21–30 ปี	31–40 ปี	มากกว่า 40 ปี
	\bar{x}	3.33	2.98	2.41	1.84		
น้อยกว่า 20 ปี	3.33		-0.355	-0.926	-1.489		
21–30 ปี	2.98			-0.571*	-1.134*		
31–40 ปี	2.41				-0.563*		
มากกว่า 40 ปี	1.84						

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.13 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 21–30 ปีให้ความสำคัญกับเรื่อง การใช้จ่ายด้านความบันเทิง เช่นดูหนัง, ท่องเที่ยว ฯลฯ มากกว่ากลุ่มที่มีอายุ 31–40 ปี และกลุ่มที่มีอายุมากกว่า 40 ปี

และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 31–40 ปี ให้ความสำคัญกับเรื่องการใช้จ่ายด้านความบันเทิง เช่นดูหนัง, ท่องเที่ยว ฯลฯ มากกว่ากลุ่มที่มีอายุมากกว่า 40 ปีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.2.3 เปรียบเทียบระหว่างความแตกต่างของอายุกับด้านการออม
(รูปแบบของการออม)

ตารางที่ 4.14 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่าย
ของผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านการออม (รูปแบบของการออม)
จำแนกตามอายุ

ด้านการออม (รูปแบบของการออม)		SS	df	MS	F	Sig.
ฝากธนาคารแบบออมทรัพย์ เป็นประจำทุกเดือน	ระหว่างกลุ่ม	8.339	3	2.780	1.411	0.239
	ในกลุ่ม	618.406	314	1.969		
	รวม	626.745	317			
ฝากธนาคารแบบฝากประจำ ทุกเดือน	ระหว่างกลุ่ม	3.985	3	1.328	0.659	0.578
	ในกลุ่ม	632.871	314	2.016		
	รวม	636.855	317			
ทำประกันชีวิตแบบระยะยาว หรือแบบออมทรัพย์	ระหว่างกลุ่ม	13.706	3	4.569	1.803	0.147
	ในกลุ่ม	795.753	314	2.534		
	รวม	809.459	317			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.14 พบว่าการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัด
ปทุมธานีด้านการออม (รูปแบบของการออม) กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็น
ไม่แตกต่างกัน ในทุกเรื่อง

3.2.4 เปรียบเทียบระหว่างความแตกต่างของอายุกับด้านสิ่งจูงใจที่ทำให้เกิดการเก็บออม

ตารางที่ 4.15 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่ายของผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านสิ่งจูงใจที่ทำให้เกิดการเก็บออม จำแนกตามอายุ

สิ่งจูงใจที่ทำให้เกิดการเก็บออม		SS	df	MS	F	Sig.
เก็บออมเพื่อซื้อที่อยู่อาศัย	ระหว่างกลุ่ม	8.168	3	2.723	1.289	0.278
	ในกลุ่ม	663.291	314	2.112		
	รวม	671.459	317			
เก็บออมเพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉินเช่นเจ็บป่วย	ระหว่างกลุ่ม	5.091	3	1.697	1.287	0.279
	ในกลุ่ม	413.869	314	1.318		
	รวม	418.959	317			
เก็บออมเพื่อซื้อยานพาหนะ	ระหว่างกลุ่ม	35.153	3	11.718	7.179	0.00*
	ในกลุ่ม	512.495	314	1.632		
	รวม	547.648	317			
เก็บออมเพื่อเป็นการศึกษาบุตร	ระหว่างกลุ่ม	12.419	3	4.140	1.606	0.188
	ในกลุ่ม	809.609	314	2.578		
	รวม	822.028	317			
เก็บออมเพื่อใช้เป็นเงินทุนประกอบธุรกิจในอนาคต	ระหว่างกลุ่ม	2.230	3	0.743	0.412	0.745
	ในกลุ่ม	567.144	314	1.806		
	รวม	569.374	317			
เก็บออมเพื่อใช้จ่ายยามเกษียณ	ระหว่างกลุ่ม	7.272	3	2.424	1.524	0.208
	ในกลุ่ม	499.407	314	1.590		
	รวม	506.679	317			

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน		SS	df	MS	F	Sig.
เก็บออมเพื่อให้ได้	ระหว่างกลุ่ม	7.884	3	2.628	1.433	0.233
ผลตอบแทนเช่นดอกเบี้ย	ในกลุ่ม	575.830	314	1.834		
	รวม	583.714	317			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.15 พบว่าการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานีด้านสิ่งจูงใจที่ทำให้เกิดการเก็บออมกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่องการเก็บออมเพื่อชื้อยานพาหนะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนเรื่องอื่นๆ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

เมื่อทดสอบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกันกับสิ่งจูงใจที่ทำให้เกิดการเก็บออมโดยแยกรายละเอียดรายด้าน พบว่า

ตารางที่ 4.16 ค่า Scheffe เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกันกับเรื่อง เก็บออมเพื่อชื้อยานพาหนะเป็นรายคู่

อายุ	น้อยกว่า 20 ปี 21-30 ปี 31-40 ปี มากกว่า 40 ปี				
	\bar{x}	3.33	3.48	2.71	2.50
น้อยกว่า 20 ปี	3.33		0.145	-0.620	-0.830
21-30 ปี	3.48			-0.765*	-0.975*
31-40 ปี	2.71				-0.210
มากกว่า 40 ปี	2.50				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.16 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 21-30 ปีให้ความสำคัญกับเรื่อง การเก็บออมเพื่อชื้อยานพาหนะ มากกว่ากลุ่มที่มีอายุ 31-40 ปีและกลุ่มที่มีอายุมากกว่า 40 ปีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.2.5 เปรียบเทียบระหว่างความแตกต่างของอายุกับด้านรูปแบบของการลงทุน

ตารางที่ 4.17 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่ายของผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านรูปแบบของการลงทุน จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน		SS	df	MS	F	Sig.
ลงทุนโดยการซื้อทองคำ	ระหว่างกลุ่ม	8.677	3	2.892	1.563	.198
	ในกลุ่ม	581.021	314	1.850		
	รวม	589.698	317			
ลงทุนโดยการซื้ออสังหาริมทรัพย์เช่น คอนโด บ้าน ที่ ดิน	ระหว่างกลุ่ม	2.752	3	.917	.466	.706
	ในกลุ่ม	618.027	314	1.968		
	รวม	620.780	317			
ลงทุนโดยการซื้อกองทุนรวม	ระหว่างกลุ่ม	2.855	3	.952	.521	.668
	ในกลุ่ม	573.501	314	1.826		
	รวม	576.355	317			
ลงทุนโดยการซื้อตราสารหนี้, พันธบัตร, ตั๋วแลกเงินธนาคาร พาณิชย์	ระหว่างกลุ่ม	3.405	3	1.135	.679	.565
	ในกลุ่ม	524.888	314	1.672		
	รวม	528.292	317			
ลงทุนโดยการซื้อหุ้นกู้	ระหว่างกลุ่ม	4.192	3	1.397	1.001	.393
	ในกลุ่ม	438.361	314	1.396		
	รวม	442.553	317			
ลงทุนโดยการซื้อหุ้นสามัญ	ระหว่างกลุ่ม	4.421	3	1.474	1.431	.234
	ในกลุ่ม	323.443	314	1.030		
	รวม	327.865	317			

จากตารางที่ 4.17 พบว่าการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานีด้านรูปแบบของการลงทุน กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็น *ไม่แตกต่างกัน* ในทุกเรื่องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.2.6 เปรียบเทียบระหว่างความแตกต่างของอายุกับด้านการบริจาคเพื่อการกุศล

ตารางที่ 4.18 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านการบริจาคเพื่อการกุศล จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน		SS	df	MS	F	Sig.
บริจาคเพื่อการกุศลสาธารณะ โดยบริจาคให้ศาสนา	ระหว่างกลุ่ม	7.387	3	2.462	1.731	0.161
	ในกลุ่ม	446.751	314	1.423		
	รวม	454.138	317			
บริจาคเพื่อสนับสนุน การศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	3.909	3	1.303	.932	0.425
	ในกลุ่ม	438.959	314	1.398		
	รวม	442.868	317			
บริจาคเพื่อมูลนิธิเช่นสถาน รับเลี้ยงเด็ก บ้านพักคนชรา	ระหว่างกลุ่ม	10.605	3	3.535	2.532	0.057
	ในกลุ่ม	438.442	314	1.396		
	รวม	449.047	317			
บริจาคเพื่อสถานพยาบาล หรือสาธารณะสุข	ระหว่างกลุ่ม	6.487	3	2.162	1.662	0.175
	ในกลุ่ม	408.645	314	1.301		
	รวม	415.132	317			

จากตารางที่ 4.18 พบว่าการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานีด้านการบริจาคเพื่อการกุศล กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็น *ไม่แตกต่างกัน* ในทุกเรื่อง

3.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่าย ของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานีจำแนกสถานภาพสมรส

3.3.1 เปรียบเทียบระหว่างความแตกต่างของสถานภาพสมรสกับด้านรายได้และ การใช้จ่าย

ตารางที่ 4.19 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่าย
ของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านรายได้และการใช้จ่าย
จำแนกตามสถานภาพสมรส

แหล่งความแปรปรวน		SS	df	MS	F	Sig.
รายได้ส่วนใหญ่มาจาก เงินเดือน	ระหว่างกลุ่ม	1.634	2	0.817	1.008	0.366
	ในกลุ่ม	255.413	315	0.811		
	รวม	257.047	317			
รายได้มากกว่ารายจ่าย ในแต่ละเดือน	ระหว่างกลุ่ม	.178	2	0.089	0.059	0.943
	ในกลุ่ม	473.319	315	1.503		
	รวม	473.497	317			
หากมีรายได้มากขึ้นท่าน จะแบ่งรายได้บางส่วน เป็นเงินออมและการลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	.582	2	0.291	0.265	0.767
	ในกลุ่ม	345.343	315	1.096		
	รวม	345.925	317			
จดบันทึกรายรับรายจ่าย อย่างสม่ำเสมอ	ระหว่างกลุ่ม	18.783	2	9.392	5.199	0.006*
	ในกลุ่ม	569.053	315	1.807		
	รวม	587.836	317			
พิจารณาว่าสินค้านั้น เป็นสิ่งจำเป็นก่อนจึง ตัดสินใจซื้อตัดสินใจซื้อ	ระหว่างกลุ่ม	7.085	2	3.543	3.365	0.036*
	ในกลุ่ม	331.610	315	1.053		
	รวม	338.695	317			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.19 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน		SS	df	MS	F	Sig.
หากได้รับเงินพิเศษหรือ	ระหว่างกลุ่ม	7.391	2	3.695	2.641	0.073
โบนัสจะใช้จ่ายเงินทั้งหมด	ในกลุ่ม	440.748	315	1.399		
ซื้อสินค้าที่ท่านต้องการ	รวม	448.138	317			

*อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.19 พบว่าการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานีด้านรายได้และการใช้จ่าย กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีความคิดเห็นในแตกต่างกัน ในเรื่องการได้จัดบันทึกรายรับรายจ่ายอย่างสม่ำเสมอ, การได้พิจารณาว่าสินค้านั้นเป็นสิ่งจำเป็นก่อนจึงตัดสินใจซื้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนเรื่องอื่นๆ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

เมื่อทดสอบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันกับด้านรายได้และการใช้จ่าย โดยแยกรายละเอียดรายด้าน พบว่า

ตารางที่ 4.20 ค่า Scheffe เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน กับเรื่องการได้จัดบันทึกรายรับรายจ่ายอย่างสม่ำเสมอเป็นรายคู่

สถานภาพ	โสด			สมรส	หม้าย/หย่าร้าง
	\bar{x}	2.46	2.90		
โสด	2.46		0.437*	0.699*	
สมรส	2.90			0.262	
หม้าย/หย่าร้าง	3.16				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.20 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพหม้าย/หย่าร้าง และสมรสแล้วให้ความสำคัญกับเรื่องการจัดบันทึกรายรับรายจ่ายอย่างสม่ำเสมอ มากกว่ากลุ่มที่มีสถานภาพโสดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.21 ค่า Scheffe เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรส
แตกต่างกันกับเรื่องการได้พิจารณาว่าสินค้านั้นเป็นสิ่งจำเป็นก่อนจึงตัดสินใจซื้อ
เป็นรายคู่

สถานภาพ	โสด			สมรส			หม้าย/หย่าร้าง		
	\bar{x}	3.71	4.02	3.77					
โสด	3.71		0.310*	0.060					
สมรส	4.02			-0.250					
หม้าย/หย่าร้าง	3.77								

*อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.21 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสแล้วให้ความสำคัญ
กับเรื่องการการได้พิจารณาว่าสินค้านั้นเป็นสิ่งจำเป็นก่อนจึงตัดสินใจซื้อ มากกว่ากลุ่มที่มี
สถานภาพโสดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.3.2 เปรียบเทียบระหว่างความแตกต่างของสถานภาพสมรสกับการบริโภค (การใช้จ่ายในรอบเดือน)

ตารางที่ 4.22 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่าย
ของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านการบริโภค
(การใช้จ่ายในรอบเดือน) จำแนกตามสถานภาพสมรส

แหล่งความแปรปรวน		SS	df	MS	F	Sig.
ซื้อสินค้าอุปโภคบริโภค	ระหว่างกลุ่ม	9.335	2	4.667	3.783	0.024*
	ในกลุ่ม	388.653	315	1.234		
	รวม	397.987	317			
มีภาระผ่อนชำระค่าที่อยู่อาศัย หรือเช่าที่อยู่อาศัย	ระหว่างกลุ่ม	3.055	2	1.527	0.572	0.565
	ในกลุ่ม	840.923	315	2.670		
	รวม	843.978	317			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.22 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน		SS	df	MS	F	Sig.
ใช้จ่ายค่ารักษาพยาบาลเป็น ประจำทุกเดือน	ระหว่างกลุ่ม	3.791	2	1.896	1.190	0.305
	ในกลุ่ม	501.630	315	1.592		
	รวม	505.421	317			
ซื้อเสื้อผ้ากระเป่ารองเท้า หรือเครื่องแต่งกาย ทุกเดือน	ระหว่างกลุ่ม	33.412	2	16.706	11.257	0.00*
	ในกลุ่ม	467.456	315	1.484		
	รวม	500.868	317			
ใช้จ่ายเพื่อบำรุงสุขภาพ ร่างกายเป็นประจำ	ระหว่างกลุ่ม	2.581	2	1.290	0.902	0.407
	ในกลุ่ม	450.567	315	1.430		
	รวม	453.148	317			
มีภาระค่ายานพาหนะ ทุกเดือนเช่นค่าผ่อน ชำระงวดรถ, ค่าน้ำมัน, ค่าโดยสารสาธารณะ	ระหว่างกลุ่ม	2.178	2	1.089	0.508	0.602
	ในกลุ่ม	675.134	315	2.143		
	รวม	677.311	317			
ใช้จ่ายด้านความบันเทิง เช่น ดูหนัง, ท่องเที่ยว ฯลฯ เป็นประจำ	ระหว่างกลุ่ม	33.558	2	16.779	12.125	0.00*
	ในกลุ่ม	435.901	315	1.384		
	รวม	469.459	317			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.22 พบว่า การใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานีด้านการบริโภค (การใช้จ่ายในรอบเดือน) กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่องการซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคเช่นอาหาร สบู่ ยาสีฟัน ฯลฯ ทุกเดือน, การซื้อเสื้อผ้ากระเป่ารองเท้า หรือเครื่องแต่งกาย ทุกเดือน และการใช้จ่ายด้านความบันเทิง เช่น ดูหนัง, ท่องเที่ยว ฯลฯ เป็นประจำส่วนเรื่องอื่น ๆ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อทดสอบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน
กับด้านการบริโภค (การใช้จ่ายในรอบเดือน) โดยแยกรายละเอียดรายด้าน พบว่า

ตารางที่ 4.23 ค่า Scheffe เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรส
แตกต่างกันกับเรื่องการซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคเช่นอาหาร สบู่ ยา สีฟัน ฯลฯ
ทุกเดือนเป็นรายคู่

สถานภาพ	ค่า Scheffe			
	\bar{x}	โสด	สมรส	หม้าย/หย่าร้าง
		3.89	4.15	3.65
โสด	3.89		0.264*	-0.246
สมรส	4.15			-0.510*
หม้าย/หย่าร้าง	3.65			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.23 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่สมรสแล้วให้ความสำคัญกับเรื่อง
การซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคเช่นอาหาร สบู่ ยา สีฟัน ฯลฯ ทุกเดือนมากกว่ากลุ่มที่มีสถานภาพโสด
และกลุ่มที่มีสถานภาพหม้าย/หย่าร้างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.24 ค่า Scheffe เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรส
แตกต่างกันกับเรื่องการซื้อเสื้อผ้ากระเป๋ารองเท้า หรือเครื่องแต่งกาย
ทุกเดือนเป็นรายคู่

สถานภาพ	ค่า Scheffe			
	\bar{x}	โสด	สมรส	หม้าย/หย่าร้าง
		2.56	1.94	2.68
โสด	2.56		-0.623*	0.114
สมรส	1.94			0.737*
หม้าย/หย่าร้าง	2.68			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.24 พบว่ากลุ่มที่มีสถานภาพโสดและกลุ่มที่มีสถานภาพหม้าย/หย่าร้างให้ความสำคัญกับเรื่องการซื้อเสื้อผ้ากระเป่ารองเท้า หรือเครื่องแต่งกาย ทุกเดือนมากกว่ากลุ่มที่สมรสแล้วอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.25 ค่า Scheffe เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน กับเรื่องการใช้จ่ายด้านความบันเทิง เช่นดูหนัง, ท่องเที่ยวฯลฯ เป็นประจำเป็นรายคู่

สถานภาพ	โสด			สมรส			หม้าย/หย่าร้าง		
	\bar{x}	2.63	1.99	1.84					
โสด	2.63	-0.642*	-0.792*						
สมรส	1.99	-0.149							
หม้าย/หย่าร้าง	1.84								

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.25 พบว่ากลุ่มที่มีสถานภาพโสดให้ความสำคัญกับเรื่องการใช้จ่าย ด้านความบันเทิง เช่นดูหนัง, ท่องเที่ยวฯลฯ เป็นประจำมากกว่ากลุ่มที่สมรสแล้วและกลุ่มที่มีสถานภาพหม้าย/หย่าร้างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.3.3 เปรียบเทียบระหว่างความแตกต่างของสถานภาพสมรสกับการออม
(รูปแบบของการออม)

ตารางที่ 4.26 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่าย
ของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านการออม (รูปแบบของการออม)
จำแนกตามสถานภาพสมรส

แหล่งความแปรปรวน		SS	df	MS	F	Sig.
ฝากธนาคารแบบออมทรัพย์ เป็นประจำทุกเดือน	ระหว่างกลุ่ม	6.754	2	3.377	1.716	0.182
	ในกลุ่ม	619.991	315	1.968		
	รวม	626.745	317			
ฝากธนาคารแบบฝากประจำ ทุกเดือน	ระหว่างกลุ่ม	1.609	2	0.805	0.399	0.671
	ในกลุ่ม	635.246	315	2.017		
	รวม	636.855	317			
ทำประกันชีวิตแบบระยะยาว หรือแบบออมทรัพย์	ระหว่างกลุ่ม	12.532	2	6.266	2.477	0.086
	ในกลุ่ม	796.927	315	2.530		
	รวม	809.459	317			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.26 พบว่าการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัด
ปทุมธานีด้านการออม (รูปแบบของการออม) กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมี
ความคิดเห็นไม่แตกต่างกันในทุกเรื่องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.3.4 เปรียบเทียบระหว่างความแตกต่างของสถานภาพสมรสกับด้านสิ่งจูงใจที่ทำให้เกิดการเก็บออม

ตารางที่ 4.27 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานีด้านสิ่งจูงใจที่ทำให้เกิดการเก็บออม จำแนกตามสถานภาพสมรส

แหล่งความแปรปรวน		SS	df	MS	F	Sig.
เก็บออมเพื่อซื้อที่อยู่อาศัย	ระหว่างกลุ่ม	.022	2	0.011	0.005	0.995
	ในกลุ่ม	671.438	315	2.132		
	รวม	671.459	317			
เก็บออมเพื่อใช้จ่าย ยามฉุกเฉิน เช่น เจ็บป่วย	ระหว่างกลุ่ม	2.616	2	1.308	0.989	0.373
	ในกลุ่ม	416.344	315	1.322		
	รวม	418.959	317			
เก็บออมเพื่อซื้อยานพาหนะ	ระหว่างกลุ่ม	10.033	2	5.017	2.939	0.054
	ในกลุ่ม	537.615	315	1.707		
	รวม	547.648	317			
เก็บออมเพื่อเป็นการศึกษา บุตร	ระหว่างกลุ่ม	133.809	2	66.905	30.622	0.00*
	ในกลุ่ม	688.219	315	2.185		
	รวม	822.028	317			
เก็บออมเพื่อใช้เป็นเงินทุน ประกอบธุรกิจในอนาคต	ระหว่างกลุ่ม	1.215	2	0.608	.337	0.714
	ในกลุ่ม	568.159	315	1.804		
	รวม	569.374	317			
เก็บออมเพื่อใช้จ่าย ยามเกษียณ	ระหว่างกลุ่ม	4.449	2	2.224	1.395	0.249
	ในกลุ่ม	502.230	315	1.594		
	รวม	506.679	317			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.27 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน		SS	df	MS	F	Sig.
เก็บออมเพื่อให้ได้	ระหว่างกลุ่ม	3.611	2	1.806	0.980	0.376
ผลตอบแทนเช่นดอกเบี้ย	ในกลุ่ม	580.103	315	1.842		
	รวม	583.714	317			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.27 พบว่าการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานีด้านสิ่งจูงใจที่ทำให้เกิดการเก็บออมกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่องการเก็บออมเพื่อเป็นการศึกษานูตราส่วนเรื่องอื่นๆ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อทดสอบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันกับด้านสิ่งจูงใจที่ทำให้เกิดการเก็บออมโดยแยกรายละเอียดรายด้าน พบว่า

ตารางที่ 4.28 ค่า Scheffe เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันกับเรื่องการเก็บออมเพื่อเป็นการศึกษานูตราส่วนเป็นรายคู่

สถานภาพ	โสด			สมรส	หม้าย/หย่าร้าง
	\bar{x}	2.42	3.80		
โสด	2.42		1.383*	3.10	0.677
สมรส	3.80				-0.707
หม้าย/หย่าร้าง	3.10				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.28 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่สมรสแล้วให้ความสำคัญกับเรื่องการเก็บออมเพื่อเป็นการศึกษานูตราส่วนมากกว่ากลุ่มที่มีสถานภาพโสดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.3.5 เปรียบเทียบระหว่างความแตกต่างของสถานภาพสมรสกับด้านรูปแบบ

ของการลงทุน

ตารางที่ 4.29 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่าย
ของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านรูปแบบของการลงทุน
จำแนกตามสถานภาพสมรส

แหล่งความแปรปรวน		SS	df	MS	F	Sig.
ลงทุนโดยการซื้อทองคำ	ระหว่างกลุ่ม	0.657	2	0.329	.176	0.839
	ในกลุ่ม	589.041	315	1.870		
	รวม	589.698	317			
ลงทุนโดยการซื้ออสังหาริมทรัพย์ เช่น คอนโด บ้าน ที่ ดิน	ระหว่างกลุ่ม	0.113	2	0.056	0.029	0.972
	ในกลุ่ม	620.667	315	1.970		
	รวม	620.780	317			
ลงทุนโดยการซื้อกองทุนรวม	ระหว่างกลุ่ม	3.690	2	1.845	1.015	0.364
	ในกลุ่ม	572.666	315	1.818		
	รวม	576.355	317			
ลงทุนโดยการซื้อตราสารหนี้, พันธบัตร, ตั๋วแลกเงินธนาคาร พาณิชย์	ระหว่างกลุ่ม	3.056	2	1.528	0.916	0.401
	ในกลุ่ม	525.237	315	1.667		
	รวม	528.292	317			
ลงทุนโดยการซื้อหุ้นกู้	ระหว่างกลุ่ม	.185	2	0.092	0.066	0.936
	ในกลุ่ม	442.369	315	1.404		
	รวม	442.553	317			
ลงทุนโดยการซื้อหุ้นสามัญ	ระหว่างกลุ่ม	2.842	2	1.421	1.377	0.254
	ในกลุ่ม	325.023	315	1.032		
	รวม	327.865	317			

จากตารางที่ 4.29 พบว่าการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานีด้านรูปแบบของการลงทุน กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ในทุกเรื่อง

3.3.6 เปรียบเทียบระหว่างความแตกต่างของสถานภาพสมรสกับ ด้านการบริจาคเพื่อการกุศล

ตารางที่ 4.30 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านการบริจาคเพื่อการกุศล จำแนกตามสถานภาพสมรส

แหล่งความแปรปรวน		SS	df	MS	F	Sig.
บริจาคเพื่อการกุศลสาธารณะ โดยบริจาคให้ศาสนา	ระหว่างกลุ่ม	0.671	2	0.336	0.233	0.792
	ในกลุ่ม	453.467	315	1.440		
	รวม	454.138	317			
บริจาคเพื่อสนับสนุน การศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	0.195	2	0.098	0.069	0.933
	ในกลุ่ม	442.673	315	1.405		
	รวม	442.868	317			
บริจาคเพื่อมูลนิธิเช่นสถาน รับเลี้ยงเด็ก บ้านพักคนชรา	ระหว่างกลุ่ม	0.024	2	0.012	0.008	0.992
	ในกลุ่ม	449.023	315	1.425		
	รวม	449.047	317			
บริจาคเพื่อสถานพยาบาล หรือสาธารณะสุข	ระหว่างกลุ่ม	1.240	2	0.620	0.472	0.624
	ในกลุ่ม	413.892	315	1.314		
	รวม	415.132	317			

จากตารางที่ 4.3 พบว่า การใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานีด้านการบริจาคเพื่อการกุศล กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ในทุกเรื่อง

3.4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานีจำแนกตามระดับการศึกษา

3.4.1 เปรียบเทียบระหว่างความแตกต่างของระดับการศึกษากับด้านรายได้และการใช้จ่าย

ตารางที่ 4.31 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านรายได้และการใช้จ่ายจำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน		SS	df	MS	F	Sig.
รายได้ส่วนใหญ่มาจากเงินเดือน	ระหว่างกลุ่ม	10.875	3	3.625	4.624	0.004*
	ในกลุ่ม	246.172	314	0.784		
	รวม	257.047	317			
รายได้มากกว่ารายจ่ายในแต่ละเดือน	ระหว่างกลุ่ม	8.323	3	2.774	1.873	0.134
	ในกลุ่ม	465.174	314	1.481		
	รวม	473.497	317			
หากมีรายได้มากขึ้นจะแบ่งรายได้บางส่วนเป็นเงินออมและการลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	7.495	3	2.498	2.318	0.076
	ในกลุ่ม	338.430	314	1.078		
	รวม	345.925	317			
จดบันทึกรายรับรายจ่ายอย่างสม่ำเสมอ	ระหว่างกลุ่ม	13.843	3	4.614	2.524	0.058
	ในกลุ่ม	573.994	314	1.828		
	รวม	587.836	317			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.31 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน		SS	df	MS	F	Sig.
พิจารณาว่าสินค้านั้นเป็น	ระหว่างกลุ่ม	4.411	3	1.470	1.381	0.249
สิ่งจำเป็นก่อนจึงตัดสินใจซื้อ	ในกลุ่ม	334.284	314	1.065		
	รวม	338.695	317			
หากได้รับเงินพิเศษหรือ	ระหว่างกลุ่ม	8.773	3	2.924	2.090	0.101
โบนัสท่านจะใช้จ่ายเงิน	ในกลุ่ม	439.365	314	1.399		
ทั้งหมดซื้อสินค้าที่ท่าน	รวม	448.138	317			
ต้องการ						

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.31 พบว่าการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานีด้านรายได้และการใช้จ่ายกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่องการมีรายได้ส่วนใหญ่มาจากเงินเดือน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนเรื่องอื่นๆ มีความคิดเห็น ไม่แตกต่างกัน

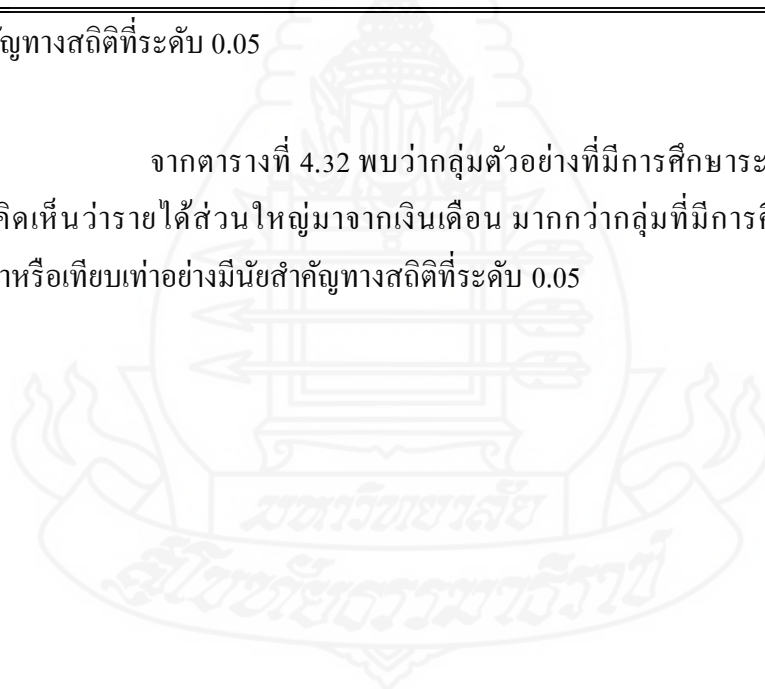
เมื่อทดสอบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันกับด้านรายได้และการใช้จ่ายโดยแยกรายละเอียดรายด้าน พบว่า

ตารางที่ 4.32 ค่า Scheffe เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน
กับเรื่องการมีรายได้ส่วนใหญ่มาจากเงินเดือนเป็นรายคู่

ระดับการศึกษา	\bar{x}	ต่ำกว่า ปวส. / อนุปริญญาหรือ เทียบเท่า	ปวส./ อนุปริญญา หรือเทียบเท่า	ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า	สูงกว่าปริญญาตรี
		4.27	4.42	4.69	4.65
ต่ำกว่า ปวส. / อนุปริญญา หรือเทียบเท่า	4.27		0.157	0.424*	0.387
ปวส./อนุปริญญาหรือ เทียบเท่า	4.42			0.266	0.230
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	4.69				-0.036
สูงกว่าปริญญาตรี	4.65				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.32 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าคิดเห็นว่ารายได้ส่วนใหญ่มาจากเงินเดือน มากกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาต่ำกว่า ปวส./อนุปริญญาหรือเทียบเท่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.4.2 เปรียบเทียบระหว่างความแตกต่างของระดับการศึกษากับด้านการบริโภค
(การใช้จ่ายในรอบเดือน)

ตารางที่ 4.33 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่าย
ของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านการบริโภค
(การใช้จ่ายในรอบเดือน) จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน		SS	df	MS	F	Sig.
ซื้อสินค้าอุปโภคบริโภค เช่น อาหาร สบู่ ยา สีฟัน ฯลฯ ทุกเดือน	ระหว่างกลุ่ม	2.502	3	0.834	0.662	0.576
	ในกลุ่ม	395.486	314	1.260		
	รวม	397.987	317			
มีภาระผ่อนชำระค่าที่อยู่อาศัย หรือเช่าที่อยู่อาศัย	ระหว่างกลุ่ม	28.457	3	9.486	3.652	0.013*
	ในกลุ่ม	815.521	314	2.597		
	รวม	843.978	317			
ใช้จ่ายค่ารักษาพยาบาล เป็นประจำทุกเดือน	ระหว่างกลุ่ม	4.187	3	1.396	0.874	0.455
	ในกลุ่ม	501.234	314	1.596		
	รวม	505.421	317			
ซื้อเสื้อผ้ากระเป๋า รองเท้า หรือเครื่องแต่งกาย ทุกเดือน	ระหว่างกลุ่ม	17.239	3	5.746	3.731	0.012*
	ในกลุ่ม	483.629	314	1.540		
	รวม	500.868	317			
ใช้จ่ายเพื่อบำรุงสุขภาพ ร่างกายเป็นประจำ	ระหว่างกลุ่ม	15.024	3	5.008	3.589	0.014*
	ในกลุ่ม	438.124	314	1.395		
	รวม	453.148	317			
มีภาระค่านายหน้า ทุกเดือนเช่น ค่าผ่อนชำระ งวดรถ, ค่าน้ำมัน, ค่าโดยสาร สาธารณะ	ระหว่างกลุ่ม	30.744	3	10.248	4.977	0.002*
	ในกลุ่ม	646.568	314	2.059		
	รวม	677.311	317			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.33 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ใช้จ่ายด้านความบันเทิง เช่นดู ระหว่างกลุ่ม	20.756	3	6.919	4.842	0.003*
หนัง,ท่องเที่ยว ฯลฯ เป็น ในกลุ่ม	448.703	314	1.429		
ประจำ รวม	469.459	317			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.33 พบว่าการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานีด้านการบริโภค (การใช้จ่ายในรอบเดือน) กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่องการมีภาระผ่อนชำระค่าที่อยู่อาศัยหรือเช่าที่อยู่อาศัย, การซื้อเสื้อผ้ากระเป่ารองเท้า หรือเครื่องแต่งกาย ทุกเดือน, การใช้จ่ายเพื่อบำรุงสุขภาพร่างกายเป็นประจำ, การมีภาระค่ายานพาหนะทุกเดือนเช่นค่าผ่อนชำระวงรถ, การใช้จ่ายด้านความบันเทิง เช่นดูหนัง, ท่องเที่ยว ฯลฯ เป็นประจำส่วนเรื่องอื่นๆ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อทดสอบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน กับด้านการบริโภค (การใช้จ่ายในรอบเดือน) โดยแยกรายละเอียดรายด้าน พบว่า

ตารางที่ 4.34 ค่า Scheffe เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน กับเรื่องการมีภาระผ่อนชำระค่าที่อยู่อาศัยหรือเช่าที่อยู่อาศัยเป็นรายคู่

ระดับการศึกษา	ต่ำกว่า ปวส. / อนุปริญญาหรือ เทียบเท่า	ปวส./ อนุปริญญา หรือเทียบเท่า	ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า	สูงกว่าปริญญาตรี	
	\bar{x}	2.61	2.44	3.10	3.39
ต่ำกว่า ปวส. / อนุปริญญา หรือเทียบเท่า	2.61		-0.170	0.487*	0.777*
ปวส./อนุปริญญาหรือ เทียบเท่า	2.44			0.657*	0.947*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.34 (ต่อ)

ระดับการศึกษา	ต่ำกว่า ปวส. / อนุปริญญาหรือ เทียบเท่า		ปวส./ อนุปริญญา หรือเทียบเท่า		ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า	สูงกว่าปริญญาตรี
	\bar{x}	2.61	2.44	3.10		
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	3.10					0.290
สูงกว่าปริญญาตรี	3.39					

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.34 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่า ปวส./อนุปริญญาหรือเทียบเท่าให้ความสำคัญกับเรื่องการมีภาระผ่อนชำระค่าที่อยู่อาศัยหรือเช่าที่อยู่อาศัยมากกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาระดับปวส./อนุปริญญาหรือเทียบเท่า, ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และสูงกว่าปริญญาตรี

และกลุ่มที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่า, สูงกว่าปริญญาตรีให้ความสำคัญกับเรื่องการมีภาระผ่อนชำระค่าที่อยู่อาศัยหรือเช่าที่อยู่อาศัยมากกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาระดับปวส./อนุปริญญาหรือเทียบเท่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.35 ค่า Scheffe เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันกับเรื่องการซื้อเสื้อผ้ากระเป๋ารองเท้า หรือเครื่องแต่งกาย ทุกเดือนเป็นรายคู่

ระดับการศึกษา	ต่ำกว่า ปวส. / อนุปริญญาหรือ เทียบเท่า		ปวส./ อนุปริญญา หรือเทียบเท่า		ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า	สูงกว่าปริญญาตรี
	\bar{x}	1.86	2.38	2.40		
ต่ำกว่า ปวส. / อนุปริญญา หรือเทียบเท่า	1.86		0.522		0.540*	0.449
ปวส./อนุปริญญาหรือ เทียบเท่า	2.38				0.017	-0.073
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	2.40					-0.091
สูงกว่าปริญญาตรี	2.30					

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.35 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าให้ความสำคัญกับเรื่องการซื้อเสื้อผ้ากระเป่ารองเท้า หรือเครื่องแต่งกาย ทุกเดือนมากกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่า ปวส./อนุปริญญาหรือเทียบเท่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.36 ค่า Scheffe เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน กับเรื่องการใช้จ่ายเพื่อบำรุงสุขภาพร่างกายเป็นประจำเป็นรายคู่

ระดับการศึกษา	ต่ำกว่า ปวส. / อนุปริญญาหรือ เทียบเท่า	ปวส./ อนุปริญญา หรือเทียบเท่า	ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า	สูงกว่าปริญญาตรี	
	\bar{x}	2.90	3.18	2.59	2.91
ต่ำกว่า ปวส. / อนุปริญญา หรือเทียบเท่า	2.90		0.274	-0.317	0.009
ปวส./อนุปริญญาหรือ เทียบเท่า	3.18			-0.591*	-0.265
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	2.59				0.326
สูงกว่าปริญญาตรี	2.91				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.36 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปวส./อนุปริญญาหรือเทียบเท่าให้ความสำคัญกับเรื่องการใช้จ่ายเพื่อบำรุงสุขภาพร่างกายเป็นประจำมากกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.37 ค่า Scheffe เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษา
ที่แตกต่างกันกับเรื่องการมีภาระค่ายานพาหนะทุกเดือน เช่นค่าผ่อนชำระงวดรถ
ค่าน้ำมัน ค่าโดยสารสาธารณะเป็นรายคู่

ระดับการศึกษา	ต่ำกว่า ปวส. / อนุปริญญาหรือ เทียบเท่า	ปวส./ อนุปริญญา หรือเทียบเท่า	ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า	สูงกว่าปริญญาตรี	
	\bar{x}	3.28	3.78	4.02	3.65
ต่ำกว่า ปวส. / อนุปริญญา หรือเทียบเท่า	3.28		0.501	0.741*	0.375
ปวส./อนุปริญญาหรือ เทียบเท่า	3.78		0.240		-0.126
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	4.02				-0.366
สูงกว่าปริญญาตรี	3.65				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.37พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือ
เทียบเท่าให้ความสำคัญกับเรื่องการมีภาระค่ายานพาหนะทุกเดือน เช่นค่าผ่อนชำระงวดรถ
ค่าน้ำมัน ค่าโดยสารสาธารณะมากกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่า ปวส./อนุปริญญาหรือ
เทียบเท่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.38 ค่า Scheffe เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษา
ที่แตกต่างกันกับเรื่องการใช้จ่ายด้านความบันเทิง เช่นดูหนัง ท่องเที่ยว ฯลฯ
เป็นประจำเป็นรายคู่

ระดับการศึกษา	ต่ำกว่า ปวส. / อนุปริญญาหรือ เทียบเท่า	ปวส./ อนุปริญญา หรือเทียบเท่า	ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า	สูงกว่าปริญญาตรี	
	\bar{x}	1.82	2.11	2.41	2.39
ต่ำกว่า ปวส. / อนุปริญญา หรือเทียบเท่า	1.82		0.292	0.594*	0.572
ปวส./อนุปริญญาหรือ เทียบเท่า	2.11			0.302	0.280
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	2.41				-0.022
สูงกว่าปริญญาตรี	2.39				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.38 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือ
เทียบเท่าให้ความสำคัญกับเรื่องการใช้จ่ายด้านความบันเทิง เช่นดูหนัง ท่องเที่ยว ฯลฯ เป็นประจำ
มากกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่า ปวส./อนุปริญญาหรือเทียบเท่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ 0.05

3.4.3 เปรียบเทียบระหว่างความแตกต่างของระดับการศึกษากับด้านการออม
(รูปแบบของการออม)

ตารางที่ 4.39 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่าย
ของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านการออม (รูปแบบของการออม)
จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน		SS	df	MS	F	Sig.
ฝากธนาคารแบบออมทรัพย์ เป็นประจำทุกเดือน	ระหว่างกลุ่ม	2.607	3	0.869	0.437	0.727
	ในกลุ่ม	624.138	314	1.988		
	รวม	626.745	317			
ฝากธนาคารแบบฝากประจำ ทุกเดือน	ระหว่างกลุ่ม	6.625	3	2.208	1.100	0.349
	ในกลุ่ม	630.230	314	2.007		
	รวม	636.855	317			
ทำประกันชีวิตแบบระยะยาว หรือแบบออมทรัพย์	ระหว่างกลุ่ม	9.827	3	3.276	1.286	0.279
	ในกลุ่ม	799.632	314	2.547		
	รวม	809.459	317			

จากตารางที่ 4.39 พบว่าการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัด
ปทุมธานีด้านการออม(รูปแบบของการออม) กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความ
คิดเห็นไม่แตกต่างกันในทุกเรื่อง

3.4.4 เปรียบเทียบระหว่างความแตกต่างของระดับการศึกษากับด้านสิ่งจูงใจที่ทำให้เกิดการเก็บออม

ตารางที่ 4.40 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานีด้านสิ่งจูงใจที่ทำให้เกิดการเก็บออม จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน		SS	df	MS	F	Sig.
เก็บออมเพื่อซื้อที่อยู่อาศัย	ระหว่างกลุ่ม	4.139	3	1.380	0.649	0.584
	ในกลุ่ม	667.320	314	2.125		
	รวม	671.459	317			
เก็บออมเพื่อใช้จ่ายยาม ฉุกเฉินเช่นเจ็บป่วย	ระหว่างกลุ่ม	1.061	3	.354	0.266	0.850
	ในกลุ่ม	417.898	314	1.331		
	รวม	418.959	317			
เก็บออมเพื่อซื้อยานพาหนะ	ระหว่างกลุ่ม	10.143	3	3.381	1.975	0.118
	ในกลุ่ม	537.505	314	1.712		
	รวม	547.648	317			
เก็บออมเพื่อเป็นการศึกษา บุตรการศึกษาบุตร	ระหว่างกลุ่ม	24.145	3	8.048	3.167	0.025*
	ในกลุ่ม	797.883	314	2.541		
	รวม	822.028	317			
เก็บออมเพื่อใช้เป็นเงินทุน ประกอบธุรกิจในอนาคต	ระหว่างกลุ่ม	3.103	3	1.034	0.574	0.633
	ในกลุ่ม	566.271	314	1.803		
	รวม	569.374	317			
เก็บออมเพื่อใช้จ่าย ยามเกษียณ	ระหว่างกลุ่ม	4.404	3	1.468	0.918	0.433
	ในกลุ่ม	502.275	314	1.600		
	รวม	506.679	317			

ตารางที่ 4.40 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน		SS	df	MS	F	Sig.
เก็บออมเพื่อให้ได้	ระหว่างกลุ่ม	6.624	3	2.208	1.201	0.309
ผลตอบแทนเช่นดอกเบี้ย	ในกลุ่ม	577.090	314	1.838		
	รวม	583.714	317			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.40 พบว่าการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานีด้านสิ่งจูงใจที่ทำให้เกิดการเก็บออมกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่องการเก็บออมเพื่อเป็นการศึกษานูตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนเรื่องอื่นๆ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

เมื่อทดสอบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันกับด้านสิ่งจูงใจที่ทำให้เกิดการเก็บออมโดยแยกรายละเอียดรายด้าน พบว่า

ตารางที่ 4.41 ค่า Scheffe เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันกับเรื่องการเก็บออมเพื่อเป็นการศึกษานูตรเป็นรายคู่

ระดับการศึกษา	ต่ำกว่า ปวส. / อนุปริญญาหรือ เทียบเท่า		ปวส./ อนุปริญญา หรือเทียบเท่า		ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า	สูงกว่าปริญญาตรี
	\bar{x}	3.47	3.67	3.02		
ต่ำกว่า ปวส. / อนุปริญญา หรือเทียบเท่า	3.47		0.197		-0.446*	-0.644
ปวส./อนุปริญญาหรือ เทียบเท่า	3.67				-0.643*	-0.841*
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	3.02					-0.198
สูงกว่าปริญญาตรี	2.83					

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.41 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่า ปวส./อนุปริญญา, ปวส./อนุปริญญาหรือเทียบเท่าให้ความสำคัญกับเรื่องการเก็บออมเพื่อเป็นการศึกษานุกรมมากกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

และกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปวส./อนุปริญญาหรือเทียบเท่าให้ความสำคัญกับเรื่องการเก็บออมเพื่อเป็นการศึกษานุกรมมากกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.4.5 เปรียบเทียบระหว่างความแตกต่างของระดับการศึกษาในด้านรูปแบบของการลงทุน

ตารางที่ 4.42 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านรูปแบบของการลงทุน จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน		SS	df	MS	F	Sig.
ลงทุนโดยการซื้อทองคำ	ระหว่างกลุ่ม	13.508	3	4.503	2.454	0.063
	ในกลุ่ม	576.190	314	1.835		
	รวม	589.698	317			
ลงทุนโดยการซื้ออสังหาริมทรัพย์เช่น คอนโด บ้าน ที่ดิน	ระหว่างกลุ่ม	6.337	3	2.112	1.079	0.358
	ในกลุ่ม	614.443	314	1.957		
	รวม	620.780	317			
ลงทุนโดยการซื้อกองทุนรวม	ระหว่างกลุ่ม	1.414	3	0.471	0.257	0.856
	ในกลุ่ม	574.941	314	1.831		
	รวม	576.355	317			

ตารางที่ 4.42 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ลงทุนโดยการซื้อตราสารหนี้, ระหว่างกลุ่ม	9.361	3	3.120	1.888	0.131
พันธบัตร, ตัวแลกเปลี่ยนธนาคาร ในกลุ่ม	518.932	314	1.653		
พาณิชย์					
รวม	528.292	317			
ลงทุนโดยการซื้อหุ้นกู้					
ระหว่างกลุ่ม	3.080	3	1.027	0.734	0.533
ในกลุ่ม	439.473	314	1.400		
รวม	442.553	317			
ลงทุนโดยการซื้อหุ้นสามัญ					
ระหว่างกลุ่ม	1.805	3	0.602	0.579	0.629
ในกลุ่ม	326.060	314	1.038		
รวม	327.865	317			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.42 พบว่าการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานีด้านรูปแบบของการลงทุน กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ในทุกเรื่อง

3.4.6 เปรียบเทียบระหว่างความแตกต่างของระดับการศึกษากับด้านการบริจาค เพื่อการกุศล

ตารางที่ 4.43 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่าย
ของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านการบริจาคเพื่อการกุศล
จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน		SS	df	MS	F	Sig.
บริจาคเพื่อการกุศลสาธารณะ โดยบริจาคให้ศาสนา	ระหว่างกลุ่ม	.622	3	0.207	0.144	0.934
	ในกลุ่ม	453.516	314	1.444		
	รวม	454.138	317			
บริจาคเพื่อสนับสนุน การศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2.297	3	0.766	0.546	0.651
	ในกลุ่ม	440.571	314	1.403		
	รวม	442.868	317			
บริจาคเพื่อมูลนิธิเช่นสถาน รับเลี้ยงเด็ก บ้านพักคนชรา	ระหว่างกลุ่ม	2.107	3	0.702	0.494	0.687
	ในกลุ่ม	446.940	314	1.423		
	รวม	449.047	317			
บริจาคเพื่อสถานพยาบาลหรือ สาธารณะสุข	ระหว่างกลุ่ม	2.891	3	0.964	0.734	0.532
	ในกลุ่ม	412.241	314	1.313		
	รวม	415.132	317			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.43 พบว่าการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัด
ปทุมธานีด้านการบริจาคเพื่อการกุศล กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความคิดเห็น
ไม่แตกต่างกันในทุกเรื่อง

3.5 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่ายของ ประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานีจำแนกรายได้

3.5.1 เปรียบเทียบระหว่างความแตกต่างของรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับด้านรายได้ และการใช้จ่าย

ตารางที่ 4.44 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่าย
ของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานีด้านรายได้และการใช้จ่าย
จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

แหล่งความแปรปรวน		SS	df	MS	F	Sig.
มีรายได้ส่วนใหญ่มาจาก เงินเดือน	ระหว่างกลุ่ม	6.324	4	1.581	1.974	0.098
	ในกลุ่ม	250.724	313	0.801		
	รวม	257.047	317			
มีรายได้มากกว่ารายจ่ายในแต่ละ เดือน	ระหว่างกลุ่ม	28.444	4	7.111	5.001	0.001*
	ในกลุ่ม	445.053	313	1.422		
	รวม	473.497	317			
หากมีรายได้มากขึ้นจะแบ่ง รายได้บางส่วนเป็นเงินออม และการลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	16.445	4	4.111	3.906	0.004*
	ในกลุ่ม	329.480	313	1.053		
	รวม	345.925	317			
จดบันทึกรายรับรายจ่ายอย่าง สม่ำเสมอ	ระหว่างกลุ่ม	6.056	4	1.514	0.815	0.517
	ในกลุ่ม	581.780	313	1.859		
	รวม	587.836	317			
พิจารณาว่าสินค้านั้นเป็น สิ่งจำเป็นก่อนจึงตัดสินใจซื้อ ตัดสินใจซื้อ	ระหว่างกลุ่ม	.613	4	0.153	0.142	0.967
	ในกลุ่ม	338.082	313	1.080		
	รวม	338.695	317			

ตารางที่ 4.44 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน		SS	df	MS	F	Sig.
หากได้รับเงินรางวัลพิเศษ	ระหว่างกลุ่ม	15.948	4	3.987	2.887	0.023*
หรือโบนัสท่านจะใช้จ่ายเงิน	ในกลุ่ม	432.190	313	1.381		
ทั้งหมดซื้อสินค้าที่ท่าน	รวม	448.138	317			
ต้องการ						

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.44 พบว่าการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานีด้านรายได้และการใช้จ่าย กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีความคิดเห็นในแตกต่างกันในเรื่องการมีรายได้มากกว่ารายจ่ายในแต่ละเดือน, การมีรายได้มากขึ้นท่านจะแบ่งรายได้บางส่วนเป็นเงินออมและการลงทุน, การได้รับเงินรางวัลพิเศษหรือโบนัสท่านจะใช้จ่ายเงินทั้งหมดซื้อสินค้าที่ท่านต้องการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนเรื่องอื่นๆ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

เมื่อทดสอบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันกับด้านรายได้และการใช้จ่าย โดยแยกรายละเอียดรายด้าน พบว่า

ตารางที่ 4.45 ค่า Scheffe เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันกับเรื่องการมีรายได้มากกว่ารายจ่ายในแต่ละเดือนเป็นรายคู่

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	\bar{x}	น้อยกว่า	20,001-	30,001-40,000	40,001-	50,001 บาท
		20,000 บาท	30,000 บาท	บาท	50,000 บาท	ขึ้นไป
		2.89	3.23	3.39	3.71	4.18
น้อยกว่า 20,000 บาท	2.89		0.346	0.505	0.829	1.296*
20,001-30,000 บาท	3.23			0.159	0.483	0.950
30,001-40,000 บาท	3.39				0.324	0.792
40,001-50,000 บาท	3.71					0.468
50,001 บาทขึ้นไป	4.18					

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.45 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 50,001 บาทขึ้นไปมีความเห็นว่าเรื่องการมีรายได้มากกว่ารายจ่ายในแต่ละเดือนมีมากกว่ากลุ่มที่มีรายได้น้อยกว่า 20,000 บาทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.46 ค่า Scheffe เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันกับเรื่องหากรายได้มากขึ้นจะแบ่งรายได้บางส่วนเป็นเงินออมและการลงทุนเป็นรายคู่

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	น้อยกว่า 20,000 บาท	20,001- 30,000 บาท	30,001-40,000 บาท	40,001- 50,000 บาท	50,001 บาท ขึ้นไป
\bar{x}	3.85	4.27	4.29	4.50	4.36
น้อยกว่า 20,000 บาท	3.85	0.425*	0.445	0.653	0.516
20,001-30,000 บาท	4.27		0.020	0.227	0.091
30,001-40,000 บาท	4.29			0.207	0.071
40,001-50,000 บาท	4.50				-0.136
50,001 บาทขึ้นไป	4.36				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.46 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 20,001-30,000 บาทมีความเห็นว่าหากรายได้มากขึ้นจะแบ่งรายได้บางส่วนเป็นเงินออมและการลงทุน มีมากกว่ากลุ่มที่มีรายได้น้อยกว่า 20,000 บาทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.47 ค่า Scheffe เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน
แตกต่างกันกับเรื่องหากได้รับเงินหรือ โบนัสจะใช้จ่ายเงินทั้งหมดซื้อสินค้า
ที่ท่านต้องการเป็นรายคู่

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	น้อยกว่า 20,000 บาท					
	น้อยกว่า 20,000 บาท	20,001-30,000 บาท	30,001-40,000 บาท	40,001-50,000 บาท	50,001 บาทขึ้นไป	
	\bar{x}	2.73	2.83	3.12	3.43	2.09
น้อยกว่า 20,000 บาท	2.73		0.101	0.397	0.703*	-0.634
20,001-30,000 บาท	2.83			0.296	0.602	-0.736*
30,001-40,000 บาท	3.12				0.307	-1.031*
40,001-50,000 บาท	3.43					-1.338*
50,001 บาทขึ้นไป	2.09					

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.47 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 40,001-50,000 บาท
มีความเห็นว่าหากได้รับเงินหรือ โบนัสจะใช้จ่ายเงินทั้งหมดซื้อสินค้าที่ท่านต้องการมีมากกว่ากลุ่ม
ที่มีรายได้น้อยกว่า 20,000 บาท

และกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 20,001-30,000 บาท, 30,001-40,000 บาท,
40,001-50,000 บาท มีความเห็นว่าหากได้รับเงินหรือ โบนัสจะใช้จ่ายเงินทั้งหมดซื้อสินค้าที่ท่าน
ต้องการมีมากกว่ากลุ่มที่มีรายได้ 50,001 บาทขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.5.2 เปรียบเทียบระหว่างความแตกต่างของรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับ
ด้านการบริโภค (การใช้จ่ายในรอบเดือน)

ตารางที่ 4.48 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่าย
ของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านการบริโภค
(การใช้จ่ายในรอบเดือน) จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

แหล่งความแปรปรวน		SS	df	MS	F	Sig.
ซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคเช่น อาหาร สบู่ ยาสีฟัน ฯลฯ ทุกเดือน	ระหว่างกลุ่ม	3.024	4	0.756	0.599	0.664
	ในกลุ่ม	394.964	313	1.262		
	รวม	397.987	317			
มีภาระผ่อนชำระค่าที่อยู่อาศัย หรือเช่าที่อยู่อาศัย	ระหว่างกลุ่ม	36.915	4	9.229	3.579	0.007*
	ในกลุ่ม	807.063	313	2.578		
	รวม	843.978	317			
ใช้จ่ายค่ารักษาพยาบาลเป็น ประจำทุกเดือน	ระหว่างกลุ่ม	4.913	4	1.228	0.768	0.547
	ในกลุ่ม	500.509	313	1.599		
	รวม	505.421	317			
ซื้อเสื้อผ้ากระเป๋า รองเท้า หรือเครื่องแต่งกาย ทุกเดือน	ระหว่างกลุ่ม	2.396	4	.599	0.376	0.826
	ในกลุ่ม	498.472	313	1.593		
	รวม	500.868	317			
ใช้จ่ายเพื่อบำรุงสุขภาพ ร่างกายเป็นประจำ	ระหว่างกลุ่ม	3.231	4	0.808	0.562	0.690
	ในกลุ่ม	449.917	313	1.437		
	รวม	453.148	317			
มีภาระค่ายานพาหนะทุก เดือนเช่นค่าผ่อนชำระงวดรถ, ค่าน้ำมัน, ค่าโดยสาร สาธารณะ	ระหว่างกลุ่ม	15.091	4	3.773	1.783	0.132
	ในกลุ่ม	662.221	313	2.116		
	รวม	677.311	317			

ตารางที่ 4.48 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ใช้จ่ายด้านความบันเทิง เช่นดู ระหว่างกลุ่ม หนัง,ท่องเที่ยว ฯลฯ เป็น	.556	4	0.139	0.093	0.985
ประจำ	468.903	313	1.498		
รวม	469.459	317			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.48 พบว่าการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานีด้านการบริโภค (การใช้จ่ายในรอบเดือน) กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีความคิดเห็นในแตกต่างกันในเรื่องการมีภาระผ่อนชำระค่าที่อยู่อาศัยหรือเช่าที่อยู่อาศัยส่วนเรื่องอื่นๆ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อทดสอบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันกับด้านการบริโภค (การใช้จ่ายในรอบเดือน) โดยแยกรายละเอียดรายด้าน พบว่า

ตารางที่ 4.49 ค่า Scheffe เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

แตกต่างกันกับเรื่องการมีภาระผ่อนชำระค่าที่อยู่อาศัยหรือเช่าที่อยู่อาศัยเป็นรายคู่

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	\bar{x}	น้อยกว่า	20,001-	30,001-40,000	40,001-	50,001 บาท
		20,000 บาท	30,000 บาท	บาท	50,000 บาท	ขึ้นไป
		2.63	2.86	3.46	3.71	3.55
น้อยกว่า 20,000 บาท	2.63		0.234	0.837*	1.088*	0.920
20,001-30,000 บาท	2.86			0.604*	0.855	0.686
30,001-40,000 บาท	3.46				0.251	0.082
40,001-50,000 บาท	3.71					-0.169
50,001 บาทขึ้นไป	3.55					

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.49 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 30,001-40,000 บาทให้ความสำคัญกับเรื่องการมีภาระผ่อนชำระค่าที่อยู่อาศัยหรือเช่าที่อยู่อาศัยมากกว่ากลุ่มที่มีรายได้น้อยกว่า 20,000 บาท, 20,001-30,000 บาท

และกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 40,001-50,000 บาท ให้ความสำคัญกับเรื่องการมีภาระผ่อนชำระค่าที่อยู่อาศัยหรือเช่าที่อยู่อาศัยมากกว่ากลุ่มที่มีรายได้น้อยกว่า 20,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.5.2 เปรียบเทียบระหว่างความแตกต่างของรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับด้านการออม (รูปแบบของการออม)

ตารางที่ 4.50 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานีด้านการออม (รูปแบบของการออม) จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

แหล่งความแปรปรวน		SS	df	MS	F	Sig.
ฝากธนาคารแบบออมทรัพย์ เป็นประจำทุกเดือน	ระหว่างกลุ่ม	10.050	4	2.512	1.275	0.280
	ในกลุ่ม	616.696	313	1.970		
	รวม	626.745	317			
ฝากธนาคารแบบฝากประจำ ทุกเดือน	ระหว่างกลุ่ม	14.963	4	3.741	1.883	0.113
	ในกลุ่ม	621.893	313	1.987		
	รวม	636.855	317			
ทำประกันชีวิตแบบระยะยาว หรือแบบออมทรัพย์	ระหว่างกลุ่ม	38.303	4	9.576	3.887	0.064
	ในกลุ่ม	771.156	313	2.464		
	รวม	809.459	317			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.50 พบว่าการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านการออม (รูปแบบของการออม) กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีความคิดเห็น *ไม่แตกต่างกัน* ในทุกเรื่องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.5.3 เปรียบเทียบระหว่างความแตกต่างของรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับด้านสิ่งจูงใจที่ทำให้เกิดการเก็บออม

ตารางที่ 4.51 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านสิ่งจูงใจที่ทำให้เกิดการเก็บออม จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

แหล่งความแปรปรวน		SS	df	MS	F	Sig.
เก็บออมเพื่อซื้อที่อยู่อาศัย	ระหว่างกลุ่ม	10.913	4	2.728	1.293	0.273
	ในกลุ่ม	660.546	313	2.110		
	รวม	671.459	317			
เก็บออมเพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉินเช่นเจ็บป่วย	ระหว่างกลุ่ม	1.678	4	.420	0.315	0.868
	ในกลุ่ม	417.281	313	1.333		
	รวม	418.959	317			
เก็บออมเพื่อซื้อยานพาหนะ	ระหว่างกลุ่ม	7.725	4	1.931	1.120	0.347
	ในกลุ่ม	539.923	313	1.725		
	รวม	547.648	317			
เก็บออมเพื่อเป็นการศึกษาบุตร	ระหว่างกลุ่ม	13.340	4	3.335	1.291	0.273
	ในกลุ่ม	808.688	313	2.584		
	รวม	822.028	317			
เก็บออมเพื่อใช้เป็นเงินทุนประกอบธุรกิจในอนาคต	ระหว่างกลุ่ม	1.379	4	0.345	0.190	0.944
	ในกลุ่ม	567.995	313	1.815		
	รวม	569.374	317			

ตารางที่ 4.51 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน		SS	df	MS	F	Sig.
เก็บออมเพื่อใช้จ่ายยามเกษียณ	ระหว่างกลุ่ม	14.370	4	3.593	2.284	0.060
	ในกลุ่ม	492.309	313	1.573		
	รวม	506.679	317			
เก็บออมเพื่อให้ได้ผลตอบแทนเช่นดอกเบี้ย	ระหว่างกลุ่ม	16.187	4	4.047	2.232	0.065
	ในกลุ่ม	567.527	313	1.813		
	รวม	583.714	317			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.51 พบว่าการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านสิ่งจูงใจที่ทำให้เกิดการเก็บออมกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีความคิดเห็น *ไม่แตกต่างกัน* ในทุกเรื่องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.5.4 เปรียบเทียบระหว่างความแตกต่างของรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับด้านรูปแบบของการลงทุน

ตารางที่ 4.52 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านรูปแบบของการลงทุน จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

แหล่งความแปรปรวน		SS	df	MS	F	Sig.
ลงทุนโดยการซื้อทองคำ	ระหว่างกลุ่ม	2.617	4	0.654	0.349	0.845
	ในกลุ่ม	587.081	313	1.876		
	รวม	589.698	317			
ลงทุนโดยการซื้ออสังหาริมทรัพย์เช่น คอนโด บ้าน ที่ดิน	ระหว่างกลุ่ม	27.168	4	6.792	3.581	0.007*
	ในกลุ่ม	593.612	313	1.897		
	รวม	620.780	317			

ตารางที่ 4.52 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน		SS	df	MS	F	Sig.
ลงทุนโดยการซื้อกองทุนรวม	ระหว่างกลุ่ม	12.298	4	3.075	1.706	0.148
	ในกลุ่ม	564.057	313	1.802		
	รวม	576.355	317			
ลงทุนโดยการซื้อตราสารหนี้, พันธบัตร, ตั๋วแลกเงินธนาคารพาณิชย์	ระหว่างกลุ่ม	22.383	4	5.596	3.462	0.009*
	ในกลุ่ม	505.910	313	1.616		
	รวม	528.292	317			
ลงทุนโดยการซื้อหุ้นกู้	ระหว่างกลุ่ม	16.952	4	4.238	3.117	0.015*
	ในกลุ่ม	425.601	313	1.360		
	รวม	442.553	317			
ลงทุนโดยการซื้อหุ้นสามัญ	ระหว่างกลุ่ม	15.532	4	3.883	3.891	0.004*
	ในกลุ่ม	312.332	313	.998		
	รวม	327.865	317			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.52 พบว่าการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานีด้านรูปแบบของการลงทุน กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่องการลงทุน โดยการซื้อสังหาริมทรัพย์เช่น คอนโด บ้าน ที่ดิน, การลงทุนโดยการซื้อตราสารหนี้, พันธบัตร, ตั๋วแลกเงินธนาคารพาณิชย์, การลงทุนโดยการซื้อหุ้นกู้และการลงทุนโดยการซื้อหุ้นสามัญส่วนเรื่องอื่นๆ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อทดสอบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันกับด้านรูปแบบของการลงทุน โดยแยกรายละเอียดรายด้าน พบว่า

ตารางที่ 4.53 ค่า Scheffe เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน
แตกต่างกันกับเรื่องการลงทุนโดยการซื้อสังหาริมทรัพย์เช่น คอนโด บ้าน
ที่ดิน เป็นรายคู่

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	น้อยกว่า 20,000 บาท				
	น้อยกว่า 20,000 บาท	20,001-30,000 บาท	30,001-40,000 บาท	40,001-50,000 บาท	50,001 บาทขึ้นไป
\bar{x}	2.05	2.26	2.17	3.36	2.91
น้อยกว่า 20,000 บาท	2.05	0.203	0.117	1.304*	0.856
20,001-30,000 บาท	2.26		-0.085	1.101	0.653
30,001-40,000 บาท	2.17			1.186	0.738
40,001-50,000 บาท	3.36				-0.448
50,001 บาทขึ้นไป	2.91				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.53พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 40,001-50,000 บาท
ให้ความสำคัญกับเรื่องการลงทุนโดยการซื้อสังหาริมทรัพย์เช่น คอนโด บ้าน ที่ดินมากกว่ากลุ่ม
ที่มีรายได้น้อยกว่า 20,000 บาทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.54 ค่า Scheffe เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน
แตกต่างกันกับเรื่องการลงทุนโดยการซื้อตราสารหนี้, พันธบัตร, ตัวแลกเปลี่ยนธนาคาร
พาณิชย์เป็นรายคู่

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	น้อยกว่า 20,000 บาท				
	น้อยกว่า 20,000 บาท	20,001-30,000 บาท	30,001-40,000 บาท	40,001-50,000 บาท	50,001 บาทขึ้นไป
\bar{x}	1.77	2.04	1.83	3.00	2.27
น้อยกว่า 20,000 บาท	1.77	0.270	0.058	1.229*	0.502
20,001-30,000 บาท	2.04		-0.212	0.959	0.231
30,001-40,000 บาท	1.83			1.171	0.443
40,001-50,000 บาท	3.00				-0.727
50,001 บาทขึ้นไป	2.27				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.54 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 40,001-50,000 บาทให้ความสำคัญกับเรื่องการลงทุนโดยการซื้อตราสารหนี้, พันธบัตร, ตัวแลกเปลี่ยนธนาคารพาณิชย์มากกว่ากลุ่มที่มีรายได้น้อยกว่า 20,000 บาทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.55 ค่า Scheffe เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันกับเรื่องการลงทุนโดยการซื้อหุ้นกู้เป็นรายคู่

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	\bar{x}	น้อยกว่า	20,001-	30,001-	40,001-	50,001 บาท
		20,000 บาท	30,000 บาท	40,000 บาท	50,000 บาท	ขึ้นไป
	\bar{x}	1.51	1.79	1.68	2.57	1.45
น้อยกว่า 20,000 บาท	1.51		0.282	0.171	1.060*	-0.057
20,001-30,000 บาท	1.79			-0.110	0.778	-0.339
30,001-40,000 บาท	1.68				0.889	-0.228
40,001-50,000 บาท	2.57					-1.117
50,001 บาทขึ้นไป	1.45					

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.55 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 40,001-50,000 บาทให้ความสำคัญกับเรื่องการลงทุนโดยการซื้อหุ้นกู้มากกว่ากลุ่มที่มีรายได้น้อยกว่า 20,000 บาทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.56 ค่า Scheffe เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันกับเรื่องการลงทุนโดยการซื้อหุ้นสามัญเป็นรายคู่

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	\bar{x}	น้อยกว่า	20,001-	30,001-40,000	40,001-	50,001 บาท
		20,000 บาท	30,000 บาท	บาท	50,000 บาท	ขึ้นไป
	\bar{x}	1.46	1.64	1.73	2.50	1.36
น้อยกว่า 20,000 บาท	1.46		0.187	0.274	1.042*	-0.094
20,001-30,000 บาท	1.64			0.087	0.855	-0.281
30,001-40,000 บาท	1.73				0.768	-0.368
40,001-50,000 บาท	2.50					-1.136
50,001 บาทขึ้นไป	1.36					

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.56 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 40,001-50,000 บาท ให้ความสำคัญกับเรื่องการลงทุนโดยการซื้อหุ้นสามัญมากกว่ากลุ่มที่มีรายได้น้อยกว่า 20,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.5.5 เปรียบเทียบระหว่างความแตกต่างของรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับด้านการ บริจาคเพื่อการกุศล

ตารางที่ 4.57 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่าย
ของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านการบริจาคเพื่อการกุศล
จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

แหล่งความแปรปรวน		SS	df	MS	F	Sig.
บริจาคเพื่อการกุศลสาธารณะ โดยบริจาคให้ศาสนา	ระหว่างกลุ่ม	12.811	4	3.203	2.271	0.061
	ในกลุ่ม	441.328	313	1.410		
	รวม	454.138	317			
บริจาคเพื่อสนับสนุน การศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	9.978	4	2.495	1.804	0.128
	ในกลุ่ม	432.890	313	1.383		
	รวม	442.868	317			
บริจาคเพื่อมูลนิธิเช่นสถาน รับเลี้ยงเด็ก บ้านพักคนชรา	ระหว่างกลุ่ม	7.811	4	1.953	1.385	0.239
	ในกลุ่ม	441.236	313	1.410		
	รวม	449.047	317			
บริจาคเพื่อสถานพยาบาลหรือ สาธารณะสุข	ระหว่างกลุ่ม	2.238	4	0.560	0.424	0.791
	ในกลุ่ม	412.894	313	1.319		
	รวม	415.132	317			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.57 พบว่าการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานีด้านการบริจาคเพื่อการกุศล กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีความคิดเห็น *ไม่แตกต่างกัน* ในทุกเรื่องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.6 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานีจำแนกตามอาชีพ

3.6.1 เปรียบเทียบระหว่างความแตกต่างของอาชีพกับด้านรายได้และการใช้จ่าย

ตารางที่ 4.58 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านรายได้และการใช้จ่ายจำแนกตามอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน		SS	df	MS	F	Sig.
รายได้ส่วนใหญ่มาจากเงินเดือน	ระหว่างกลุ่ม	20.984	5	4.197	5.547	0.00*
	ในกลุ่ม	236.063	312	.757		
	รวม	257.047	317			
รายได้มากกว่ารายจ่ายในแต่ละเดือน	ระหว่างกลุ่ม	26.191	5	5.238	3.654	0.003*
	ในกลุ่ม	447.306	312	1.434		
	รวม	473.497	317			
หากมีรายได้มากขึ้นจะแบ่งรายได้บางส่วนเป็นเงินออมและการลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	11.752	5	2.350	2.194	0.055
	ในกลุ่ม	334.173	312	1.071		
	รวม	345.925	317			
จดบันทึกรายรับรายจ่ายอย่างสม่ำเสมอ	ระหว่างกลุ่ม	15.090	5	3.018	1.644	0.148
	ในกลุ่ม	572.746	312	1.836		
	รวม	587.836	317			

ตารางที่ 4.58 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน		SS	df	MS	F	Sig.
พิจารณาว่าสินค้านั้นเป็น	ระหว่างกลุ่ม	8.396	5	1.679	1.586	0.164
สิ่งจำเป็นก่อนจึงตัดสินใจซื้อ	ในกลุ่ม	330.299	312	1.059		
	รวม	338.695	317			
หากได้รับเงินพิเศษหรือ	ระหว่างกลุ่ม	28.598	5	5.720	4.254	0.001*
โบนัสจะใช้จ่ายเงินทั้งหมด	ในกลุ่ม	419.540	312	1.345		
ซื้อสินค้าที่ต้องการ	รวม	448.138	317			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.58 พบว่าการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานีด้านรายได้และการใช้จ่าย กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่องการมีรายได้ส่วนใหญ่มาจากเงินเดือน, การมีรายได้มากกว่ารายจ่ายในแต่ละเดือน, หากได้รับเงินพิเศษหรือโบนัสจะใช้จ่ายเงินทั้งหมดซื้อสินค้าที่ต้องการ ส่วนเรื่องอื่นๆ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อทดสอบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกันกับ
ด้านรายได้และการใช้จ่ายโดยแยกรายละเอียดรายด้าน พบว่า

ตารางที่ 4.59 ค่า Scheffe เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกัน
กับเรื่องการมีรายได้ส่วนใหญ่มาจากเงินเดือนเป็นรายคู่

อาชีพ	ข้าราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน บริษัทเอกชน	ผู้ประกอบการ/ นักธุรกิจ	พนักงาน ส่วน ท้องถิ่น	อาชีพ อิสระ	อาชีพ อื่นๆ	
	\bar{x}	4.61	4.59	4.83	4.50	3.38	3.56
ข้าราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	4.61		-0.018	0.226	-0.107	-1.232*	-1.052*
พนักงาน บริษัทเอกชน	4.59			0.244	-0.089	-1.214*	-1.034*
ผู้ประกอบการ/ นักธุรกิจ	4.83				-0.333	-1.458	-1.278
พนักงานส่วน ท้องถิ่น	4.50					-1.125	-0.944
อาชีพอิสระ	3.38						0.181
อาชีพอื่นๆ	3.56						

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.59 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพข้าราชการ/พนักงาน
รัฐวิสาหกิจ และพนักงานบริษัทเอกชนเห็นว่ามีการมีรายได้ส่วนใหญ่มาจากเงินเดือน มากกว่ากลุ่มที่มี
อาชีพอิสระ และอาชีพอื่นๆอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.60 ค่า Scheffe เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกัน
กับเรื่องการมีรายได้มากกว่ารายจ่ายในแต่ละเดือนเป็นรายคู่

อาชีพ	ข้าราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน บริษัทเอกชน	ผู้ประกอบการ/ นักธุรกิจ	พนักงาน ส่วน ท้องถิ่น	อาชีพ อิสระ	อาชีพ อื่นๆ	
	\bar{X}	2.86	3.24	4.67	4.00	3.13	2.89
ข้าราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	2.86		0.384	1.810*	1.143	0.268	0.032
พนักงาน บริษัทเอกชน	3.24			1.425	0.758	-0.117	-0.353
ผู้ประกอบการ/ นักธุรกิจ	4.67				-0.667	-1.542	-1.778
พนักงานส่วน ท้องถิ่น	4.00					-0.875	-1.111
อาชีพอิสระ	3.13						-0.236
อาชีพอื่นๆ	2.89						

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.60 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพผู้ประกอบการ/นักธุรกิจเห็น
ว่ามีรายได้มากกว่ารายจ่ายในแต่ละเดือนมากกว่ากลุ่มที่มีอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.61 ค่า Scheffe เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกัน
กับเรื่องหากได้รับเงินพิเศษหรือโบนัสจะใช้จ่ายเงินทั้งหมดซื้อสินค้า
ที่ต้องการเป็นรายคู่

อาชีพ	ข้าราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน บริษัทเอกชน	ผู้ประกอบการ/ นักธุรกิจ	พนักงาน ส่วน ท้องถิ่น	อาชีพ อิสระ	อาชีพ อื่นๆ
	\bar{x} 3.21	2.68	3.67	1.75	3.00	2.33
ข้าราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	3.21	-0.538*	0.452	-1.464	-0.214	-0.881
พนักงาน บริษัทเอกชน	2.68		0.990	-0.926	0.324	-0.343
ผู้ประกอบการ/ นักธุรกิจ	3.67			-1.917	-0.667	-1.333
พนักงานส่วน ท้องถิ่น	1.75				1.250	0.583
อาชีพอิสระ	3.00					-0.667
อาชีพอื่นๆ	2.33					

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.61 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพข้าราชการ/พนักงาน
รัฐวิสาหกิจเห็นว่าหากได้รับเงินพิเศษหรือโบนัสจะใช้จ่ายเงินทั้งหมดซื้อสินค้าที่ต้องการมากกว่า
กลุ่มที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.6.2 เปรียบเทียบระหว่างความแตกต่างของอาชีพกับด้านการบริโภค (การใช้จ่ายในรอบเดือน)

ตารางที่ 4.62 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านการบริโภค (การใช้จ่ายในรอบเดือน) จำแนกตามอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน		SS	df	MS	F	Sig.
ซื้อสินค้าอุปโภคบริโภค เช่นอาหาร สบู่ ยาสีฟัน ฯลฯ ทุกเดือน	ระหว่างกลุ่ม	23.119	5	4.624	3.848	0.002*
	ในกลุ่ม	374.868	312	1.202		
	รวม	397.987	317			
มีภาระผ่อนชำระค่าที่อยู่อาศัย หรือเช่าที่อยู่อาศัย	ระหว่างกลุ่ม	13.715	5	2.743	1.031	0.399
	ในกลุ่ม	830.263	312	2.661		
	รวม	843.978	317			
ใช้จ่ายค่ารักษาพยาบาลเป็นประจำทุกเดือน	ระหว่างกลุ่ม	24.020	5	4.804	3.114	0.079
	ในกลุ่ม	481.401	312	1.543		
	รวม	505.421	317			
ซื้อเสื้อผ้ากระเป๋ารองเท้า หรือเครื่องแต่งกาย ทุกเดือน	ระหว่างกลุ่ม	35.116	5	7.023	4.705	0.000*
	ในกลุ่ม	465.752	312	1.493		
	รวม	500.868	317			
ใช้จ่ายเพื่อบำรุงสุขภาพ ร่างกายเป็นประจำ	ระหว่างกลุ่ม	6.923	5	1.385	.968	0.437
	ในกลุ่ม	446.224	312	1.430		
	รวม	453.148	317			
มีภาระค่ายานพาหนะทุกเดือน เช่นค่าผ่อนชำระงวดรถ, ค่าน้ำมัน, ค่าโดยสารสาธารณะ	ระหว่างกลุ่ม	25.901	5	5.180	2.481	0.082
	ในกลุ่ม	651.411	312	2.088		
	รวม	677.311	317			

ตารางที่ 4.62 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ใช้จ่ายด้านความบันเทิง เช่นดู ระหว่างกลุ่ม หนัง,ท่องเที่ยว ฯลฯ เป็น ในกลุ่ม	30.213	5	6.043	4.292	0.001*
ประจำ รวม	439.247	312	1.408		
	469.459	317			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.62 พบว่าการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานีด้านการบริโภค (การใช้จ่ายในรอบเดือน) กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกันมีความคิดเห็น *แตกต่างกัน*ในเรื่องท่านซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคเช่นอาหาร สบู่ ยา สีฟัน ฯลฯ ทุกเดือน, ท่านซื้อเสื้อผ้ากระเป่ารองเท้า หรือเครื่องแต่งกาย ทุกเดือน, ท่านใช้จ่ายด้านความบันเทิง เช่นดูหนัง, ท่องเที่ยว ฯลฯ เป็นประจำส่วนเรื่องอื่นๆ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อทดสอบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกันกับด้านการบริโภค (การใช้จ่ายในรอบเดือน) โดยแยกรายละเอียดรายด้าน พบว่า

ตารางที่ 4.63 ค่า Scheffe เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกันกับเรื่องการซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคเช่นอาหาร สบู่ ยา สีฟัน ฯลฯ ทุกเดือนเป็นรายคู่

อาชีพ	ข้าราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน บริษัทเอกชน	ผู้ประกอบการ/ นักธุรกิจ	พนักงาน ส่วน ท้องถิ่น	อาชีพ อิสระ	อาชีพ อื่นๆ	
	\bar{X}	3.89	4.14	4.00	3.25	2.88	3.22
ข้าราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	3.89		0.252	0.107	-0.643	-1.018*	-0.671
พนักงาน บริษัทเอกชน	4.14			-0.145	-0.895	-1.270*	-0.923*

ตารางที่ 4.63 (ต่อ)

อาชีพ	ข้าราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน บริษัทเอกชน	ผู้ประกอบการ/ นักธุรกิจ	พนักงาน ส่วน ท้องถิ่น	อาชีพ อิสระ	อาชีพ อื่นๆ	
	\bar{x}	3.89	4.14	4.00	3.25	2.88	3.22
ผู้ประกอบการ/ นักธุรกิจ	4.00			-0.750	-1.125	-0.778	
พนักงานส่วน ท้องถิ่น	3.25				-0.375	-0.028	
อาชีพอิสระ	2.88					0.347	
อาชีพอื่นๆ	3.22						

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.63 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจให้ความสำคัญกับเรื่องการซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคเช่นอาหาร สบู่ ยาสีฟันฯลฯ ทุกเดือนมากกว่ากลุ่มที่มีอาชีพอิสระ

และกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนให้ความสำคัญกับเรื่องการซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคเช่นอาหาร สบู่ ยาสีฟันฯลฯ ทุกเดือนมากกว่ากลุ่มที่มีอาชีพอิสระ และอาชีพอื่นๆอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.64 ค่า Scheffe เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกัน
กับเรื่องการซื้อเสื้อผ้ากระเป่ารองเท้า หรือเครื่องแต่งกาย ทุกเดือนเป็นรายคู่

อาชีพ	ข้าราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน บริษัทเอกชน	ผู้ประกอบการ/ นักธุรกิจ	พนักงาน ส่วน ท้องถิ่น	อาชีพ อิสระ	อาชีพ อื่นๆ	
	\bar{x}	2.55	2.04	3.83	2.00	2.75	2.67
ข้าราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	2.55		-0.504	1.286	-0.548	0.202	0.119
พนักงาน บริษัทเอกชน	2.04			1.790*	-0.043	0.707	0.623
ผู้ประกอบการ/ นักธุรกิจ	3.83				-1.833	-1.083	-1.167
พนักงานส่วน ท้องถิ่น	2.00					0.750	0.667
อาชีพอิสระ	2.75						-0.083
อาชีพอื่นๆ	2.67						

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.64 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพผู้ประกอบการ/นักธุรกิจให้ความสำคัญกับเรื่องซื้อเสื้อผ้ากระเป่ารองเท้า หรือเครื่องแต่งกาย ทุกเดือนมากกว่ากลุ่มที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.65 ค่า Scheffe เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกัน
กับเรื่องการใช้จ่ายด้านความบันเทิง เช่นดูหนัง,ท่องเที่ยวฯลฯ เป็นประจำเป็นรายคู่

อาชีพ	ข้าราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน บริษัทเอกชน	ผู้ประกอบการ/ นักธุรกิจ	พนักงาน ส่วน ท้องถิ่น	อาชีพ อิสระ	อาชีพ อื่นๆ	
	\bar{X}	2.24	2.10	4.17	2.75	2.50	2.78
ข้าราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	2.24		-0.137	1.929*	0.512	0.262	0.540
พนักงาน บริษัทเอกชน	2.10			2.065*	0.649	0.399	0.676
ผู้ประกอบการ/ นักธุรกิจ	4.17				-1.417	-1.667	-1.389
พนักงานส่วน ท้องถิ่น	2.75					-0.250	0.028
อาชีพอิสระ	2.50						0.278
อาชีพอื่นๆ	2.78						

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.65 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพผู้ประกอบการ/นักธุรกิจให้ความสำคัญกับเรื่องใช้จ่ายด้านความบันเทิง เช่นดูหนัง,ท่องเที่ยวฯลฯ เป็นประจำมากกว่ากลุ่มที่มีอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ และพนักงานบริษัทเอกชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.6.3 เปรียบเทียบระหว่างความแตกต่างของอาชีพกับด้านการออม
(รูปแบบของการออม)

ตารางที่ 4.66 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่าย
ของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านการออม
(รูปแบบของการออม) จำแนกตามอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน		SS	df	MS	F	Sig.
ฝากธนาคารแบบออมทรัพย์ เป็นประจำทุกเดือน	ระหว่างกลุ่ม	15.431	5	3.086	1.575	0.167
	ในกลุ่ม	611.314	312	1.959		
	รวม	626.745	317			
ฝากธนาคารแบบฝากประจำ ทุกเดือน	ระหว่างกลุ่ม	36.718	5	7.344	3.818	0.002*
	ในกลุ่ม	600.137	312	1.924		
	รวม	636.855	317			
ทำประกันชีวิตแบบระยะยาว หรือแบบออมทรัพย์	ระหว่างกลุ่ม	5.624	5	1.125	.437	0.823
	ในกลุ่ม	803.835	312	2.576		
	รวม	809.459	317			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.66 พบว่าการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัด
ปทุมธานีด้านการออม (รูปแบบของการออม) กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกันมีความคิดเห็น
แตกต่างกัน ในเรื่องฝากธนาคารแบบฝากประจำทุกเดือนส่วนเรื่องอื่นๆ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อทดสอบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกัน
กับด้านด้านการออม(รูปแบบของการออม)โดยแยกรายละเอียดรายด้าน พบว่า

ตารางที่ 4.67 ค่า Scheffe เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกัน
กับเรื่องการฝากธนาคารแบบฝากประจำทุกเดือนเป็นรายคู่

อาชีพ	ข้าราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน บริษัทเอกชน	ผู้ประกอบการ/ นักธุรกิจ	พนักงาน ส่วน ท้องถิ่น	อาชีพ อิสระ	อาชีพ อื่นๆ
	\bar{x} 2.63	2.23	3.83	1.50	3.38	3.00
ข้าราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	2.63	-0.399*	1.202*	-1.131	0.744	0.369
พนักงาน บริษัทเอกชน	2.23		1.601*	-0.732	1.143*	0.768
ผู้ประกอบการ/ นักธุรกิจ	3.83			-2.333*	-0.458	-0.833
พนักงานส่วน ท้องถิ่น	1.50				1.875*	1.500
อาชีพอิสระ	3.38					-0.375
อาชีพอื่นๆ	3.00					

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.67 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพข้าราชการ/พนักงาน
รัฐวิสาหกิจให้ความสำคัญกับการฝากธนาคารแบบฝากประจำทุกเดือนมากกว่ากลุ่มที่มีอาชีพ
พนักงานบริษัทเอกชน

กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพผู้ประกอบการ/นักธุรกิจให้ความสำคัญกับการฝาก
ธนาคารแบบฝากประจำทุกเดือนมากกว่ากลุ่มที่มีอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ, พนักงาน
บริษัทเอกชนและพนักงานส่วนท้องถิ่น

และกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพอิสระให้ความสำคัญกับการฝากธนาคารแบบฝากประจำทุกเดือนมากกว่ากลุ่มที่มีอาชีพพนักงานส่วนท้องถิ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.6.4 เปรียบเทียบระหว่างความแตกต่างของอาชีพกับด้านสิ่งจูงใจที่ทำให้เกิด

การเก็บออม

ตารางที่ 4.68 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านสิ่งจูงใจที่ทำให้เกิดการเก็บออมจำแนกตามอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน		SS	df	MS	F	Sig.
เก็บออมเพื่อซื้อที่อยู่อาศัย	ระหว่างกลุ่ม	21.951	5	4.390	2.109	0.064
	ในกลุ่ม	649.508	312	2.082		
	รวม	671.459	317			
เก็บออมเพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉิน เช่นเจ็บป่วย	ระหว่างกลุ่ม	6.763	5	1.353	1.024	0.404
	ในกลุ่ม	412.197	312	1.321		
	รวม	418.959	317			
เก็บออมเพื่อซื้อยานพาหนะ	ระหว่างกลุ่ม	28.037	5	5.607	3.367	0.236
	ในกลุ่ม	519.611	312	1.665		
	รวม	547.648	317			
เก็บออมเพื่อเป็นการศึกษาบุตร	ระหว่างกลุ่ม	23.911	5	4.782	1.869	0.099
	ในกลุ่ม	798.117	312	2.558		
	รวม	822.028	317			
เก็บออมเพื่อใช้เป็นเงินทุนประกอบธุรกิจในอนาคต	ระหว่างกลุ่ม	17.365	5	3.473	1.963	0.084
	ในกลุ่ม	552.009	312	1.769		
	รวม	569.374	317			

ตารางที่ 4.68 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน		SS	df	MS	F	Sig.
เก็บออมเพื่อใช้จ่ายยามเกษียณ ระหว่างกลุ่ม		6.815	5	1.363	.851	0.515
	ในกลุ่ม	499.864	312	1.602		
	รวม	506.679	317			
เก็บออมเพื่อให้ได้ผลตอบแทนเช่นดอกเบี้ย ระหว่างกลุ่ม		11.247	5	2.249	1.226	0.297
	ในกลุ่ม	572.467	312	1.835		
	รวม	583.714	317			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.68 พบว่าการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานีด้านสิ่งจูงใจที่ทำให้เกิดการเก็บออมกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกันมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันในทุกเรื่องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.6.5 เปรียบเทียบระหว่างความแตกต่างของอาชีพกับด้านรูปแบบของการลงทุน

ตารางที่ 4.69 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านรูปแบบของการลงทุน จำแนกตามอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน		SS	df	MS	F	Sig.
ลงทุนโดยการซื้อทองคำ	ระหว่างกลุ่ม	12.684	5	2.537	1.372	0.235
	ในกลุ่ม	577.014	312	1.849		
	รวม	589.698	317			
ลงทุนโดยการซื้ออสังหาริมทรัพย์เช่น คอนโด บ้าน ที่ดิน	ระหว่างกลุ่ม	26.045	5	5.209	2.733	0.320
	ในกลุ่ม	594.735	312	1.906		
	รวม	620.780	317			

ตารางที่ 4.69 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน		SS	df	MS	F	Sig.
ลงทุนโดยการซื้อกองทุนรวม	ระหว่างกลุ่ม	38.991	5	7.798	4.528	0.401
	ในกลุ่ม	537.364	312	1.722		
	รวม	576.355	317			
ลงทุนโดยการซื้อตราสารหนี้, พันธบัตร, ตั๋วแลกเงินธนาคาร พาณิชย์	ระหว่างกลุ่ม	26.119	5	5.224	3.246	0.077
	ในกลุ่ม	502.173	312	1.610		
	รวม	528.292	317			
ลงทุนโดยการซื้อหุ้นกู้	ระหว่างกลุ่ม	40.731	5	8.146	6.325	0.127
	ในกลุ่ม	401.823	312	1.288		
	รวม	442.553	317			
ลงทุนโดยการซื้อหุ้นสามัญ	ระหว่างกลุ่ม	26.710	5	5.342	5.534	0.051
	ในกลุ่ม	301.155	312	.965		
	รวม	327.865	317			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.69 พบว่าการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านรูปแบบของการลงทุน กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความคิดเห็น ไม่แตกต่างกัน ในทุกเรื่อง

3.6.6 เปรียบเทียบระหว่างความแตกต่างของอาชีพกับด้านการบริจาค เพื่อการกุศล

ตารางที่ 4.70 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่าย
ของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านการบริจาคเพื่อการกุศล
จำแนกตามอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน		SS	df	MS	F	Sig.
บริจาคเพื่อการกุศลสาธารณะ โดยบริจาคให้ศาสนา	ระหว่างกลุ่ม	9.802	5	1.960	1.377	0.233
	ในกลุ่ม	444.336	312	1.424		
	รวม	454.138	317			
บริจาคเพื่อสนับสนุน การศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	31.865	5	6.373	4.838	0.000*
	ในกลุ่ม	411.003	312	1.317		
	รวม	442.868	317			
บริจาคเพื่อมูลนิธิเช่นสถาน รับเลี้ยงเด็ก บ้านพักคนชรา	ระหว่างกลุ่ม	16.740	5	3.348	2.416	0.086
	ในกลุ่ม	432.307	312	1.386		
	รวม	449.047	317			
บริจาคเพื่อสถานพยาบาล หรือสาธารณะสุข	ระหว่างกลุ่ม	23.881	5	4.776	3.809	0.002*
	ในกลุ่ม	391.251	312	1.254		
	รวม	415.132	317			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.70 พบว่าการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัด
ปทุมธานีด้านการบริจาคเพื่อการกุศล กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกัน
ในเรื่องการบริจาคเพื่อสนับสนุนการศึกษา และการบริจาคเพื่อสถานพยาบาลหรือสาธารณะสุข
ส่วนเรื่องอื่นๆ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อทดสอบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกันกับด้านการ
 บริจาคเพื่อการกุศลโดยแยกรายละเอียดรายด้าน พบว่า

ตารางที่ 4.71 ค่า Scheffe เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกัน
 กับเรื่องบริจาคเพื่อสนับสนุนการศึกษาเป็นรายคู่

อาชีพ	\bar{X}	ข้าราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน บริษัทเอกชน	ผู้ประกอบการ/ นักธุรกิจ	พนักงาน ส่วน ท้องถิ่น	อาชีพ อิสระ	อาชีพ อื่นๆ
		2.63	2.70	4.83	3.25	3.13	3.22
ข้าราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	2.63		0.070	2.202*	0.619	0.494	0.591
พนักงาน บริษัทเอกชน	2.70			2.133*	0.550	0.425	0.522
ผู้ประกอบการ/ นักธุรกิจ	4.83				-1.583	-1.708	-1.611
พนักงานส่วน ท้องถิ่น	3.25					-0.125	-0.028
อาชีพอิสระ	3.13						0.097
อาชีพอื่นๆ	3.22						

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.71 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพผู้ประกอบการ/นักธุรกิจให้
 ความสำคัญเรื่องการบริจาคเพื่อสนับสนุนการศึกษามากกว่ากลุ่มที่มีอาชีพข้าราชการ/พนักงาน
 รัฐวิสาหกิจและพนักงานบริษัทเอกชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.72 ค่า Scheffe เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกัน
กับเรื่องการบริจาคเพื่อสถานพยาบาลหรือสาธารณสุขเป็นรายคู่

อาชีพ	ข้าราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน บริษัทเอกชน	ผู้ประกอบการ/ นักธุรกิจ	พนักงาน ส่วน ท้องถิ่น	อาชีพ อิสระ	อาชีพ อื่นๆ	
	\bar{X}	2.40	2.28	4.17	2.00	2.88	2.22
ข้าราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	2.40		-0.125	1.762*	-0.405	0.470	-0.183
พนักงาน บริษัทเอกชน	2.28			1.886*	-0.280	0.595	-0.058
ผู้ประกอบการ/ นักธุรกิจ	4.17				-2.167	-1.292	-1.944
พนักงานส่วน ท้องถิ่น	2.00					0.875	0.222
อาชีพอิสระ	2.88						-0.653
อาชีพอื่นๆ	2.22						

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.72 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพผู้ประกอบการ/นักธุรกิจให้ความสำคัญเรื่องการบริจาคเพื่อสถานพยาบาลหรือสาธารณสุขมากกว่ากลุ่มที่มีอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจและพนักงานบริษัทเอกชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.7 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานีจำแนกตามความรู้ตาม พรฎ. ลดภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาใหม่ จาก 5 ชั้นอัตรา เป็น 7 ชั้นอัตราสำหรับเงินได้ปีภาษี 2556

3.7.1 เปรียบเทียบระหว่างความแตกต่างของความรู้ตาม พรฎ. ลดภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาทางด้านรายได้และการใช้จ่าย

ตารางที่ 4.73 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านรายได้และการใช้จ่ายจำแนกตามความรู้ตาม พรฎ. ลดภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ด้านรายได้และการใช้จ่าย	ทราบ		ไม่ทราบ		t	Sig
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
รายได้ส่วนใหญ่มาจากเงินเดือน	4.58	.831	4.45	1.016	1.267	0.206
รายได้มากกว่ารายจ่ายในแต่ละเดือน	3.24	1.229	3.03	1.202	1.461	0.145
หากมีรายได้มากขึ้น จะแบ่งรายได้บางส่วนเป็นเงินออมและการลงทุน	4.08	1.110	4.17	.913	-0.724	0.470
จุดบันทึกรายรับรายจ่ายอย่างสม่ำเสมอ	2.78	1.409	2.72	1.273	0.386	0.700
พิจารณาว่าสินค้านั้นเป็นสิ่งจำเป็นก่อนจึงตัดสินใจซื้อ	3.86	1.014	3.94	1.073	-0.673	0.502
หากได้รับเงินพิเศษหรือโบนัสจะใช้จ่ายเงินทั้งหมดซื้อสินค้าที่ต้องการ	2.86	1.180	2.76	1.208	0.737	0.462

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.73 พบว่าการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานีด้านรายได้และการใช้จ่ายกลุ่มตัวอย่างที่มีความรู้ตามพรฎ.ลดภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาใหม่ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันในทุกเรื่องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.7.2 เปรียบเทียบระหว่างความแตกต่างของความรู้ตาม พรฎ.ลดภาษีเงินได้
บุคคลธรรมดาทางด้านกรบริโภค (การใช้จ่ายในรอบเดือน)

ตารางที่ 4.74 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่าย
ของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านกรบริโภค
(การใช้จ่ายในรอบเดือน) จำแนกตามความรู้ตาม พรฎ. ลดภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ด้านการบริโภค (การใช้จ่ายในรอบเดือน)	ทราบ		ไม่ทราบ		t	Sig
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
ซื้อสินค้าอุปโภคบริโภค เช่นอาหาร สบู่ ยา สีฟัน ฯลฯ ทุกเดือน	4.02	1.138	3.97	1.091	0.388	0.698
มีภาระผ่อนชำระค่าที่อยู่อาศัยหรือเช่าที่อยู่อาศัย	2.99	1.709	2.74	1.469	1.312	0.190
ใช้จ่ายค่ารักษาพยาบาลเป็นประจำทุกเดือน	2.14	1.256	2.26	1.277	-0.815	0.416
ซื้อเสื้อผ้า กระเป๋า รองเท้า หรือเครื่องแต่งกาย ทุกเดือน	2.32	1.316	2.11	1.131	1.427	0.154
ใช้จ่ายเพื่อบำรุงสุขภาพร่างกายเป็นประจำ	2.71	1.196	2.90	1.191	1.358	0.175
มีภาระค่ายานพาหนะทุกเดือน เช่นค่าผ่อนชำระ งวดรถ, ค่าน้ำมัน, ค่าโดยสารสาธารณะ	3.82	1.465	3.66	1.455	0.951	0.342
ใช้จ่ายด้านความบันเทิง เช่นดูหนัง, ท่องเที่ยว ฯลฯ เป็นประจำ	2.26	1.227	2.13	1.199	0.941	0.347

จากตารางที่ 4.74 พบว่าการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัด
ปทุมธานีด้านการบริโภค (การใช้จ่ายในรอบเดือน) กลุ่มตัวอย่างที่มีความรู้ตามพรฎ.ลดภาษีเงินได้
บุคคลธรรมดาใหม่ มีความคิดเห็น *ไม่แตกต่างกัน* ในทุกเรื่องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.7.3 เปรียบเทียบระหว่างความแตกต่างของความรู้ตาม พรฎ.ลดภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาทางด้านกรออม(รูปแบบของการออม)

ตารางที่ 4.75 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านการออม (รูปแบบของการออม) จำแนกตามความรู้ตาม พรฎ.ลดภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ด้านการออม(รูปแบบของการออม)	ทราบ		ไม่ทราบ		t	Sig
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
ฝากธนาคารแบบออมทรัพย์เป็นประจำทุกเดือน	3.02	1.443	2.87	1.336	0.908	0.364
ฝากธนาคารแบบฝากประจำทุกเดือน	2.51	1.478	2.23	1.284	1.770	0.078
ทำประกันชีวิตแบบระยะยาว หรือแบบออมทรัพย์	2.98	1.611	2.43	1.517	2.925	0.004*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.75 พบว่าการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานีด้านการออม(รูปแบบของการออม) กลุ่มตัวอย่างที่มีความรู้ตามพรฎ.ลดภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาใหม่ มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ในเรื่องการทำประกันชีวิตแบบระยะยาว หรือแบบออมทรัพย์ มีความคิดเห็นแตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่ทราบถึงพรฎ.ลดภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาใหม่ ให้ความสำคัญการออมโดยการทำประกันชีวิตแบบระยะยาว หรือแบบออมทรัพย์มากกว่ากลุ่มที่ไม่ทราบถึงพรฎ.ลดภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาใหม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ0.05 ส่วนการออมในรูปแบบอื่นไม่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน

3.7.4 เปรียบเทียบระหว่างความแตกต่างของความรู้ตาม พรฎ.ลดภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาทางด้านสิ่งจูงใจที่ทำให้เกิดการเก็บออม

ตารางที่ 4.76 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านสิ่งจูงใจที่ทำให้เกิดการเก็บออม จำแนกตามความรู้ตาม พรฎลดภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ด้านสิ่งจูงใจที่ทำให้เกิดการเก็บออม	ทราบ		ไม่ทราบ		t	Sig
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
เก็บออมเพื่อซื้อที่อยู่อาศัย	3.20	1.473	2.97	1.417	1.316	0.189
เก็บออมเพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉิน เช่นเจ็บป่วย	3.58	1.154	3.68	1.144	-0.740	0.460
เก็บออมเพื่อซื้อยานพาหนะ	2.71	1.333	2.74	1.284	-0.153	0.878
เก็บออมเพื่อเป็นการศึกษานูตร	3.20	1.617	3.25	1.604	-0.286	0.775
เก็บออมเพื่อใช้เป็นเงินทุนประกอบธุรกิจ ในอนาคต	3.24	1.375	3.27	1.279	-0.213	0.832
เก็บออมเพื่อใช้จ่ายยามเกษียณ	3.85	1.287	3.75	1.225	0.656	0.512
เก็บออมเพื่อให้ได้ผลตอบแทนเช่นดอกเบี้ย	3.26	1.385	2.89	1.275	2.296	0.022*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.76 พบว่าการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานีด้านสิ่งจูงใจที่ทำให้เกิดการเก็บออม กลุ่มตัวอย่างที่มีความรู้ตามพรฎ.ลดภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาใหม่ มีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่องการเก็บออมเพื่อให้ได้ผลตอบแทนเช่นดอกเบี้ย โดยกลุ่มตัวอย่างที่ทราบถึงพรฎ.ลดภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาใหม่ให้ความสำคัญการเก็บออมเพื่อให้ได้ผลตอบแทนเช่นดอกเบี้ยมากกว่ากลุ่มที่ไม่ทราบถึงพรฎ.ลดภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาใหม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านสิ่งจูงใจที่ทำให้เกิดการเก็บออมประเภทอื่นๆ ไม่มีความแตกต่างกัน

3.7.5 เปรียบเทียบระหว่างความแตกต่างของความรู้ตาม พรฎ.ลดภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กับด้านรูปแบบของการลงทุน

ตารางที่ 4.77 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านรูปแบบของการลงทุน จำแนกตามความรู้ตาม พรฎ.ลดภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ด้านรูปแบบของการลงทุน	ทราบ		ไม่ทราบ		t	Sig
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
ลงทุนโดยการซื้อทองคำ	2.33	1.421	2.03	1.232	2.001	0.046*
ลงทุนโดยการซื้ออสังหาริมทรัพย์ เช่น คอนโด บ้าน ที่ดิน	2.36	1.444	2.00	1.286	2.262	0.025*
ลงทุนโดยการซื้อกองทุนรวม	2.12	1.427	2.05	1.194	0.471	0.638
ลงทุนโดยการซื้อตราสารหนี้, พันธบัตร, ตัวแลกเปลี่ยนธนาคารพาณิชย์	2.00	1.371	1.87	1.129	0.846	0.398
ลงทุนโดยการซื้อหุ้นกู้, หุ้น	1.71	1.216	1.64	1.118	0.507	0.613
ลงทุนโดยการซื้อหุ้นสามัญ	1.62	1.044	1.58	0.968	0.389	0.697

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.77 พบว่าการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานีด้านรูปแบบของการลงทุนกลุ่มตัวอย่างที่มีความรู้ตามพรฎ.ลดภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาใหม่ มีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่องการลงทุน โดยการซื้อทองคำ และลงทุนโดยการซื้ออสังหาริมทรัพย์ เช่น คอนโด บ้าน ที่ดิน โดยกลุ่มตัวอย่างที่ทราบถึงพรฎ.ลดภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาใหม่ให้ความสำคัญการลงทุนโดยการซื้อทองคำ และลงทุนโดยการซื้ออสังหาริมทรัพย์ เช่น คอนโด บ้าน ที่ดินมากกว่ากลุ่มที่ไม่ทราบถึงพรฎ.ลดภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาใหม่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนความคิดเห็นต่อรูปแบบการลงทุนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

3.7.6 เปรียบเทียบระหว่างความแตกต่างของความรู้ตาม พรฎ.ลดภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเกี่ยวกับด้านการบริจาคเพื่อการกุศล

ตารางที่ 4.78 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี ด้านการบริจาคเพื่อการกุศล จำแนกตามความรู้ตาม พรฎ.ลดภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ด้านการบริจาคเพื่อการกุศล	ทราบ		ไม่ทราบ		t	Sig
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
บริจาคเพื่อการกุศลสาธารณะโดยบริจาคให้ศาสนา	3.16	1.255	3.20	1.086	-0.241	0.810
บริจาคเพื่อสนับสนุนการศึกษา	2.70	1.233	2.86	1.077	-1.164	0.245
บริจาคเพื่อมูลนิธิ เช่นสถานรับเลี้ยงเด็กบ้านพักคนชรา	2.44	1.221	2.50	1.135	-0.364	0.716
บริจาคเพื่อสถานพยาบาลหรือสาธารณะสุข	2.35	1.213	2.37	1.008	-0.131	0.896

จากตารางที่ 4.78 พบว่าการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานีด้านการบริจาคเพื่อการกุศลกลุ่มตัวอย่างที่มีความรู้ตามพรฎ.ลดภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาใหม่ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันในทุกเรื่อง

บทที่ 5

สรุปการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) โดยการออกสำรวจ (Survey) เพื่อทำการศึกษาในเรื่อง “ผลของการปรับโครงสร้างอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาต่อผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี” โดยกำหนดวัตถุประสงค์ของการศึกษาดังนี้

1. เพื่อศึกษาผลการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างอัตราภาษีที่มีต่อการใช้จ่ายของประชาชน
2. เปรียบเทียบการใช้จ่ายของผู้มีเงินได้ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ประชากรของการศึกษาคือผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานีซึ่งมีจำนวน 329,954 คน โดยใช้วิธีกำหนดขนาดตัวอย่างด้วยวิธีการเปิดตาราง Herbert Askın and Raymond R. Colton ที่ระดับความเชื่อมั่นที่ 95 % และระดับความคลาดเคลื่อน ที่ 5% ได้ขนาดตัวอย่างจำนวน 322 คน แต่เนื่องจากเก็บแบบทดสอบกลับคืนมาได้เพียง 318 ชุด จึงคำนวณจากกลุ่มตัวอย่าง 318 คน โดยที่แบบทดสอบที่ได้รับกลับมานั้น เพียงพอต่อการศึกษา เพราะแบบทดสอบที่ได้รับกลับคืนมามากกว่า ร้อยละ 98 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ข้อคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check-List) มีจำนวน 7 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับการบริโภค การออม และการลงทุนของผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาโดยข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 33 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับข้อเสนอแนะโดยข้อคำถามเป็นแบบปลายเปิด ผู้ศึกษาได้หาคุณภาพเครื่องมือโดยให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้และประสบการณ์ทางด้านที่จะทำการศึกษา เพื่อพิจารณาแบบสอบถามและนำไปทดลองใช้ จากนั้นคำนวณหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม ได้ค่าอยู่ระหว่าง 0.183-2.029 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา 0.839

ผู้ศึกษาได้นำข้อมูลที่เก็บได้มาทำการวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยการหาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean : \bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) ค่า t-test และค่า F-test (One-Way ANOVA)

1. สรุปการศึกษา

จากการศึกษาและวิเคราะห์ผลการศึกษาได้ผลสรุปออกมาโดยผู้วิจัยขอนำเสนอข้อสรุปเป็นภาพรวม และข้อสรุปผลการวิจัยเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมีอายุมากกว่า 40 ปี มีสถานภาพสมรสมีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีรายได้น้อยกว่า 20,000 บาท มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน และทราบถึงพระราชกฤษฎีกาลดภาษีบุคคลธรรมดาใหม่มากที่สุด

และเป็นเพศชาย มีอายุน้อยกว่า 20 ปี มีสถานภาพหม้าย/หย่าร้าง มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีรายได้ 50,001 บาทขึ้นไป ประกอบอาชีพอิสระไม่ทราบถึงพระราชกฤษฎีกาลดภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาใหม่มีจำนวนน้อยที่สุด

1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี โดยภาพรวม พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีการใช้จ่ายอยู่ในระดับปานกลาง (มีค่าเฉลี่ย 2.85) โดยมีความเห็นด้านรายได้และการใช้จ่ายมากที่สุด (มีค่าเฉลี่ย 3.55) รองลงมา คือ ด้านสิ่งจูงใจที่ทำให้เกิดการเก็บออม (ค่าเฉลี่ย 3.27) และด้านรูปแบบการลงทุนมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ 1.97 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

1.2.1 ด้านรายได้และการใช้จ่าย ระดับความคิดเห็นในการใช้จ่ายด้านรายได้และการใช้จ่ายกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยว่ารายได้ส่วนใหญ่มาจากเงินเดือน มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.54 รองลงมาเห็นว่าหากมีรายได้มากขึ้นจะแบ่งรายได้บางส่วนเป็นเงินออมและการลงทุน มีค่าเฉลี่ย 4.11 และกลุ่มตัวอย่างได้มีการจดบันทึกรายรับรายจ่ายอย่างสม่ำเสมอที่สุด มีค่าเฉลี่ย 2.76

1.2.2 ด้านการบริโภค ระดับความคิดเห็นในการใช้จ่ายด้านการบริโภค (การใช้จ่ายในรอบเดือน) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้จ่ายเพื่อซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคเช่นอาหาร สนุก ยาเสพติดฯ ทุกเดือน มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.01 รองลงมาใช้จ่ายเป็นค่ายานพาหนะทุกเดือนเช่นค่าผ่อนชำระงวดรถ, ค่าน้ำมัน, ค่าโดยสารสาธารณะ มีค่าเฉลี่ย 3.76 และกลุ่มตัวอย่างได้มีการใช้จ่ายค่ารักษาพยาบาลเป็นประจำทุกเดือนน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 2.18

1.2.3 ด้านการออม ระดับความคิดเห็นในการใช้จ่ายด้านการออม (รูปแบบของการออม) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้จ่ายเพื่อการออมโดยการฝากธนาคารแบบออมทรัพย์เป็นประจำทุกเดือน มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 2.97 รองลงมาใช้จ่ายเพื่อการออม โดยการทำประกันชีวิตแบบ

ระยะยาวหรือแบบออมทรัพย์มีค่าเฉลี่ย 2.79 และกลุ่มตัวอย่างได้มีการใช้จ่ายเพื่อการออมโดยการฝากธนาคารแบบฝากประจำทุกเดือนน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 2.41

1.2.4 ด้านสิ่งจูงใจที่ทำให้เกิดการเก็บออม ระดับความคิดเห็นในการใช้จ่ายด้านสิ่งจูงใจที่ทำให้เกิดการเก็บออมกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสิ่งจูงใจที่ทำให้เกิดการเก็บออมเพื่อใช้จ่ายยามเกษียณ มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.81 รองลงมา มีสิ่งจูงใจที่ทำให้เกิดการเก็บออมเพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉิน เช่น เจ็บป่วย มีค่าเฉลี่ย 3.62 และกลุ่มตัวอย่างมีสิ่งจูงใจที่ทำให้เกิดการเก็บออมเพื่อซื้อยานพาหนะน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 2.72

1.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี

1.3.1 เพศ

1) ด้านรายได้และการใช้จ่าย พบว่าเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นใน *ไม่แตกต่างกัน* ในทุกเรื่องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2) ด้านการบริโภค (การใช้จ่ายในรอบเดือน) พบว่าเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นใน *แตกต่างกัน* ในเรื่องการมีภาระผ่อนชำระค่าที่อยู่อาศัยหรือเช่าที่อยู่อาศัยและเรื่องการซื้อเสื้อผ้า กระเป๋า รองเท้า หรือเครื่องแต่งกาย ทุกเดือนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3) ด้านการออม (รูปแบบของการออม) พบว่าเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็น *แตกต่างกัน* ในเรื่องการได้ทำประกันชีวิตแบบระยะยาว หรือแบบออมทรัพย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4) ด้านสิ่งจูงใจที่ทำให้เกิดการเก็บออม พบว่าเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นใน *ไม่แตกต่างกัน* ในทุกเรื่อง

5) ด้านรูปแบบของการลงทุน พบว่าเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นใน *แตกต่างกัน* ในเรื่องการลงทุนโดยการซื้อทองคำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6) ด้านการบริจาคเพื่อการกุศล พบว่าเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นใน *ไม่แตกต่างกัน* ในทุกเรื่อง

1.3.2 อายุ

1) ด้านรายได้และการใช้จ่าย พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็น *ไม่แตกต่างกัน* ในทุกเรื่อง

2) ด้านการบริโภค (การใช้จ่ายในรอบเดือน) พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็น *แตกต่างกัน* ในเรื่องการซื้อเสื้อผ้า กระเป๋า รองเท้า หรือเครื่องแต่งกาย

ทุกเดือน การใช้จ่ายด้านความบันเทิง เช่นดูหนัง ท่องเที่ยว ฯลฯ เป็นประจำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3) ด้านการออม (รูปแบบของการออม) พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็น *ไม่แตกต่างกัน* ในทุกเรื่อง

4) ด้านสิ่งจูงใจที่ทำให้เกิดการเก็บออม พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็น *แตกต่างกัน* ในเรื่องการเก็บออมเพื่อซื้อยานพาหนะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5) ด้านรูปแบบของการลงทุน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นใน *ไม่แตกต่างกัน* ในทุกเรื่อง

6) ด้านการบริจาคเพื่อการกุศลพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นใน *ไม่แตกต่างกัน* ในทุกเรื่อง

1.3.3 สถานภาพสมรส

1) ด้านรายได้และการใช้จ่าย พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีความคิดเห็น*แตกต่างกัน* ในเรื่องการได้จับบันทึกรายรับรายจ่ายอย่างสม่ำเสมอ, การได้พิจารณาว่าสินค้านั้นเป็นสิ่งจำเป็นก่อนจึงตัดสินใจซื้ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2) ด้านการบริโภค (การใช้จ่ายในรอบเดือน) พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีความคิดเห็น*แตกต่างกัน* ในเรื่องการซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคเช่นอาหาร สนุก ยาสีฟัน ฯลฯ ทุกเดือน การซื้อเสื้อผ้ากระเป๋ารองเท้า หรือเครื่องแต่งกาย ทุกเดือน และการใช้จ่ายด้านความบันเทิง เช่นดูหนัง ท่องเที่ยว ฯลฯ เป็นประจำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3) ด้านการออม (รูปแบบของการออม) พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีความคิดเห็น *ไม่แตกต่างกัน* ในทุกเรื่อง

4) ด้านสิ่งจูงใจที่ทำให้เกิดการเก็บออมพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีความคิดเห็น*แตกต่างกัน* ในเรื่องการเก็บออมเพื่อเป็นการศึกษาบุตร

5) ด้านรูปแบบของการลงทุน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีความคิดเห็น *ไม่แตกต่างกัน* ในทุกเรื่อง

6) ด้านการบริจาคเพื่อการกุศลพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีความคิดเห็น *ไม่แตกต่างกัน* ในทุกเรื่อง

1.3.4 ระดับการศึกษา

1) ด้านรายได้และการใช้จ่ายพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็น*แตกต่างกัน* ในเรื่องการมีรายได้ส่วนใหญ่มาจากเงินเดือนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2) ด้านการบริโภค (การใช้จ่ายในรอบเดือน) พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่องการมีภาระผ่อนชำระค่าที่อยู่อาศัยหรือเช่าที่อยู่อาศัย, การซื้อเสื้อผ้ากระเป๋ารองเท้า หรือเครื่องแต่งกาย ทุกเดือน, การใช้จ่ายเพื่อบำรุงสุขภาพร่างกายเป็นประจำ, การมีภาระค่ายานพาหนะทุกเดือนเช่นค่าผ่อนชำระวงรถ, การใช้จ่ายด้านความบันเทิง เช่นดูหนัง, ท่องเที่ยว ฯลฯ เป็นประจำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3) ด้านการออม(รูปแบบของการออม) พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความคิดเห็น *ไม่แตกต่างกัน* ในทุกเรื่อง

4) ด้านสิ่งจูงใจที่ทำให้เกิดการเก็บออม พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่องการเก็บออมเพื่อเป็นการศึกษานุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5) ด้านรูปแบบของการลงทุน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความคิดเห็น *ไม่แตกต่างกัน* ในทุกเรื่อง

6) ด้านการบริจาคเพื่อการกุศล พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความคิดเห็น *ไม่แตกต่างกัน* ในทุกเรื่อง

1.3.5 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

1) ด้านรายได้และการใช้จ่าย พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่องการมีรายได้มากกว่ารายจ่ายในแต่ละเดือน, การมีรายได้มากขึ้นท่านจะแบ่งรายจ่ายบางส่วนเป็นเงินออมและการลงทุน, การได้รับเงินหรือโบนัสท่านจะใช้จ่ายเงินทั้งหมดซื้อสินค้าที่ท่านต้องการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2) ด้านการบริโภค(การใช้จ่ายในรอบเดือน) พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่องการมีภาระผ่อนชำระค่าที่อยู่อาศัยหรือเช่าที่อยู่อาศัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3) ด้านการออม(รูปแบบของการออม) พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีความคิดเห็น *ไม่แตกต่างกัน* ในทุกเรื่อง

4) ด้านสิ่งจูงใจที่ทำให้เกิดการเก็บออม พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีความคิดเห็น *ไม่แตกต่างกัน* ในทุกเรื่อง

5) ด้านรูปแบบของการลงทุน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่องการลงทุนโดยการซื้ออสังหาริมทรัพย์เช่น คอนโด บ้าน ที่ ดิน, การลงทุนโดยการซื้อตราสารหนี้, พันธบัตร, ตัวแลกเปลี่ยนธนาคารพาณิชย์ (บีอี),

การลงทุนโดยการซื้อหุ้นกู้, หุ้น และการลงทุน โดยการซื้อหุ้นสามัญอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6) ด้านการบริจาคเพื่อการกุศลพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีความคิดเห็น *ไม่แตกต่างกัน* ในทุกเรื่อง

1.3.6 ตามอาชีพ

1) ด้านรายได้และการใช้จ่าย พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกันมีความคิดเห็น *แตกต่างกัน* ในเรื่องการมีรายได้ส่วนใหญ่มาจากเงินเดือน, การมีรายได้มากกว่ารายจ่ายในแต่ละเดือน, หากท่านได้รับเงินหรือ โบนัสท่านจะใช้จ่ายเงินทั้งหมดซื้อสินค้าที่ท่านต้องการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2) ด้านการบริโภค (การใช้จ่ายในรอบเดือน) พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกันมีความคิดเห็น *แตกต่างกัน* ในเรื่องท่านซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคเช่นอาหาร สนุก ยา สิว ฟัน ฯลฯ ทุกเดือน, ท่านซื้อเสื้อผ้ากระเป๋ารองเท้า หรือเครื่องแต่งกาย ทุกเดือน, ท่านใช้จ่ายด้านความบันเทิง เช่น ดูหนัง, ท่องเที่ยว ฯลฯ เป็นประจำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3) ด้านการออม (รูปแบบของการออม) พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกันมีความคิดเห็น *แตกต่างกัน* ในเรื่องท่านฝากธนาคารแบบฝากประจำทุกเดือนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4) ด้านสิ่งจูงใจที่ทำให้เกิดการเก็บออม พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกันมีความคิดเห็น *ไม่แตกต่างกัน* ในทุกเรื่อง

5) ด้านรูปแบบของการลงทุน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกันมีความคิดเห็น *ไม่แตกต่างกัน* ในทุกเรื่อง

6) ด้านการบริจาคเพื่อการกุศลพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกันมีความคิดเห็น *แตกต่างกัน* ในเรื่องการบริจาคเพื่อสนับสนุนการศึกษา และการบริจาคเพื่อสถานพยาบาลหรือสาธารณะสุขอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

1.3.7 ความรู้ตาม พรฎลดภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

1) ด้านรายได้และการใช้จ่าย พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความรู้ตามพรฎลดภาษีบุคคลธรรมดาใหม่ มีความคิดเห็น *ไม่แตกต่างกัน* ในทุกเรื่อง

2) ด้านการบริโภค (การใช้จ่ายในรอบเดือน) พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีความรู้ตามพรฎลดภาษีบุคคลธรรมดาใหม่ มีความคิดเห็น *ไม่แตกต่างกัน* ในทุกเรื่อง

3) ด้านการออม (รูปแบบของการออม) พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีความรู้ตามพรกฏคณานิติบุคคลธรรมดาใหม่ มีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่องท่านได้ทำประกันชีวิตแบบระยะยาว หรือแบบออมทรัพย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4) ด้านสิ่งจูงใจที่ทำให้เกิดการเก็บออมพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความรู้ตามพรกฏคณานิติบุคคลธรรมดาใหม่ มีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่องท่านเก็บออมเพื่อให้ได้ผลตอบแทนเช่นดอกเบี้ยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5) ด้านรูปแบบของการลงทุนพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความรู้ตามพรกฏคณานิติบุคคลธรรมดาใหม่ มีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่องการลงทุนโดยการซื้อทองคำ และลงทุนโดยการซื้ออสังหาริมทรัพย์ เช่น คอนโด บ้าน ที่ดินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6) ด้านการบริจาคเพื่อการกุศลพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความรู้ตามพรกฏคณานิติบุคคลธรรมดาใหม่ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันในทุกเรื่อง

ตารางที่ 5.1 สรุปความแตกต่างของความคิดระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่ายของประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานี

	เพศ	อายุ	สถานภาพสมรส	ระดับการศึกษา	รายได้	อาชีพ	ความรู้พ.ร.กฏคณานิติบุคคลธรรมดาใหม่
ด้านรายได้และการใช้จ่าย	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
ด้านการบริโภค (การใช้จ่ายในรอบเดือน)	แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
ด้านการออม(รูปแบบของการออม)	แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง
ด้านสิ่งจูงใจที่ทำให้เกิดการเก็บออม	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง
ด้านรูปแบบของการลงทุน	แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง
ด้านการบริจาคเพื่อการกุศล	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง	ไม่แตกต่าง

2. อภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่องผลของการปรับโครงสร้างอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาต่อผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานีพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยว่ารายได้ส่วนใหญ่มาจากเงินเดือน นั่นก็อาจเป็นเพราะว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัท ซึ่งรายได้ส่วนใหญ่มาจากเงินเดือน จะมีก็เพียงส่วนน้อยที่รายได้ส่วนใหญ่จะมาจากเงินทางอื่น หรืออาชีพเสริมและการใช้จ่ายของกลุ่มตัวอย่างก็จะหมดไปกับการซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคเช่นอาหาร สนุก ยาเสพติด มากที่สุดซึ่งก็เป็นเรื่องปกติเพราะการที่จะมีชีวิตอยู่ได้ก็ต้องอาศัยปัจจัย 4 ในการดำรงชีวิตดังนั้นรายจ่ายส่วนใหญ่จึงหมดไปกับการซื้อสินค้าอุปโภคบริโภค ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการบริโภคและการออมที่กล่าวว่า สินค้าที่ผู้บริโภคซื้อ มี 2 ชนิด คือ สินค้าประเภทไม่คงทน (*nondurable goods*) ได้แก่ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม และของใช้ที่หมดเปลืองอื่น ๆ รายจ่าย ส่วนนี้มีระดับสม่ำเสมอและมีจำนวนค่อนข้างแน่นอน

ด้านการออมพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ออมเงิน โดยการฝากธนาคารแบบออมทรัพย์เป็นประจำทุกเดือนอาจเป็นเพราะว่ารูปแบบการออมแบบนี้มีวิธีการที่ไม่ซับซ้อน ง่ายและไม่มีความเสี่ยงในการลงทุนถึงแม้ว่าจะได้ผลตอบแทนน้อยกว่าการออมแบบอื่น อีกทั้งยังเป็นการสร้างเครดิตทางการเงินทางหนึ่ง ในการขอสินเชื่อในอนาคตและยังสอดคล้องกับแนวคิดของ ภราดร ปริดาศักดิ์ (2549: 368) ที่ว่าการออม (*Saving*) หมายถึงการกั้นเงินรายได้ส่วนหนึ่งเอาไว้โดยมิได้นำเงินรายได้ส่วนนี้ออกไปใช้จ่ายซื้อสินค้าหรือบริการในช่วงเวลาหนึ่ง รายได้ส่วนนี้จึงเรียกว่าเงินออม

เงินออมจึงหมายถึง ส่วนของรายได้ที่เหลืออยู่ หรือที่กั้นเอาไว้ไม่นำมาใช้จ่ายในการบริโภคและอุปโภคในปัจจุบัน โดยมีจุดประสงค์เพื่อเก็บไว้ใช้จ่ายในอนาคต เช่น ในยามป่วยไข้ เมื่อแก่ชราหรือลงทุน เป็นต้น เงินออมนั้นจะเกิดประโยชน์ อาจจะช่วยการนำไปฝากไว้กับสถาบันการเงิน ผู้ฝากเงินจะได้รับผลตอบแทนเป็นดอกเบี้ยและสถาบันการเงินที่รับฝากเงินจะนำเงินนั้นไปให้ผู้ลงทุนหรือผู้บริโภคต่อไป บางครั้งจึงเรียกรายการนำเงินออมไปฝากสถาบันการเงินว่าเป็นการลงทุนทางออม

ด้านสิ่งจูงใจที่ทำให้เกิดการเก็บออมจะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะเก็บออมเงินเพื่อใช้จ่ายยามเกษียณซึ่งก็เป็นไปตามคนส่วนใหญ่ทั่วไปอาจเป็นเพราะว่าจุดมุ่งหมายของคนต้องการความสบายในบั้นปลายชีวิต และการเป็นอยู่ที่ดี เมื่อตอนอยู่ในวัยทำงานจึงต้องเก็บออมไว้ก่อน ก่อนที่จะไม่มีแรงทำงานหาเงินในช่วงเกษียณ

ด้านการบริจาคเพื่อการกุศลกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่บริจาคเพื่อการกุศลโดยทำบุญที่วัด นั้นเนื่องจากวัฒนธรรม และความเคยชินของคนไทยที่มีมาช้านาน ว่าการทำบุญจะบริจาคให้ ศาสนาจึงส่งผลให้คนส่วนใหญ่ยังคิดว่าการทำบุญควรบริจาคให้ศาสนา

จากผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการใช้จ่ายของประชาชน ผู้มีเงินได้ในเขตจังหวัดปทุมธานีนั้นจะ พบว่า เพศหญิงจะให้ความสำคัญกับเรื่องการซื้อเสื้อผ้า กระเป๋า รองเท้า หรือเครื่องแต่งกาย มากกว่าเพศชาย จะเห็นได้ว่าเพศหญิงซึ่งเป็นเพศที่รักความ สวยงาม มีการแต่งตัวออกสังคม การแต่งกายที่ดี ดังนั้นการที่เพศหญิงจะให้ความสำคัญกับเรื่อง การซื้อเสื้อผ้า กระเป๋า รองเท้า หรือเครื่องแต่งกาย มากกว่าเพศชายจึงไม่ใช่เรื่องแปลกอะไร

ด้านการลงทุนนั้นจะเห็น ได้ว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความรู้ตามพระราชกฤษฎีกา ลดภาษีบุคคลธรรมดาใหม่ลดภาษีบุคคลธรรมดาใหม่จะให้ความสำคัญกับการลงทุน โดยเฉพาะ การลงทุนโดยการซื้อทองคำ และลงทุนโดยการซื้ออสังหาริมทรัพย์ เช่น คอนโด บ้าน ที่ดิน เพราะว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความรู้ตามพรกลดภาษีบุคคลธรรมดาใหม่จะทราบว่าการลงทุนที่กล่าวมา ข้างต้น จะช่วยลดภาษีที่จะต้องเสียให้ภาครัฐ โดยสามารถนำเงินที่ได้รับการลดหย่อนมาใช้ทำ ประโยชน์อย่างอื่นหรือเก็บเป็นเงินออม ซึ่งก็ถือได้ว่าเป็นการออมเงินอีกรูปแบบหนึ่ง สอดคล้องกับ นโยบายของรัฐตามพระราชกฤษฎีกาลดภาษีบุคคลธรรมดาใหม่ ที่ให้ ค่าลดหย่อนเพื่อเป็น สวัสดิการ ช่วยเหลือสังคม หรือตามนโยบายของรัฐ ดังนี้

1. เงินกองทุนประกันสังคมหักลดหย่อนตามที่จ่ายจริง
2. ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมเพื่อที่อยู่อาศัยโดยการจ้างหรือสร้างเพื่อเป็นประกันในการกู้ยืม หักลดหย่อนได้ตามจริง สูงสุดไม่เกิน 100,000 บาท
3. ค่าบริจาคเพื่อการกุศลลดหย่อนได้เต็มจำนวน หากเป็นเงินบริจาคเพื่อการศึกษา ลดหย่อนได้ถึง 2 เท่า แต่ทั้งหมดต้องไม่เกินร้อยละ 10 ของเงินได้หลังหักค่าลดหย่อน
4. มาตรการลดหย่อนภาษีพิเศษของรัฐบาลตามนโยบายต่างๆเช่น นโยบายกระตุ้น การซื้อรถยนต์

3. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการนำผลการศึกษาไปใช้ประโยชน์

เมื่อเรามีเงินเหลือใช้เป็นประจำทุกเดือน สิ่งที่เราควรคำนึงถึง คือ เราจะจัดการกับเงินเหลือใช้นั้นอย่างเหมาะสมได้อย่างไร เพื่อให้เงินงอกเงยเพิ่มมากขึ้น โดยทั่วไปเรามักจะเก็บในรูปแบบเงินสด หรือฝากธนาคาร บริษัทเงินทุน ซึ่งเราจะเรียกวิธีการนี้ว่า "การออม" หรือถ้าใช้วิธีการซื้อทองรูปพรรณ ทองแท่ง หรือที่ดินเก็บไว้ ซื้อพันธบัตรรัฐบาล หุ้นกู้ หุ้น หรือหลักทรัพย์อื่น ๆ ก็จะเข้าลักษณะที่เรียกว่า "การลงทุน"

จากผลการศึกษาทำให้ทราบการตัดสินใจออมของกลุ่มตัวอย่างยังอยู่ในรูปแบบที่จำกัด และนิยมกันต่อมาๆ เช่นการฝากเงินกับธนาคาร ซึ่งได้ผลตอบแทนน้อยดังนั้นจึงควรมีการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการลงทุนประเภทอื่นแก่คนทั่วไป เช่นการลงทุนโดยการซื้อพันธบัตร การซื้ออสังหาริมทรัพย์ เพื่อใช้ลดหย่อนภาษี และทำให้เกิดดอกผล เช่นให้เช่าที่อยู่อาศัย ก็เป็นการออมที่ดีอีกทางหนึ่งที่ให้ผลตอบแทนสูง

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรขยายขอบเขตการศึกษาออกไประดับจังหวัด หรือภูมิภาคด้วยเพราะลักษณะส่วนบุคคลของผู้ที่อาศัยอยู่ในต่างจังหวัดอาจจะไม่เหมือนกัน
2. การศึกษาควรศึกษาในช่วงเวลาต่างๆ กัน เพราะปัจจัยทางเศรษฐกิจ การเมืองในช่วงเวลานั้นๆ อาจส่งผลต่อการตัดสินใจในการออม และการลงทุนได้
3. ควรศึกษาในจังหวัดที่ใหญ่กว่านี้เนื่องจากเศรษฐกิจและข้อจำกัดด้านระยะเวลาในการศึกษาที่ต่างกันอาจส่งผลการศึกษาที่ต่างกัน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมสรรพากร ความรู้เรื่องภาษี [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.rd.go.th> (วันที่ค้นข้อมูล : 18 พฤษภาคม 2556)
- เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสรีธรรม (2546) การคลังว่าด้วยการจัดสรรและการกระจาย (พิมพ์ครั้งที่ 8) กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ดารารพร นูโพนทอง (2554) "ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมลงทุนในกองทุน RMF หรือ LTF เพื่อการลดหย่อนภาษี เงินได้ บุคคลธรรมดาของเจ้าหน้าที่ พยาบาลภายในโรงพยาบาล อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น" รายงานวิจัยอิสระคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สินค้าและบริการในตลาดหลักทรัพย์ บริการข้อมูลตลาดหลักทรัพย์ [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.set.or.th/th> (วันที่ค้นข้อมูล : 24 พฤษภาคม 2556)
- ชาลินี เอื้อวิเศษวัฒนา (2553) "ปัจจัยการลงทุนและพฤติกรรมการลงทุนที่ส่งผลต่อรูปแบบการออมประเภทเงินฝากประจำและการลงทุนในกองทุนรวมของผู้ลงทุนรายย่อย" งานวิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
- นัตยาพร เสมอใจ (2550) *พฤติกรรมผู้บริโภค* กรุงเทพมหานคร ซีเอ็ดยูเคชั่น
- เพิ่มบุญ แก้วเขียว (2555) *ประมวลรัชฎากร ฉบับประยุกต์* กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์วิทย์พัฒน
- ภราดร ปรีดาศักดิ์ (2549) *หลักเศรษฐศาสตร์จุลภาค* (พิมพ์ครั้งที่ 2) กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- นราศรี ไวนิชกุล และชู ศักดิ์ อุดมศรี (2554) *ระเบียบวิธีวิจัยธุรกิจ* สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- วรากรณ์ สามโกเศศ (2551) *รู้จักใช้ เข้าใจเงิน* (พิมพ์ครั้งที่ 3) กรุงเทพมหานคร ธนาคารไทยพาณิชย์
- วันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน (2555) *หลักเศรษฐศาสตร์มหภาค* (พิมพ์ครั้งที่ 15) กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- วิภา ทิดเมตตากุล (2549) "ทัศนคติของคนวันทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว(LTF)" ภาคนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

ศรินยา ธนศรีภักดีกุล (2549) “แบบแผนการบริโภคอาหารของครัวเรือนไทยที่มีรายได้แตกต่างกัน”

วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์เกษตร)

สาขาเศรษฐศาสตร์เกษตรภาควิชาเศรษฐศาสตร์เกษตรและทรัพยากร

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ศูนย์วิจัยเศรษฐกิจและธุรกิจ ธนาคารไทยพาณิชย์ นายทางเศรษฐกิจจากการลดภาษีเงินได้

บุคคลธรรมดา[ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.scebic.com>

(วันที่ค้นข้อมูล : 31 พฤษภาคม 2556)

สมคิด พรหมจ้อย(2554)การเขียนโครงการวิจัย : หลักการและแนวปฏิบัติพิมพ์ครั้งที่ 4 นนทบุรี

จตุพร ดีไซน์

สุนทรี อร่ามเรือง (2550) "ผลกระทบของการปรับโครงสร้างภาษีรายได้ต่อค่าใช้จ่ายในการบริโภค

ในประเทศไทย" วิทยานิพนธ์ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์

ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ให้เงินทำงานผ่านกองทุนรวม [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.thaimutualfund.com>

(วันที่ค้นข้อมูล : 20 พฤษภาคม 2556)

อรนุช เชาวสุวรรณกิจ (2550) "ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของครัวเรือนไทย" วิทยานิพนธ์

ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจภาควิชาเศรษฐศาสตร์

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

อมิตา อริยอัชฌา (2551) เขาเก็บเงินกันอย่างไรได้เป็นล้าน กรุงเทพฯ บริษัทแปลน พรินต์ติ้งจำกัด

Best, John W. (1981). Research in Education. Englewood Cliff, New jersey : Prentice-Hall, Inc.

ภาคผนวก

การตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ

1. วิธีการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา เป็นการตรวจสอบ เครื่องมือมีความเป็นตัวแทน หรือครอบคลุมเนื้อหาหรือไม่ โดยพิจารณาจากตารางวิเคราะห์ เนื้อหา หรือตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหากับจุดประสงค์ที่กำหนด จำแนกได้ดังนี้

1.1 วิธีที่ 1 จากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญในศาสตร์ นั้น ๆ จำนวน 3-7 คนเพื่อลงสรุป โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ (Index of Item-Objective Congruence: IOC) ที่มีเกณฑ์ในการพิจารณาให้คะแนน ดังนี้

ให้ 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์หรือไม่

-1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์

หลังจากนั้นนำคะแนนของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องฯ โดยใช้สูตรของโรวินลลี และแฮมเบิลตัน มีสูตรการคำนวณ (Rovinelli and Hambleton, 1977 : 49-60)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

โดยที่ IOC เป็นค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์

$\sum R$ เป็นผลรวมของคะแนนจากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ

N เป็นจำนวนผู้เชี่ยวชาญ

โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาระดับค่าดัชนีความสอดคล้องฯ ของข้อคำถามที่ได้จากการคำนวณจากสูตรที่จะมีค่าอยู่ระหว่าง 0.00 ถึง 1.00 มีรายละเอียดของเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป คัดเลือกข้อสอบข้อนั้นไว้ใช้ได้

แต่ถ้าได้ค่า IOC ต่ำกว่า 0.5 ควรพิจารณาแก้ไขปรับปรุง หรือตัดทิ้ง

สรุปผลความเห็นจากผู้เชี่ยวชาญทั้งสามท่าน ดังนี้

1. กำหนดให้ 1 แทน นายสมศักดิ์ เส็งพานิช สรรพากรพื้นที่กาญจนบุรี
2. กำหนดให้ 2 แทน นายประจักษ์ บ่อเกิด นักวิชาการสรรพากรชำนาญการพิเศษ
3. กำหนดให้ 3 แทน นายสมบัติ พรรณนาลักษณ์ นักวิชาการสรรพากรชำนาญการพิเศษ

จุดประสงค์/เนื้อหา	ข้อความ	ผลการพิจารณา			คะแนนเฉลี่ย
		1	2	3	
เพื่อทราบถึงปัจจัยส่วนบุคคลของผู้เสียหาย	ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล				
	1. เพศ	1	1	1	1
	2. อายุ	1	1	1	1
	3. สถานภาพสมรส	1	1	1	1
	4. ระดับการศึกษา	1	1	1	1
	5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (บาท)	1	1	1	1
	6. อาชีพปัจจุบัน	1	1	1	1
	7. ท่านทราบว่า มีพระราชกฤษฎีกาลดภาษีบุคคลธรรมดาใหม่ จาก 5 ชั้นอัตราเป็น 7 ชั้นอัตราสำหรับเงินได้ปีภาษี 2556 หรือไม่	1	1	1	1
เพื่อทราบถึงปัจจัยด้านรายได้และการใช้จ่ายของผู้เสียหาย	ตอนที่ 2				
	ข้อ 1 ด้านรายได้และการใช้จ่าย				
	1.1 ท่านมีรายได้ส่วนใหญ่มาจากเงินเดือน	1	1	1	1
	1.2 ท่านมีรายได้มากกว่ารายจ่ายในแต่ละเดือน	1	0	1	0.667
	1.3 หากท่านมีรายได้มากขึ้น ท่านจะแบ่งรายได้บางส่วนเป็นเงินออมและการลงทุน	1	1	1	1
	1.4 ท่านได้จัดบันทึกรายรับรายจ่ายอย่างสม่ำเสมอ	1	0	1	0.667
	1.5 ท่านได้พิจารณาว่าสินค้านั้นเป็นสิ่งจำเป็นก่อน จึงตัดสินใจซื้อ	0	1	1	0.667
	1.6 หากท่านได้รับเงินรางวัลพิเศษหรือโบนัส ท่านจะใช้จ่ายเงินทั้งหมดของเงินที่ได้มาซื้อสินค้าที่ท่านต้องการ				

จุดประสงค์/เนื้อหา	ข้อความ	ผลการพิจารณา			คะแนนเฉลี่ย
		1	2	3	
เพื่อทราบถึงการบริโภคของผู้เสียภาษี (การใช้จ่ายในรอบเดือนของผู้เสียภาษี)	ตอนที่ 2				
	ข้อ 2 ด้านการบริโภค (การใช้จ่ายตามปกติในระหว่างเดือนของท่าน)				
	2.1 ท่านซื้อสินค้าอุปโภคบริโภค เช่น อาหาร สบู่ ยาสีฟัน ฯลฯ ทุกเดือน	1	1	0	0.667
	2.2 ท่านมีการผ่อนชำระค่าที่อยู่อาศัย หรือเช่าที่อยู่อาศัย	1	1	1	1
	2.3 ท่านใช้จ่ายค่ารักษาพยาบาลเป็นประจำทุกเดือน	1	0	1	0.667
	2.4 ท่านซื้อเสื้อผ้า กระเป๋า รองเท้า หรือเครื่องแต่งกาย ทุกเดือน	1	1	1	1
	2.5 ท่านใช้จ่ายเพื่อบำรุงสุขภาพร่างกายเป็นประจำ	0	1	1	0.667
		1	1	1	1
	2.6 ท่านมีการจ่ายยานพาหนะทุกเดือน เช่น ค่าผ่อนชำระงวดรถ, ค่าน้ำมัน, ค่าโดยสารสาธารณะ	1	1	0	0.667
		1	1	1	1
	2.7 ท่านมีการจ่ายเกี่ยวกับการสื่อสารกับทุกเดือน				
	2.8 ท่านใช้จ่ายด้านความบันเทิง เช่น ดูหนัง, ท่องเที่ยว ฯลฯ เป็นประจำ				

จุดประสงค์/เนื้อหา	ข้อความถาม	ผลการพิจารณา			คะแนนเฉลี่ย
		1	2	3	
เพื่อทราบถึงการออมของผู้เสียภาษี (รูปแบบของการออมของของผู้เสียภาษี)	ตอนที่ 2				
	ข้อ 3 ด้านการออม(รูปแบบของการออมของท่าน)	1	0	1	0.667
	3.1 ท่านได้ฝากธนาคารแบบออมทรัพย์เป็นประจำทุกเดือน	1	1	1	1
	3.2 ท่านฝากธนาคารแบบฝากประจำทุกเดือน	1	1	1	1
3.3 ท่านได้ทำประกันชีวิตแบบระยะยาว หรือแบบออมทรัพย์					
เพื่อทราบถึงสิ่งจูงใจที่ทำให้เกิดการเก็บออมของผู้เสียภาษี	ตอนที่ 2				
	ข้อ 4 สิ่งจูงใจที่ทำให้เกิดการเก็บออม				
	4.1 ท่านเก็บออมเพื่อซื้อที่อยู่อาศัย	1	1	1	1
	4.2 ท่านเก็บออมเพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉิน เช่นเจ็บป่วย	1	1	1	1
	4.3 ท่านเก็บออมเพื่อซื้อยานพาหนะ	1	1	1	1
	4.4 ท่านเก็บออมเพื่อเป็นการศึกษาบุตร	1	1	1	1
	4.5 ท่านเก็บออมเพื่อใช้เป็นเงินทุนประกอบธุรกิจในอนาคต	1	1	1	1
	4.6 ท่านเก็บออมเพื่อใช้จ่ายยามเกษียณ	1	1	1	1
4.7 ท่านเก็บออมเพื่อให้ได้ผลตอบแทน เช่นดอกเบี้ย					
เพื่อทราบถึงการจัดสรรเงินลงทุนในรูปแบบต่างๆของผู้เสียภาษี	ตอนที่ 2				
	ข้อ 5 รูปแบบของการลงทุน				
	5.1 ท่านลงทุนโดยการซื้อทองคำ	0	1	1	0.667
	5.2 ท่านลงทุนโดยการซื้ออสังหาริมทรัพย์ เช่น คอนโด บ้าน ที่ดิน	1	1	1	1
5.3 ท่านลงทุนโดยการซื้อกองทุนรวม	0	1	1	0.667	

จุดประสงค์/เนื้อหา	ข้อความ	ผลการพิจารณา			คะแนนเฉลี่ย
		1	2	3	
	5.4 ท่านลงทุนโดยการซื้อตราสารหนี้, พันธบัตร,ตั๋วแลกเงินธนาคารพาณิชย์ 5.5 ท่านลงทุนโดยการซื้อหุ้นกู้ 5.6 ท่านลงทุนโดยการซื้อหุ้นสามัญ	1 1 1	1 1 1	0 1 1	0.667 1 1
เพื่อทราบถึงการใช้จ่าย บริจจาคการกุศลของผู้ เสียภาษี	ตอนที่ 2 ข้อ 6การบริจจาคเพื่อการกุศลที่ท่านทำ 6.1 ท่านบริจจาคเพื่อการกุศลสาธารณะ โดยบริจจาคให้ศาสนา 6.2 ท่านบริจจาคเพื่อสนับสนุนการศึกษา 6.3 ท่านบริจจาคเพื่อมูลนิธิ เช่นสถานรับ เลี้ยงเด็ก บ้านพักคนชรา 6.4 ท่านบริจจาคเพื่อสถานพยาบาลหรือ สาธารณะสุข	1 1 1 0	1 1 1 1	0 1 0 1	0.667 1 0.667 0.667
เพื่อทราบถึงความ คิดเห็นหรือ ข้อเสนอแนะของผู้เสีย ภาษี	ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ	1	1	1	1

คะแนน เฉลี่ยค่า IOC ทั้งหมด 0.889

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นายอรรถพร นิลพันธุ์
วัน เดือน ปีเกิด	30 ตุลาคม 2511
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี
ประวัติการศึกษา	บริหารธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช พ.ศ. 2555
สถานที่ทำงาน	-
ตำแหน่ง	-

